

Hahota

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

NINCSEK SZEBB DOLOG A VAKÁ-
CIONÁL! KIVÁLTKEPP, HA
AZ ÉV TIZENKÉT HÓNAPJÁ-
BÓL TIZENEGYIG TART...
AM EZ IS VÉGÉRE SZOKOTT
ÉRNI EGYSZER...

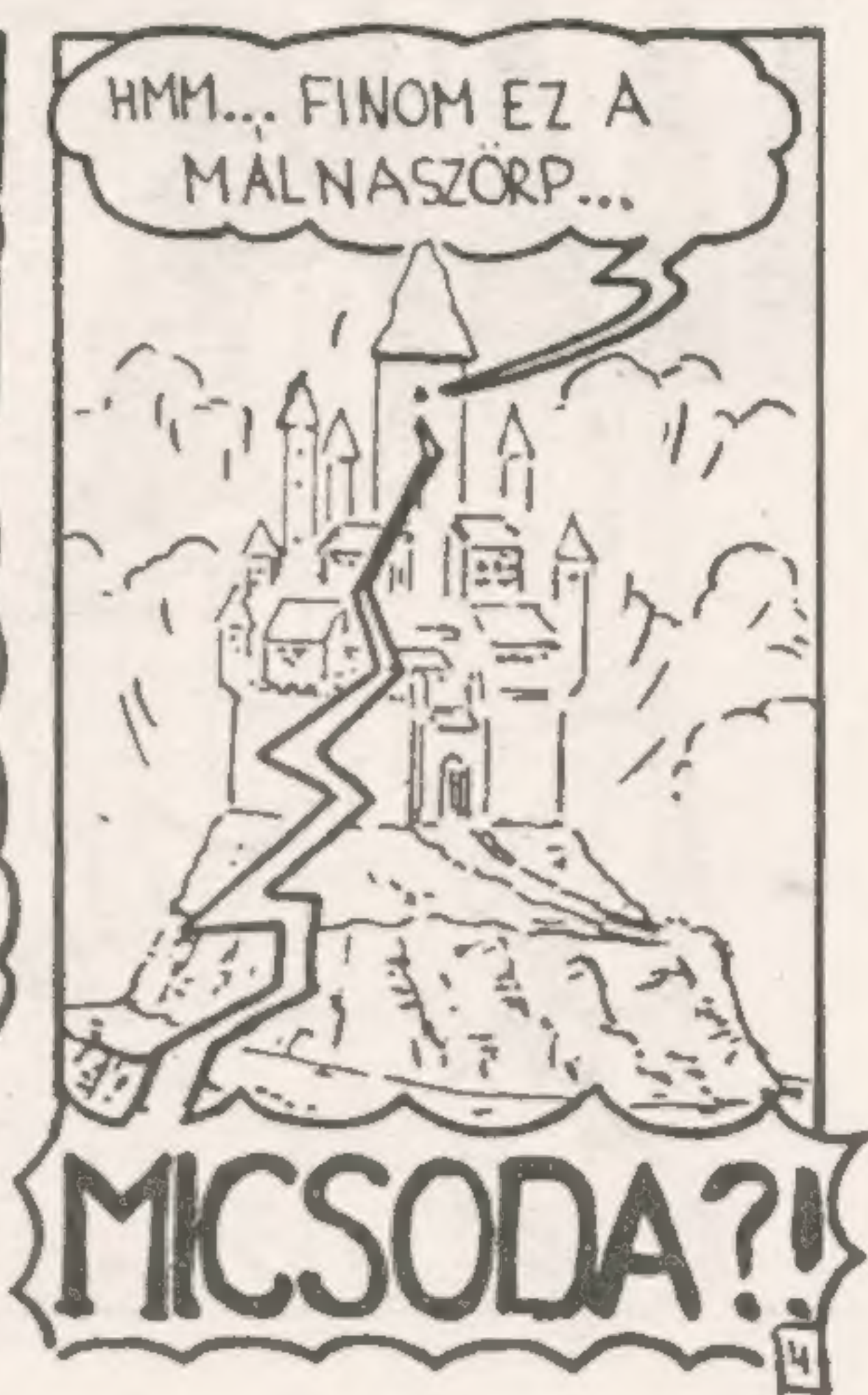
NINCSEN TÖVIS ROZSA NELKÜL

ÍRTA: CSER GÁBOR
RAJZOLTA: VEREBICS JÁNOS

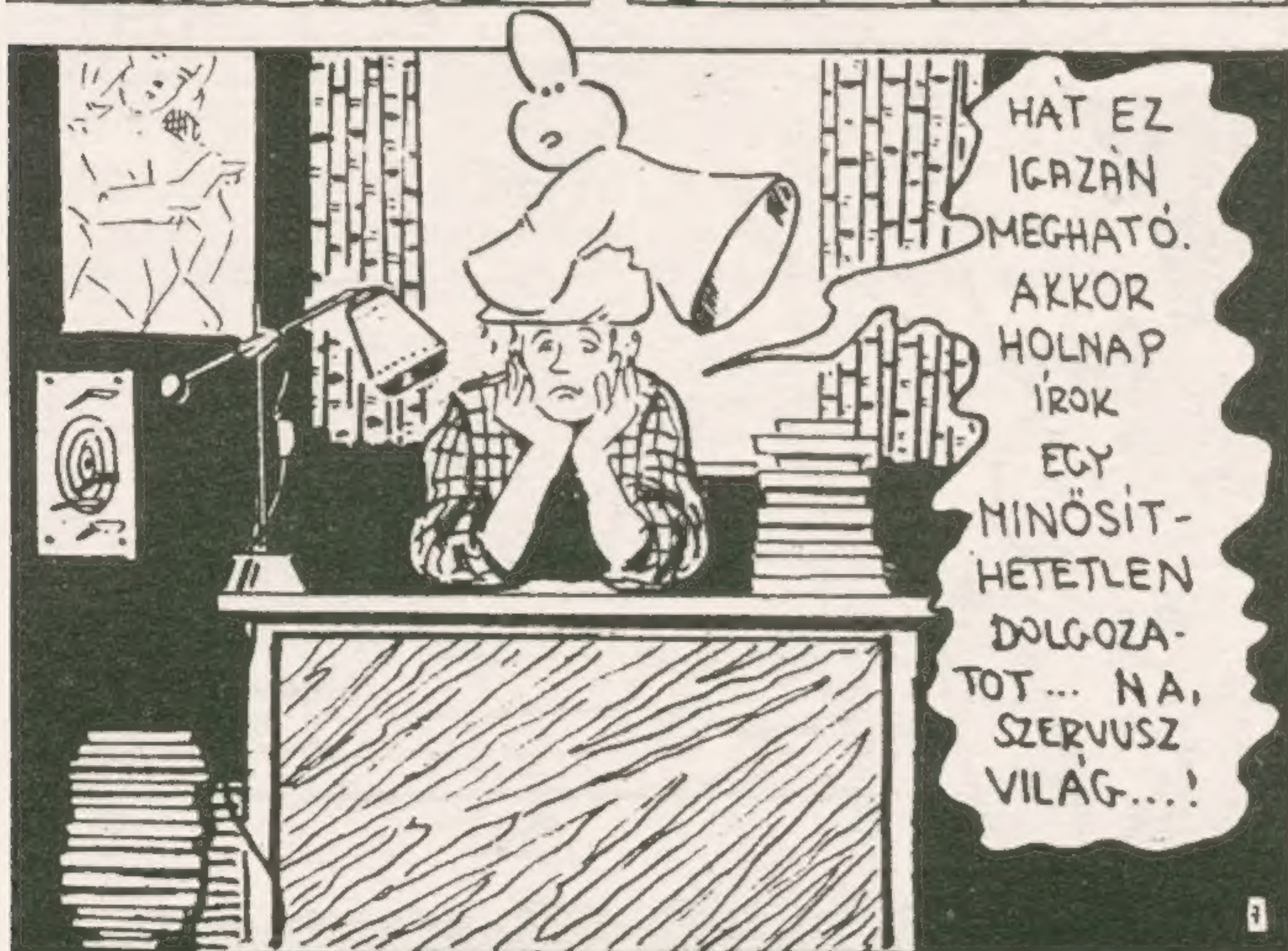

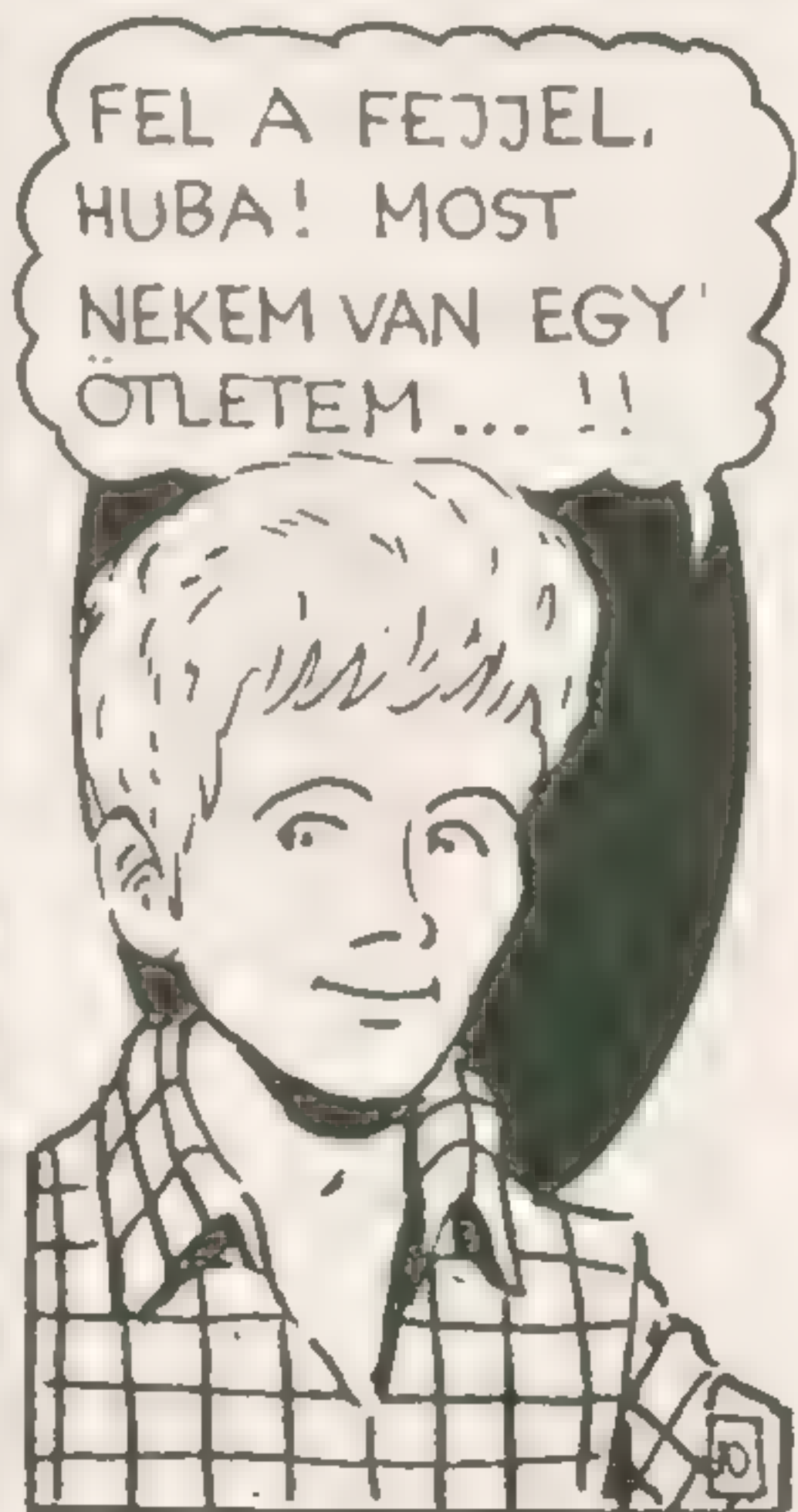
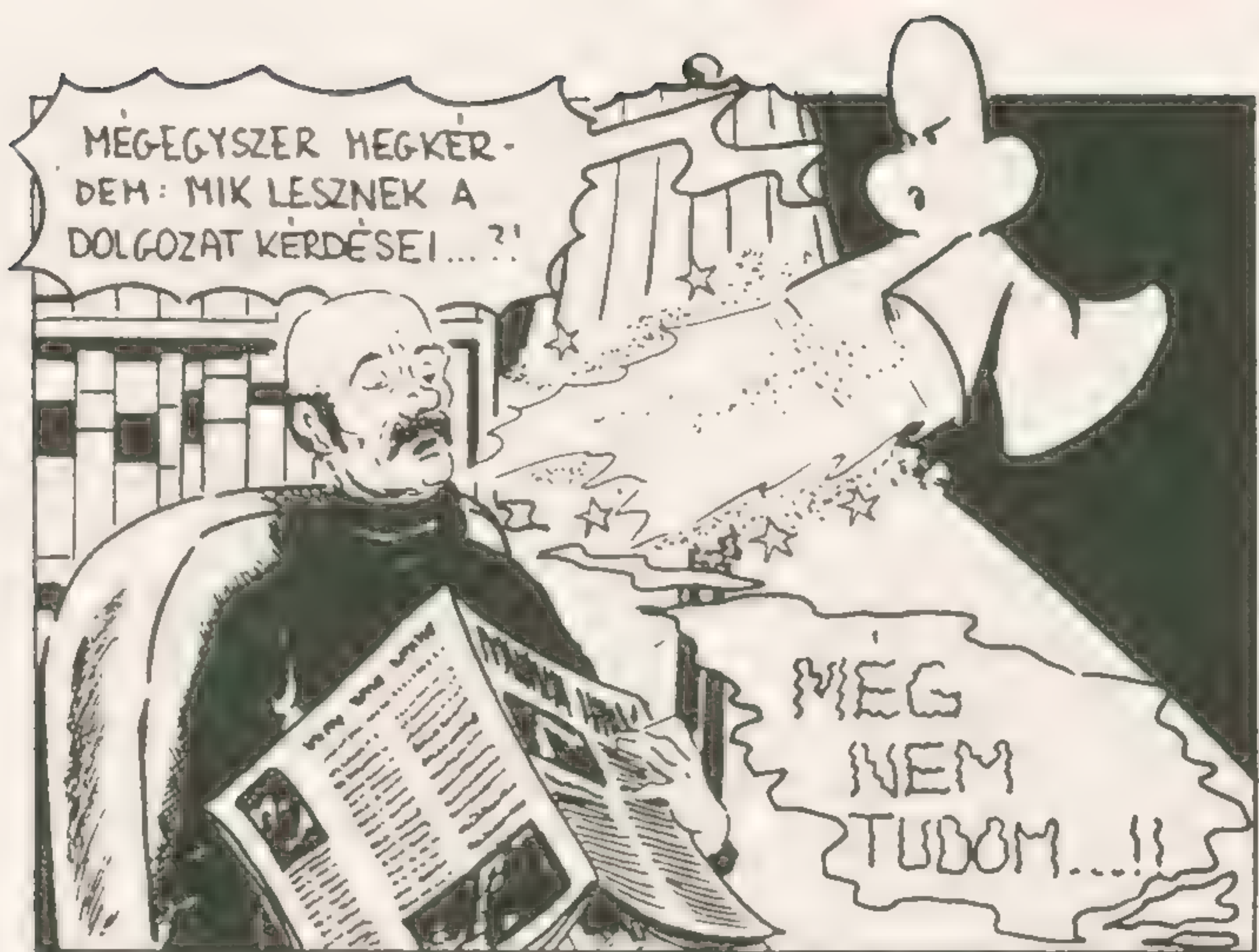

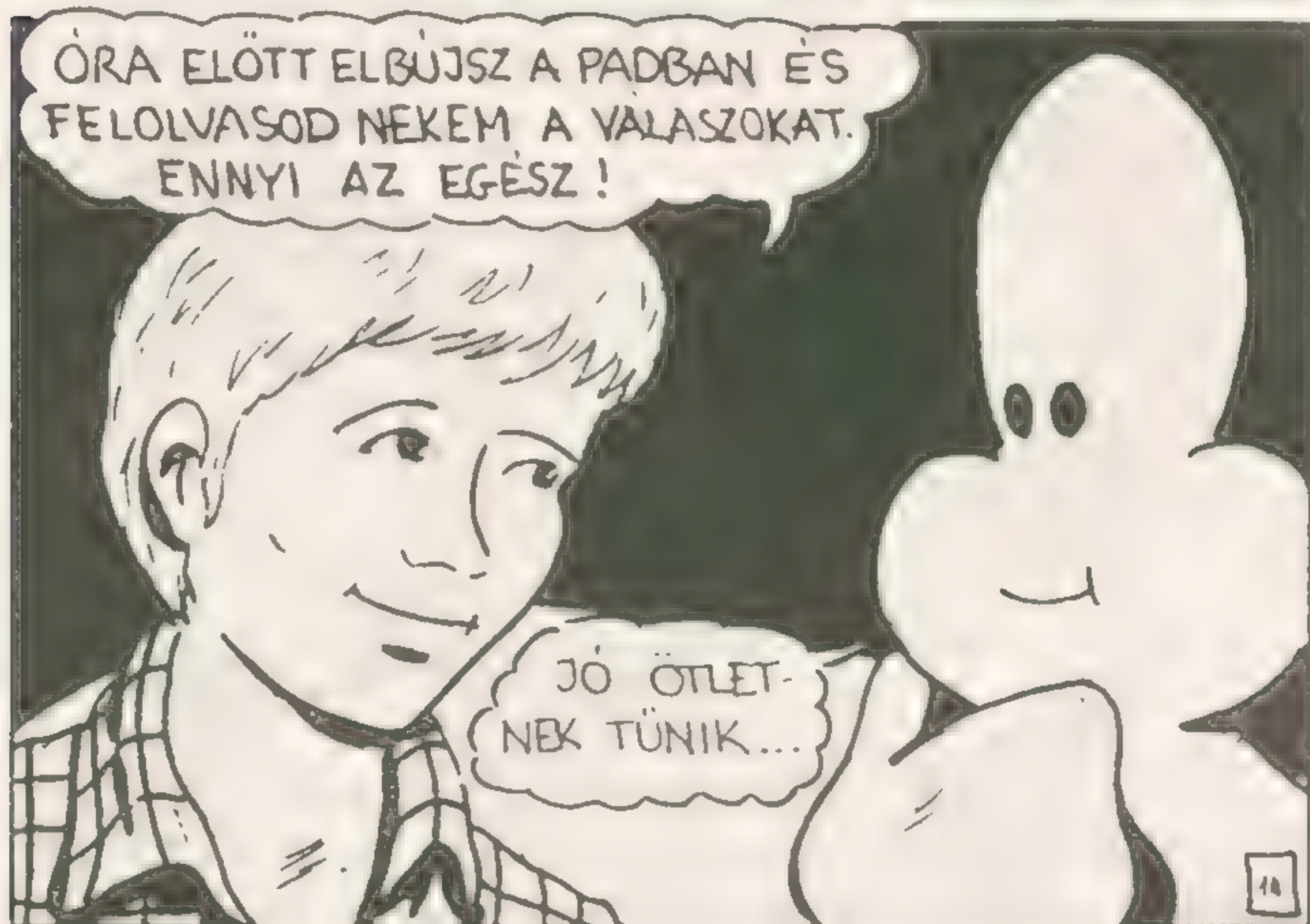
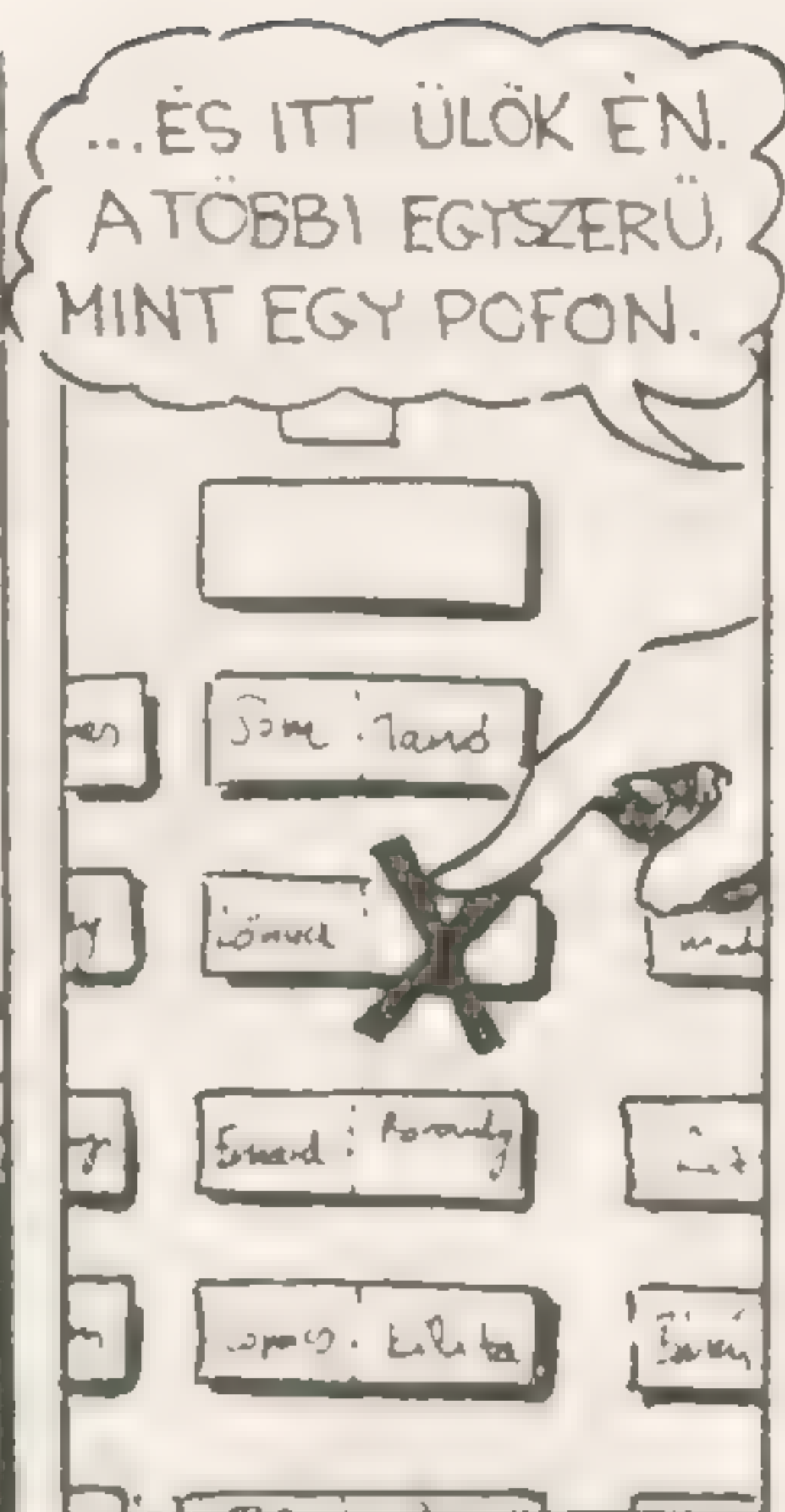

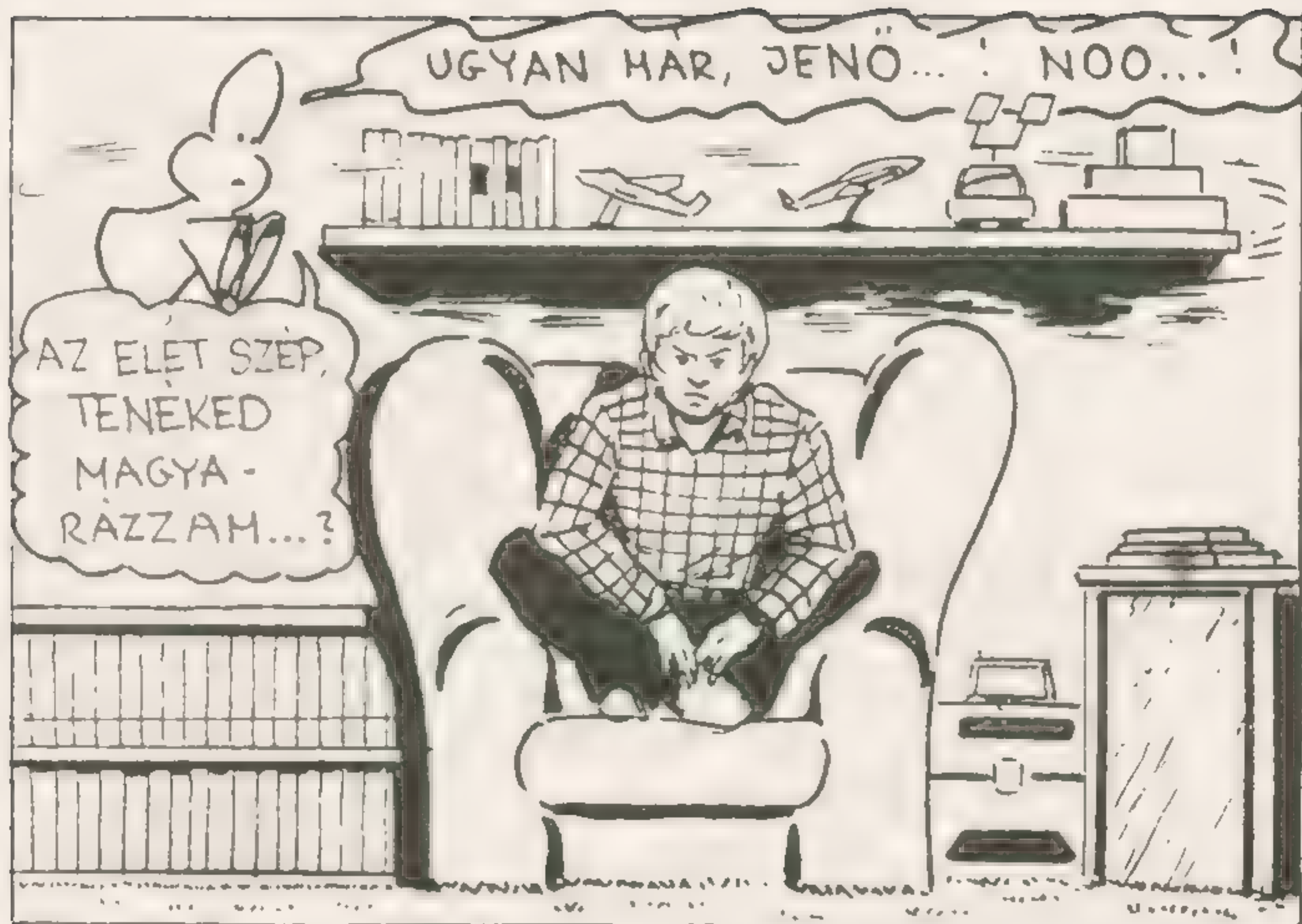

IZÉ...
BEMEHETEK?

MIVEL A HELYED
SZERENCSE T
HOZOTT NEKEH,
ÚGY ÉRZEH, HOGY...
KÖTELESSEGE M
SEGÍTENI
NEKED.

HA
AKAROD,
EZENTŰL
EGYÜTT
FOGUNK
TANULNI...

HÁT PERSZE,
HOGY
AKAROM!

RÁM ITT MÁR SEM-
MI SZÜKSEG....!

ENNEL JOBBAT ÉN
SEM TUDNEK
VARÁZSOLNI....

VÉGE

FALRA HÁNYT ÚJSÁG

A faliújság nem csak az adott sulis kulturális életének jövőbe mutató fáklyavivője.

A faliújság nem csupán a közösségi szellem véres kardjának márványhomlokzatú körülhordozója.

A faliújság nemcsak az adott iskola kollektív hülyeségének fényesre csiszolt tükre.

A faliújság adott esetben jelentős gyakorlati feladatokat is ellát.

A délkeletnyugatpesti, Idi Aminről elnevezett általános iskolában például a falat tartotta össze. Ha nincs a faliújság, a sulis rég összedől, akár Romulus Augustulus alatt a nyugatrómai birodalom. Az Idi Aminről elnevezett általános iskola rég megérett arra, hogy felélessék, a helyét felszántsák, majd sóval hintsék be, soha ilyesmi ne létezzék az Úr viszonylag szabad ege alatt. Az iskola igazgatója ugyanis emberemlékezet óta a fenekét csapdosta a földhöz örömeiben, ha valamelyik végzősét felvették csatornatisztitónak. A sulis homlokzatán emléktábla öröki-

tette meg az iskola legnagyobb sikert elért növendékét, aki bámulatos karrierje csúcspontján pénztáros lehetett az ingyenszodában. Akadt persze, aki egészen magasra vitte, és veréb lett a távíródróton, de ez nyolcadikos korában baracklek-várt kent az élettani szertár kitö-mött golyájára, mire példás büntetés gyanánt törölték nevét az iskola összes osztálykönyvéből, sőt később — egy országos közkegyelem idején — a bűn-ügyi nyilvántartóból is.

Ezek után elképzelhető, milyen lehetett az Idi Aminről elnevezett általános iskola faliújságja. És, hogy még annál is elképzelhetőbb legyen, íme néhány szemelvény...

✱

Vásároljunk iskolatehenet! Azért, mert nekem halál uncsi ez az alternatív helyzet. Márminthogy hol savanyú az iskolatej, hol meg éppen ellenkezőleg, nem savanyú az iskolatej. Egy tehén ára kétszázezer forint. Az iskola létszáma ezer fő.

Holnapra mindenki hozzon be kétszáz forintot, aztán annyi. Egy öntudatos tehén naponta húsz liter tejet ad, tehát mindenkinek jut naponta húsz köbcenti. Ha tehát egy köbcenti iskolatehéntejét csak tíz forintnak tekintünk, az iskolatehén vételára egyetlen nap alatt megtérül. A szülői munkaközösség fejőgulyásai jelentkezzenek. Ne csak mindig őket fejjék...

*

Jöttem, láttam, győztem! Julius Ceasar, császár.

És akkor mi van?! Umplejsz Matild VI/b. oszt. tan.

*

Zsugovics Szilárd szereti Ormótlan Natáliát!

(Alatta, más írással)

Ormótlan Natália ezzel szemben nem szereti Zsugovics Szilárdot.

Hát akkor kit szeretsz, te idióta?

Nem kit, hanem mit, te ütődött!

Jól van, akkor mit szeretsz, te buggyant?

A hamburgert, te hülye!

*

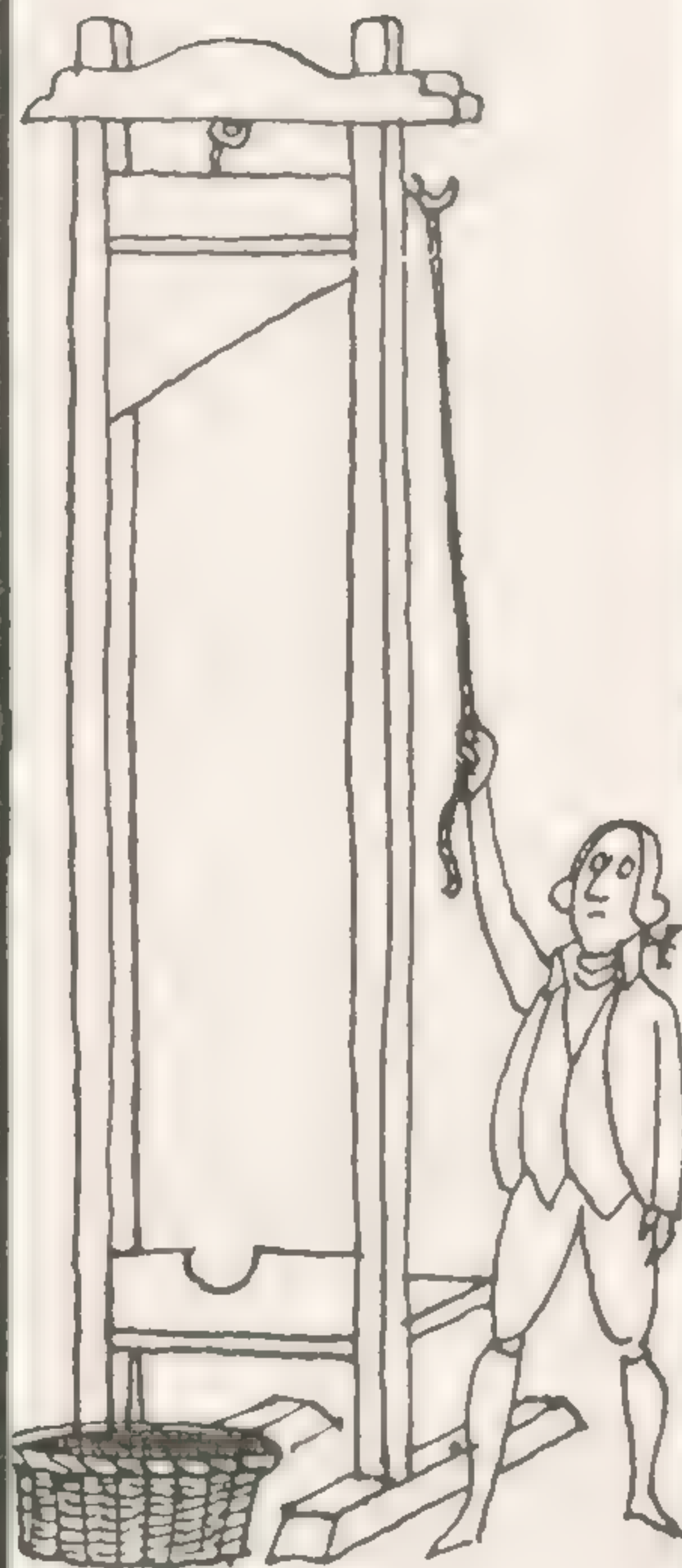
Volt képed a pótvizsgán is elhúzni? Ezt nem viszed el szárazon, dr. Mamula Kázménné! Reszkess, mert bosszúm rettenetes lesz és jobb, ha tőlem tu-

Filozófia

Teológia

Történelem

dod, csakhamar lesújt rád a Titokzatos Fekete Kéz!

(7/a., harmadik pad, az ablak felől jobbra.)

*

Követeljük, hogy legyen továbbra is kötelező az orosz nyelv tanulása! Mi eredetiben akarjuk olvasni Shakespeare-t, Molière-t és Goethét. Kelt mint fenn, aláírás: az Intelligens Fiúk Alternatív Asztaltársasága a nyolcadik cé-ből.

*

Monogramok, átlőtt szívek, nemes címerek és lázító jellegű jelmondatok padba vésését ha-

táridőre vállalom, centiméterenként: három kakasos nyalókáért, garanciával. A minőségi munkához acélvésők, hidegvágók, feszítővasak állnak rendelkezésemre, mert a papám bejegyzett kasszaúr. Vedd igénybe szolgáltatásomat, mert felpofozlak!

*

Te szemét!

Ha nem bújsz be magadtól a kukába, majd hallasz tőlünk valamit. Az 5/e. környezetvédőinek harci kommandója.

*

Befordultam a konyhára
Rágyújtottam a pipára.

Költészet

Azaz rágyújtottam volna,
 Hogyha már nem égett volna.
 A pipám javában égett
 Nem is mentem én avégett
 Azért mentem, mert meglát-
 tam,
 Hogy odabenn szép leány
 van.

Bunkóci Fridolin költő 7/d.

*

Kérem annak közlését, misze-
 rint az az állat Kende Kuttogány
 örökké macerál a pad alatt.
 Rendhagyó Eulália, 6/d.

(Alatta, megint más irással):
 Fenti megállapítás egyoldalú-
 an tükrözi a reális helyzetet,
 ezért korrekcióra szorul. Kérem

a faliújság t. szerkesztőjét, hogy
 közölje helyreigazító nyilatkoza-
 tomat, miszerint én nemcsak a
 pad alatt macerálom Rendha-
 gyó Euláliát, hanem a pad fölött
 is. Példás tisztelettel Kende
 Kuttogány, 7/d.

*

Évezredes tradi-
 Ció: győz a Fradi!

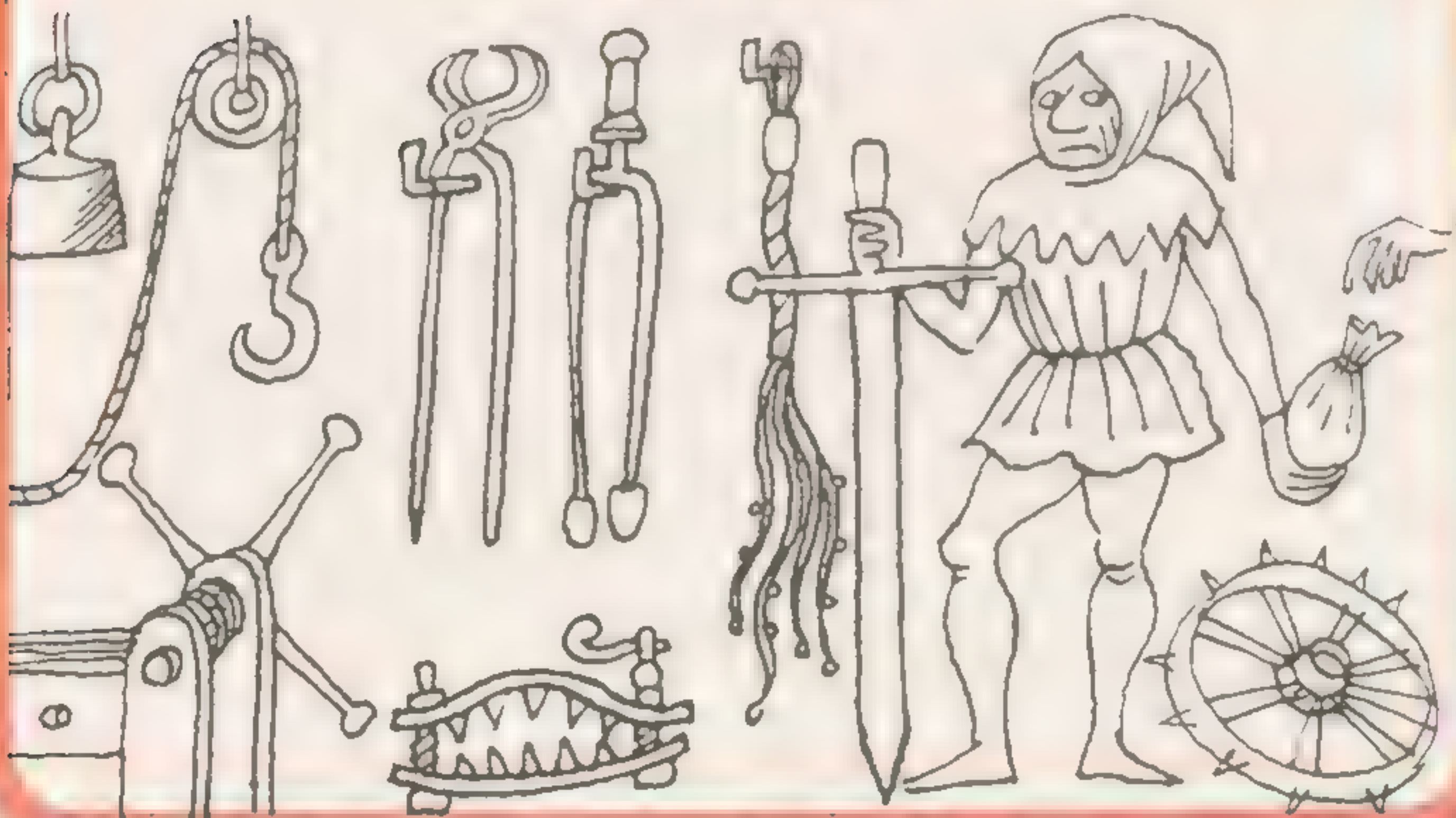
*

Hogy a francba. írjak cikket a
 faliújságra, ha egyszer mind a
 két karomat kvázi töből letör-
 ték?

Mona Lisa

peterdi

Jogtudomány

Néprajz

Esztétika

BRUHHAHA...

Minőségi átvétel egy új lakóházban. Az egyik kőműves a szobában marad, a másik kimegy a konyhába.

— Figyelj, Józsi — szól, aki a szobában maradt —, hallasz engem?

— Igen.

— És látsz is?

— Csak hományosan.

— Oké, akkor ez egy prima fal!

*

— Professzor úr! Professzor úr! — rohan be a vegyészhallgató a tanári szobába. — Sikerült! Feltaláltam az abszolút oldószert. Ez egy perc alatt a szó szoros értelmében mindent felold.

— Mindent?

— Mindent!

— Ez felvet egy érdekes problémát.

— Éspedig?

— Miben akarja tartani?

*

Két turista találkozik a dzsungelben.

— Én azért jöttem erre a száfárra — mondja az egyik —, mert élvezni akarom az ősi természet áhitatos csendjét. Mert távol a világ zajától magamba akarom inni a mindenek felett álló nyugalmat.

— Akkor egy cipőben járunk — mondja a másik. — Én meg azért jöttem ide, mert a kisfiam trombitálni tanul.

*

A hadnagy felteszi a kérdést a leszerelés előtt álló közlegénynek.

— Mondja, Kovács, gondolkozott azon, hogy aláírja a továbbbszolgálast?

— Igenis, gondolkoztam.

— Na és, mire jutott?

— Jelentem, öt másodpercig gondolkoztam, aztán egy jót röhögtem, és azzal el is felejtettem az egészet!

*

Az idős hölgy hatalmas összeget nyert a lottón, de nem látszik elégedettnek.

— Ugyan, mama — szól a fia

—, hiszen ebből a pénzből száz-
hús éves korodig is nyugodtan
eléldegélhetsz.

— Jó, jó — mondja a mama
—, de mi lesz velem aztán?

*

Vizsgakoncert az általános is-
kolások zenetagozatán. A kur-
zus vezetője még a hangver-
seny megkezdése előtt kis fel-
jegyzést köröz a közönség kö-
zött:

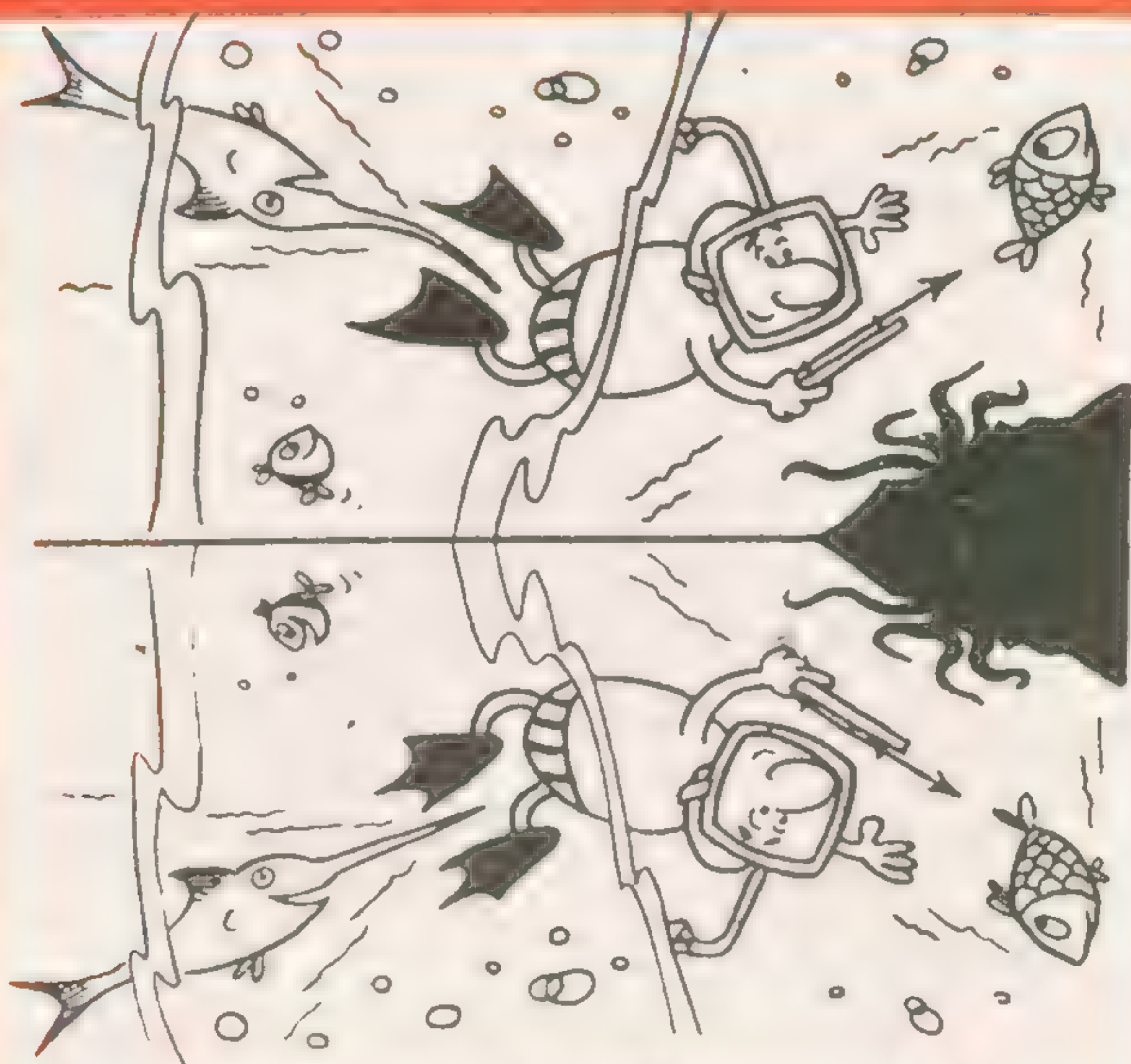
— Kérjük a kedves szülőket,

hogymilyen pocsekul is mu-
szikál a gyermekük, ne kapjanak
a szívükhöz és legfökeppen, ne
fakadjanak sírva.

*

— Papa — mondja a fiúcska
—, vegyél nekem egy motorbi-
ciklit!

A papa természetesen aggó-
dik a legényke testi épségéért,
és felháborodva utasítja vissza
a kérést.

Hat különbség! Megtalálod?

KATONAI
„ESIK MÉG?”
PERISZKÓP
ERNYŐ

— Amíg én élek, addig neked nem lesz motorbiciklid.

Néhány nap múlva a srác az édesanyjával sétál, és rámutat egy hatalmas Hondára.

— Látod mama, ilyen motorom lesz, mihelyt a papa meghal.

*

Idős házaspár megy haza a temetésről. Az asszonyka megkérdezi:

— Még nem is mondtad, ha meghalsz, eltemessünk vagy elhamvasszunk?

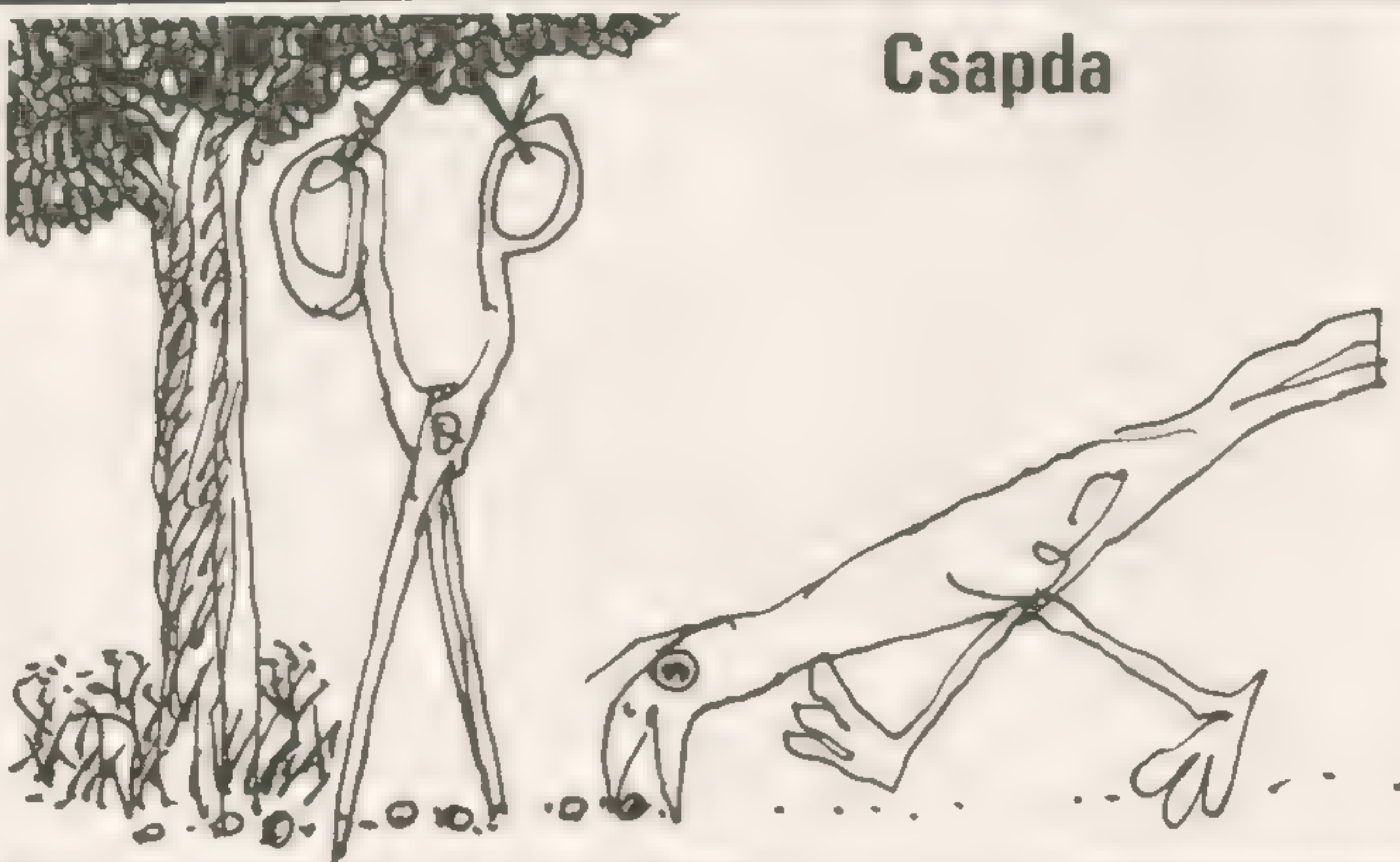
— Tudod mit? — szól az idős férj fanyar mosollyal. — Legyen ez meglepetés a számomra.

*

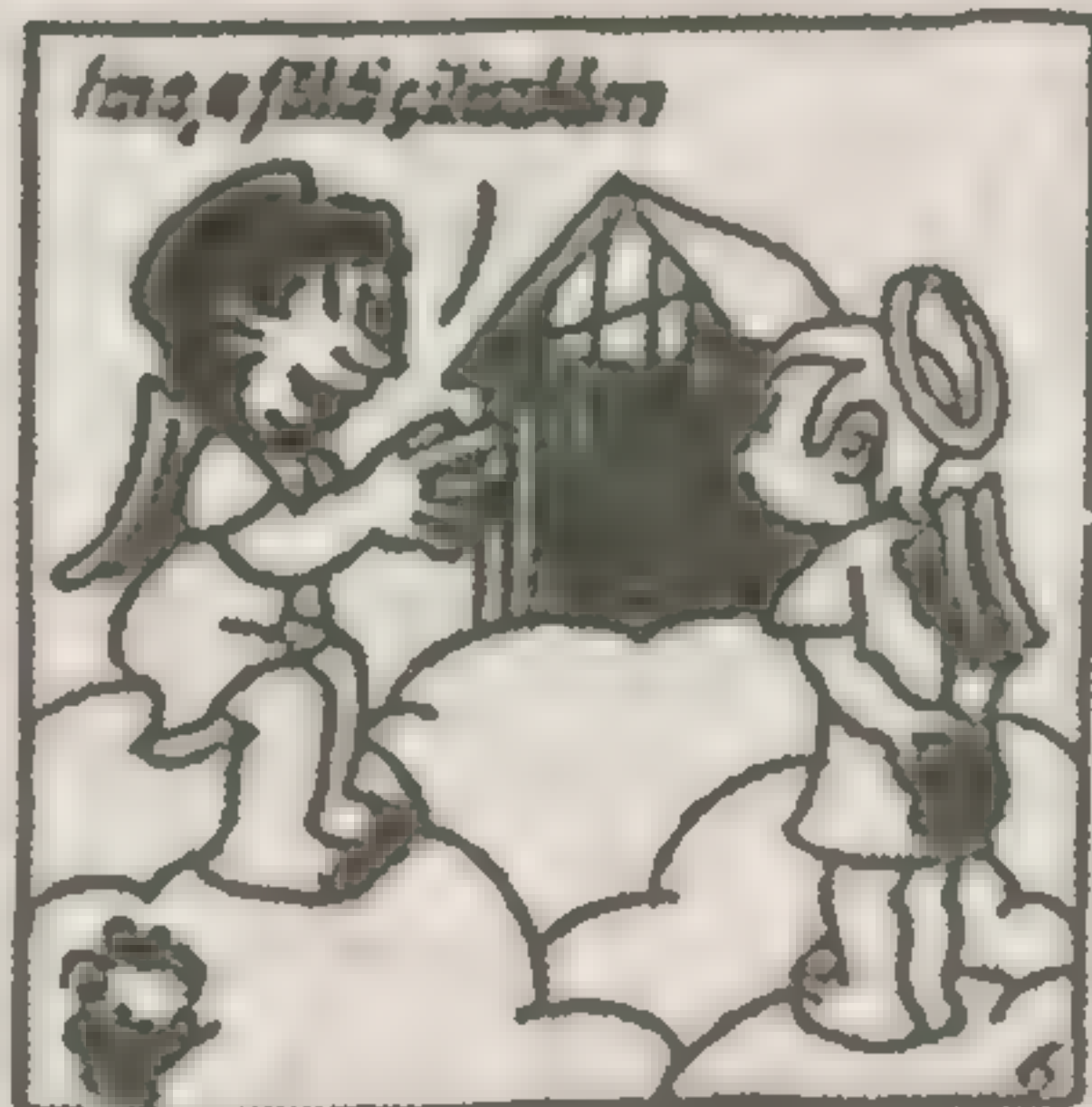
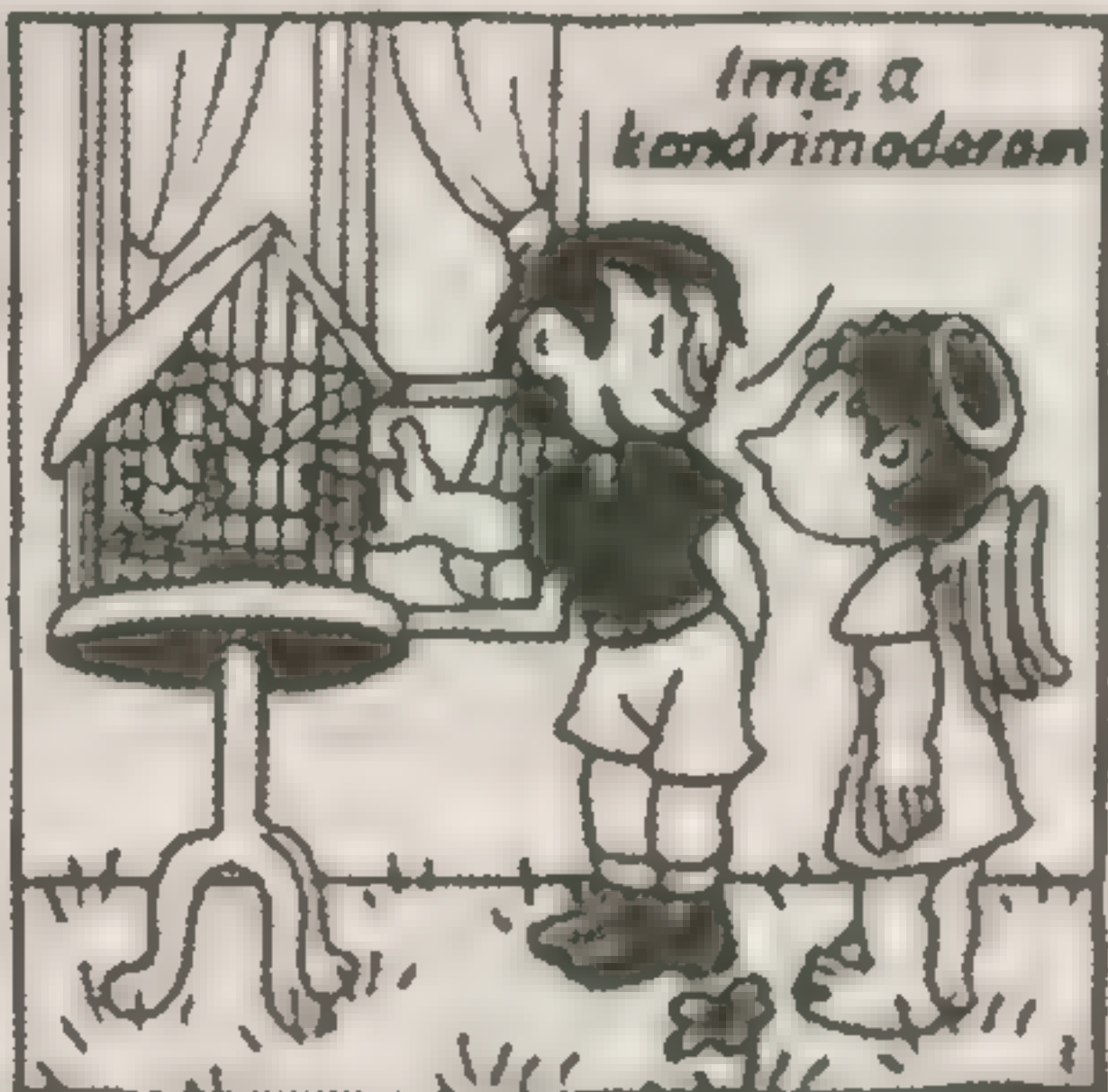
Óriás fészekrakó

Csapda

ALVADOS ARA'UT

Kerekpad

(ELŐZETES MEGÁLLAPODÁS)

Meggyőzéses szöveg arról, hogy a szülők nem lesz meg egyezés:

A tanulóifjúság nem mond le arról a törekvéséről, hogy Samantha Fox kerüljön a tananyagba.

A tanári kar nem mond le arról a törekvéséről, hogy minden tanuló egy nappal a lecke feladása előtt készüljön el a házi feladattal.

A szülők nem mondanak le arról, hogy gyermekeik legyen aranypántokkal ellátva körül az iskola (hogy a sok észtől szét ne pattanjon).

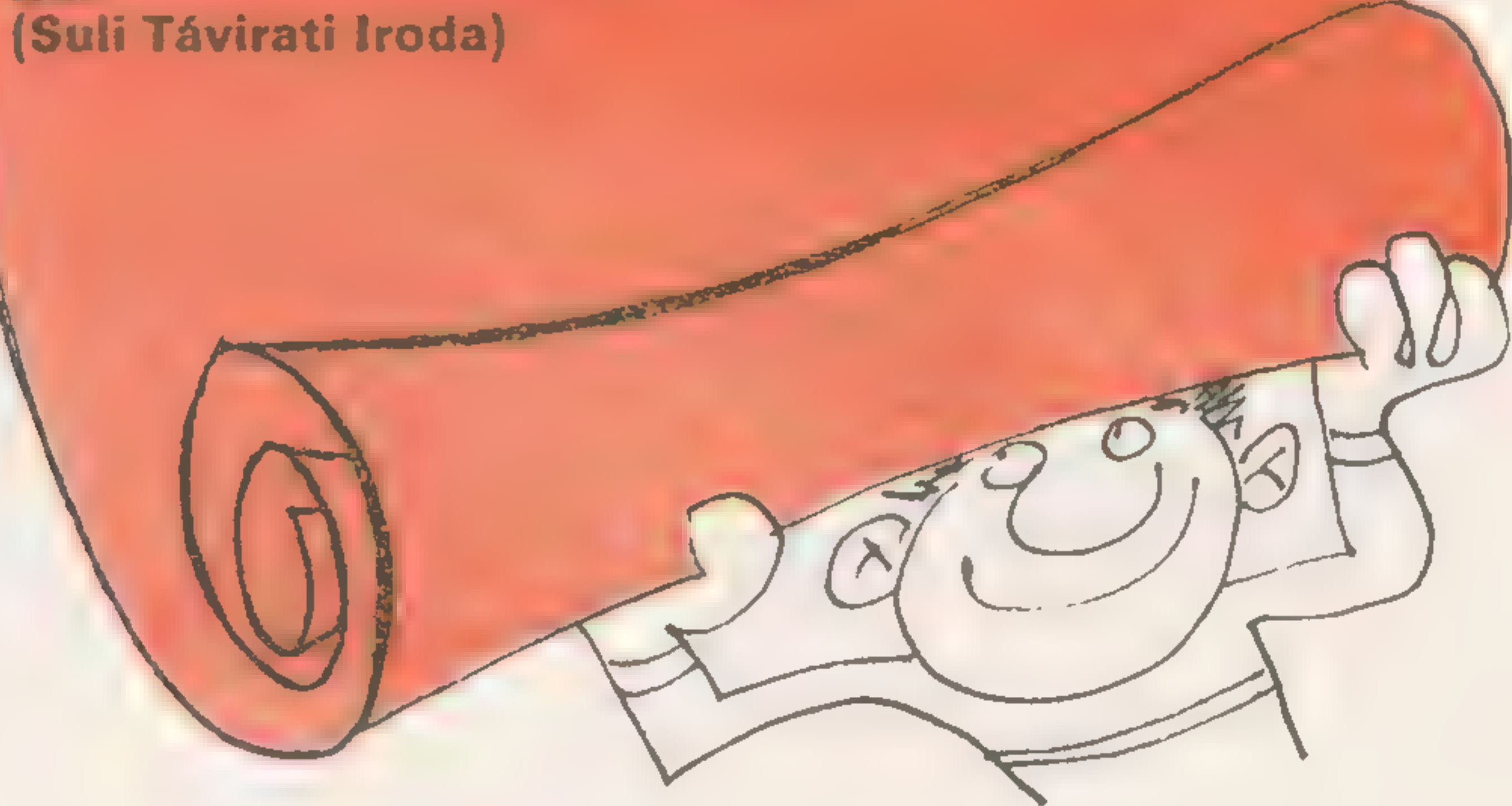
A takarító néni nem mondanak le arról, hogy a fő utca szemetesek végén a tanulókat ott kell látni a táskájában, tornacipőjében, tróztáskájában, fül mögött, tudata alatt szétvetve találják.

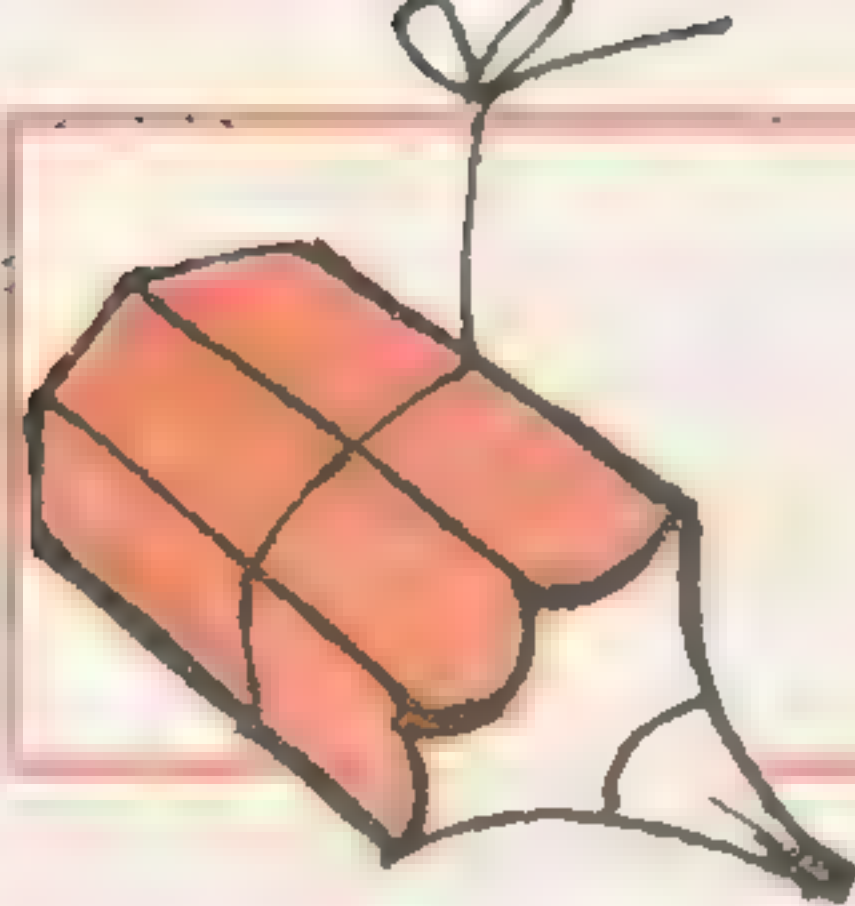
A szomszédok nem mondanak le arról, hogy az egész iskolát a 20. században a legutolsó állapotára miatt a katonai területekre evakuálják.

Összefoglalva: senki, senki sem mond le. Ha mégis akarunk arról beszélni a tanulókat, a tanárokat, a szülőket át kell vezetni a szöveghez.

STI

(Suli Távirati Iroda)

OSZTÁLYGYŰLÉSI TUDÓSÍTÁSOK

Több évszázados tanerő—tanuló küzdelem után sikerült megegyezésre jutni, s e megegyezés nyomán végre összeült az iskolai kerekasztal, a „Kerekpad”.

Egyik oldalon ülnek az iskola tanárai, az igazgató úr, Róbert bácsi, a pedellus és Mici néni, a takarító, a másik oldalon a diákság küldöttei. Vita volt a hetedik és a nyolcadik osztály között, hogy kit illet több képviselői hely az asztal mellett, de végül sikerült nekik külön (a saját kis kerekasztaluknál) megegyezni. Rendkívüli gombfocimeccset vívtak a tanulószobán, s a hetedikesek két paplanguombbal győztek.

A Kerekpad harmadik sarkánál foglalt helyet a szülői munkaközösség üdvöskéje, Szemüveges anyuka, a Hazafias Népfronttól, Hinczák bácsi (úgyis, mint parkőr) és három örökös tag. Nyilvánvaló volt, hogy a tárgyalásokat az ő egységes fellépésük fogja eldönteni.

A történelmi esemény tehát bekövetkezett. Adását megszakítva jelentette be az Iskolarádió, valamint a Cicavízió. És

persze mi is folyamatosan tudósítunk a tárgyalásokról.

Rendkívüli kiadás

(Kiküldött tudósítónk jelenti az iskolai kerekasztal-tárgyalásokról.)

— Kiküldtek.

Újabb, még rendkívülibb kiadás

(Kiküldött tudósítónk jelenti a folyosóról, ahova minden kihalatszik.)

— Kedves olvasóink! Itt ülök a kulcslyukon. A tárgyalások rendben, egyelőre a nyilvánosság teljes kizárásával zajlanak. Annyit tudok, hogy uzsonnára barackízes lekváros kenyeret kaptak — valaki repetát is kért — meg kakaót.

Ez kiszivárgott.

Tudniillik a kakaó. A zacskóból.

Újabb, de már nem is olyan rendkívüli kiadás

Amíg az iskolai kerekasztal-tárgyalások folytak, a biztonsági szervek — a folyosóügyelet — kisebb tüntetést hiúsított meg. A harmadik emeleti kémiaszertárban ugyanis — mit sem törődve a sorsfordító tárgyalások menetével — Lakmusz tanár úr kémiaszakkört tartott az érdeklődőknek. A titokzatos

összejövöten azt kísérelték meg, hogy eltüntessék a hetedik osztály szégyenfoltját Harmincadik Izabella farmernadrágjáról. Már derengeni látszott — szakszerű vegyszeres kezelés után — a nadrág eredeti színe, amikor a folyosóügyeletek csörtetésére megremegett a terem, s a remegéstől elpatlant a kémcső. A benne lévő vegyianyag a szertár kövezetére ömlött. Az (el)tüntetés így meg hiúsult.

Lakmusz tanár úr nyilatkozott, hogy nem adta fel a reményt. Tehetséges növédekével olyan vegyszer előállításán dolgozik, mely eltünteti a kövezetről a farmertisztító folyadék előidézte foltot. Egyesek köfejű csákányról hallottak sugdolózni.

Ezalatt a tárgyalások a legna-

gyobb rendben haladnak. Újabb hírünk nincsen.

Tények és eredmények

Az elnök felfüggesztette az ülést, de leszakadt.

...
A váratlan szünetben Dedó Petyó elégedetten nyilatkozott:

— Sikerült.

— No, mi sikerült? A tanulói követelések teljesítéséről esett szó? Háromnapos szabadszombat minden héten? Dupla tízóra, szimpla matekóra?

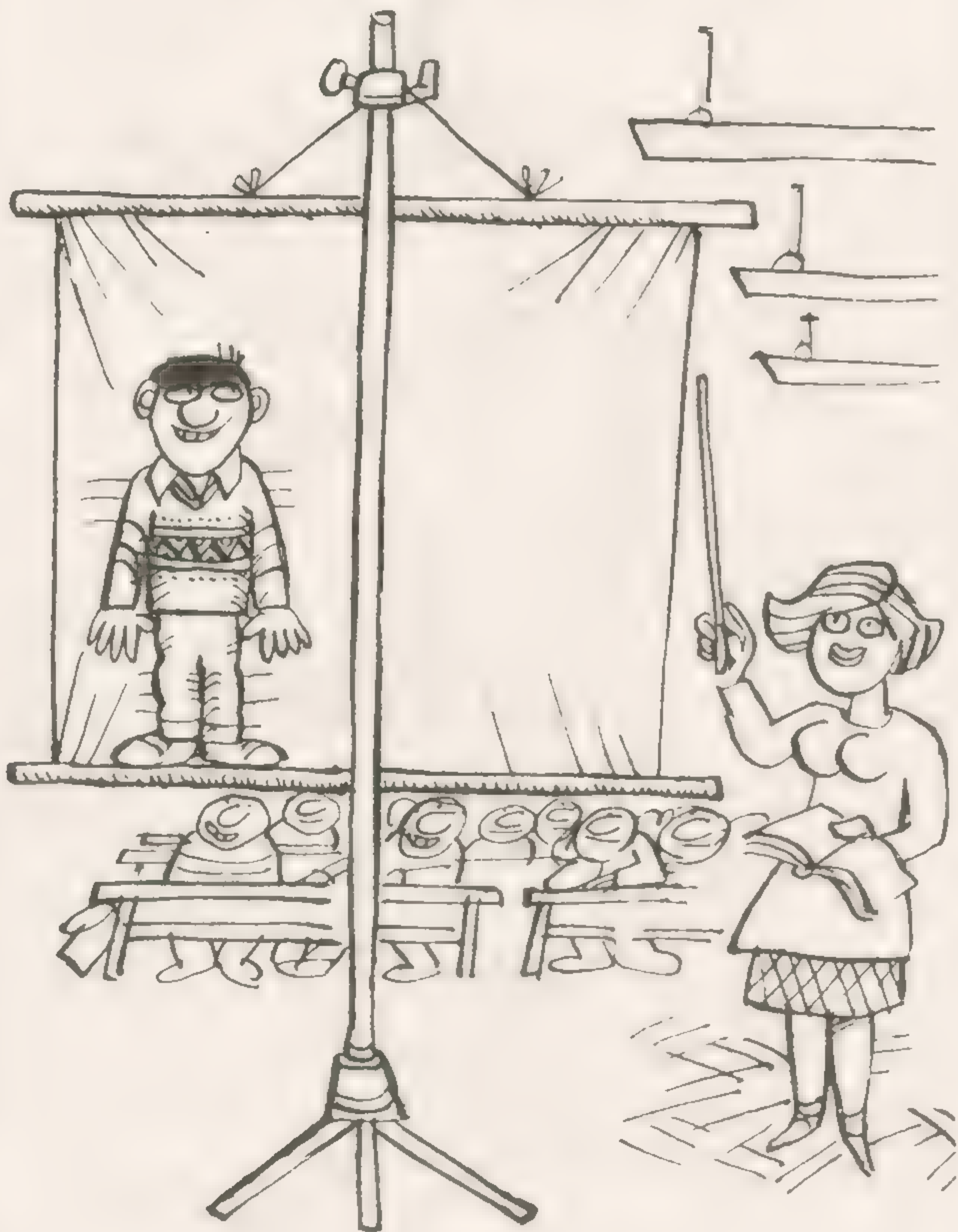
— Dehogyan.

— Ennél sokkal többről volt szó, ugye?

— Természetesen. Tekintve, hogy a tanári karnak is tetszik a buli, a „kerekpad”-tárgyalások beláthatatlan ideig folytatódnak. A tanítás persze addig is szünetel.

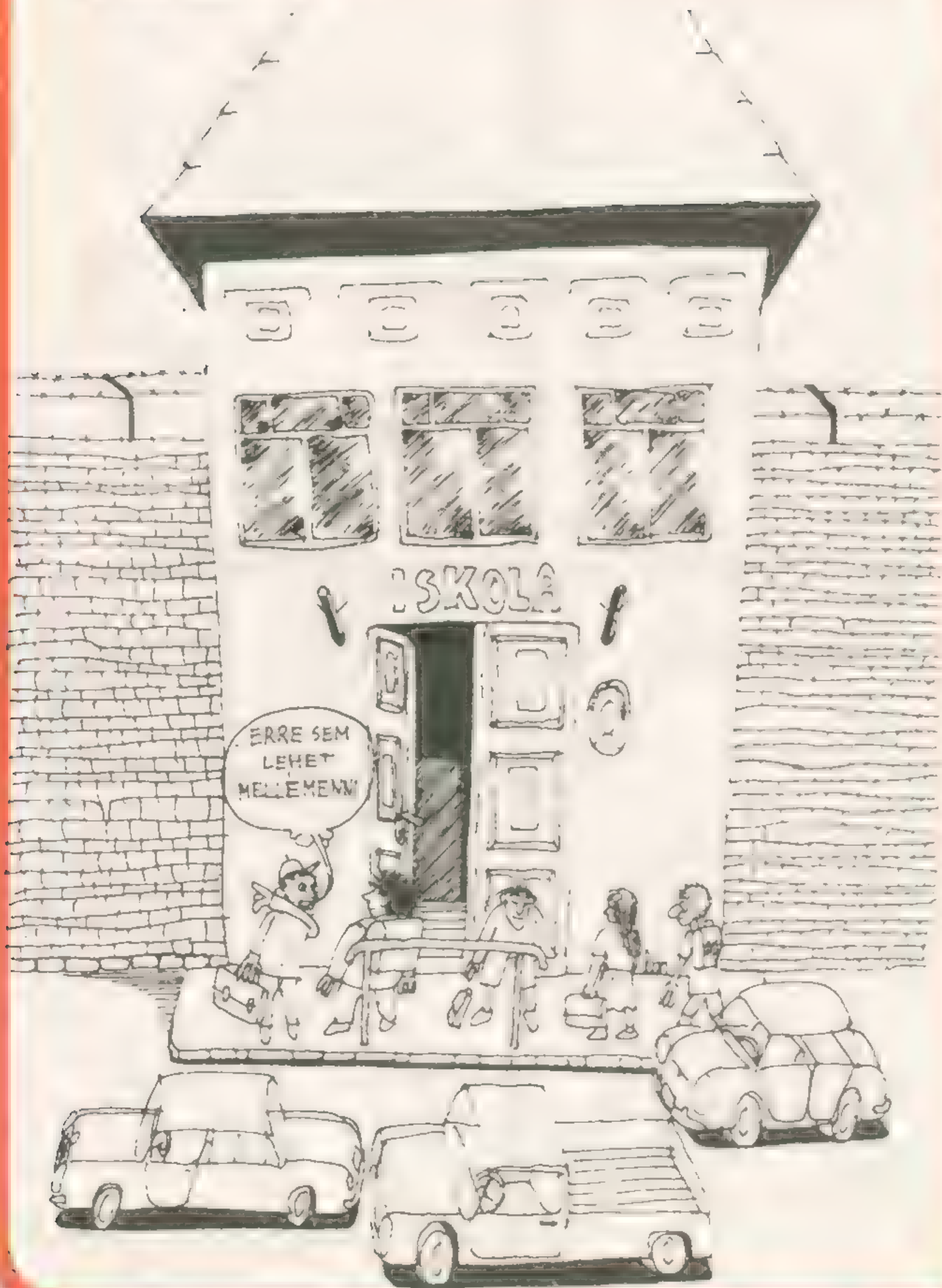
A rejtőzködés művészete

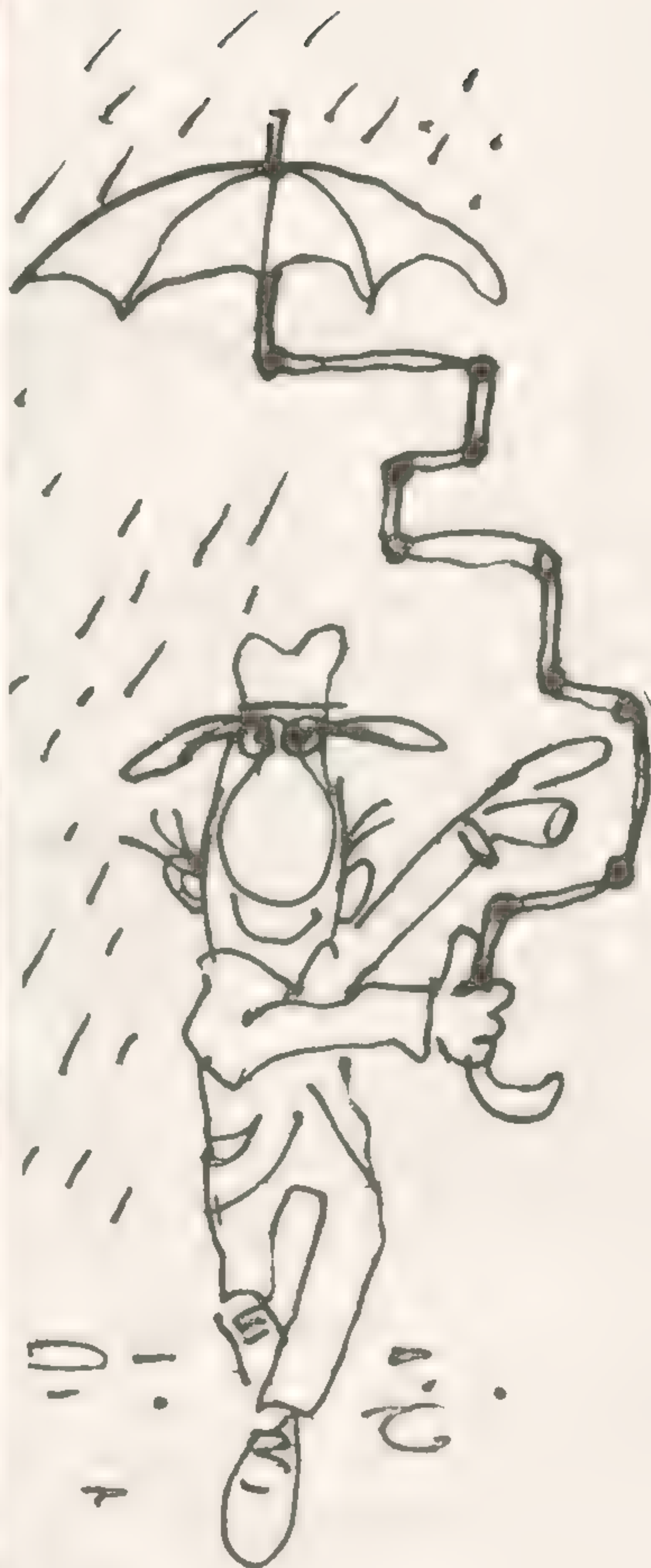
32

Felkészülés

Kemény szőlő

Hasznos madarak

BÚZA

KUKORICA

ÁRPA

ÉRDEKES

Pórus járt egerek

SPECIÁLIS MÓDSZEREK

Főzsiványban mintegy negyvenezer diófa található. Most, hogy elhullajtották lombjukat, és csupasz gallyaikkal kaszálják a levegőt a piros háztetők között, egy hatalmas virgács jut az ember eszébe, melyet piros szaloncukorral tűzdelt tele a Rengőszakállú...

— Igen, igen — mondta Szikla Szilárd csapatvezető. — Valami ilyesmit mondott az 1600-as években erről a településről az utolérhetetlen skótdalnok, Louis Expander is, amikor egy ízben megpihent a környék egyik szalmakazlában.

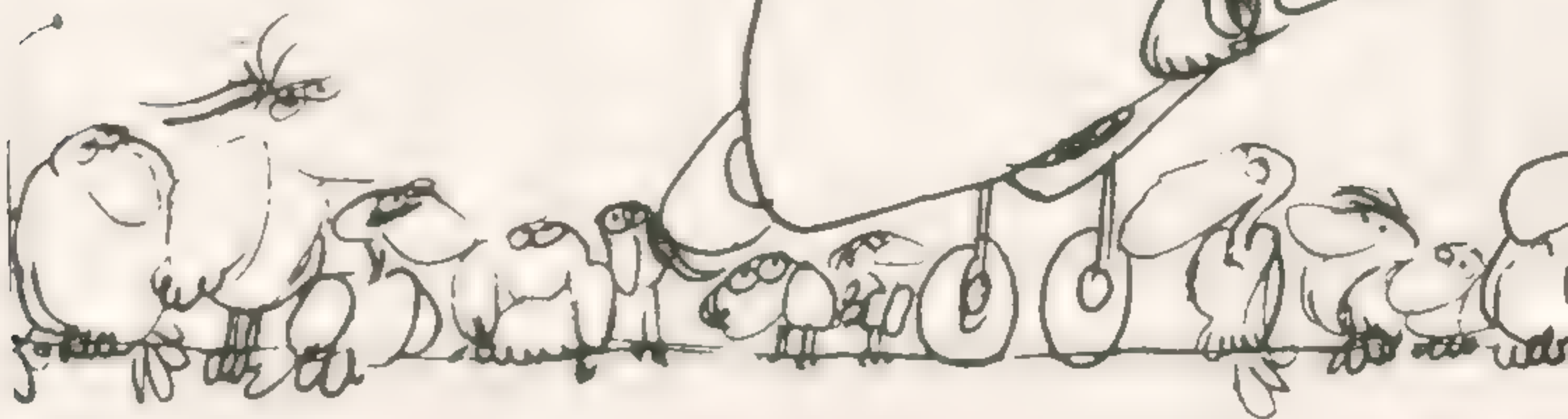
— Bizonyára díszes emléktábla hirdeti ezt a történelmi eseményt.

— Emléktábla? — csodálkozik a csapatvezető. — Hát ki látott már szalmakazalon emléktáblát? ... Ráadásul ez a kalandos életű költő hajnalban magával vitte a kondás subáját, amelyet sohasem látott viszont Főzsivány dolgos népe. Pedig tűvé tették érte a vidéket! ...

— Csakugyan utolérhetetlen költő volt — tünődöm. — De térjünk vissza a jelenbe!

**Parkolni
kell
valahol**

— Óh, a jelen legalább ennyire romantikus! Íme — mutat körbe a csapatvezető a domb-
ról, ahol beszélgetünk —, még
néhány nap, és beérik a bo-
gáncs, amelyet aztán a pajtások
egy emberként szüretelnek,
anélkül, hogy erre bárki is kérné
őket. Név szerint senkit sem
akarov kiemelni, a közösség di-
adala ez. Igaz, hogy a betakari-
tott termést azután egymás ha-
jába dobálják a gyerekek... de
mégis!

— Milyen jelentősebb akci-
ókban vesznek részt ezenkívül?

— Valamennyi jelentős
akcióban részt veszünk, termé-
szetesen a helyi adottságaink-
nak megfelelő formában.

— Természetesen...

— Védetté nyilvánítjuk pél-
dául a régi sportpályát, amelyet
már vállmagasságban borít az
örökké újjászülető természet!

— Majd eljövünk a pályaava-
tóra...

— Miféle pályaavatóra? Hi-
szen mondom, hogy védetté
nyilvánítjuk! Rezervátum lesz.
Igazi katángkóró, valódi bodza
és hamisítatlan papsajt burján-
zik majd, ahogy a természet
csak burjánzani engedi őket. Bí-
zunk benne, hogy egy-két éven

belül már vadászatokat is ren-
dezhetünk a sűrűben...

— Hm. És a téli sportverse-
nyekkel kapcsolatban hogyan
jelentkeznek a helyi adottsá-
gok?

— Nem akarom elkiabálni a
dolgot, de valamennyi sportág-
ban hallatni fogjuk a szavunkat!

— Hát igen, van itt minden!
Remek domboldalak a sízéshez
és szánkózáshoz, tornaterem a
teremsportokhoz...

— Igen, igen... — bizonyta-
lanodik el egy pillanatra Szikla
Szilárd csapatvezető. — Bár
nem tudom, hogy miért fontos
ez?

— Hogyhogy miért? Hát a
felkészülés...

— Ja, vagy úgy?!... Nem er-
ről van szó. Hanem arról, hogy
disztáviratban udvözljük majd
az országos bajnokság vala-
mennyi résztvevőjét. Hiszen
nem akármilyen esemény ez, na
nem igaz?...

— De. Igaz. Ám, ha már itt
tartunk, mire a legbüszkébbek?

— Ó, nehéz kérdés... Néz-
zük csak... egyik eredményünk
kápráztatóbb, mint a másik...
Talán a kulturális szemlénk-
re!...

— Természetesen a helyi adottságoknak megfelelő formában...

— Úgy van. Másképp nem megy. Viszont szerepelt a programban zene, irodalom, kórusművek, egy vidám kis jelenet, meg egy előadás a grönlandi sporthorgászok csalihalgondjairól...

— Bocsánat, kissé lassan jegyzetelek. Az utolsót nem értettem egészen tisztán...

— Mondom a grönlandi sporthorgászok...

— De hát miért, az ég szerelmére?

— Tudja a fene. Ez volt a rádió aznapi műsorában.

— Tehát önök a rádiót hallgatták a kulturális szemle keretében?...

— Miért ne? Jobb műsort mi sem tudtunk volna összeállítani...!

— Ilyen lázas munka során bizonyára bőségesen buzognak az ötletek öntevékeny, helyi jellegű akciók lebonyolítására.

— Azt hiszem, elég, ha egyet említek...

— Én is azt hiszem.

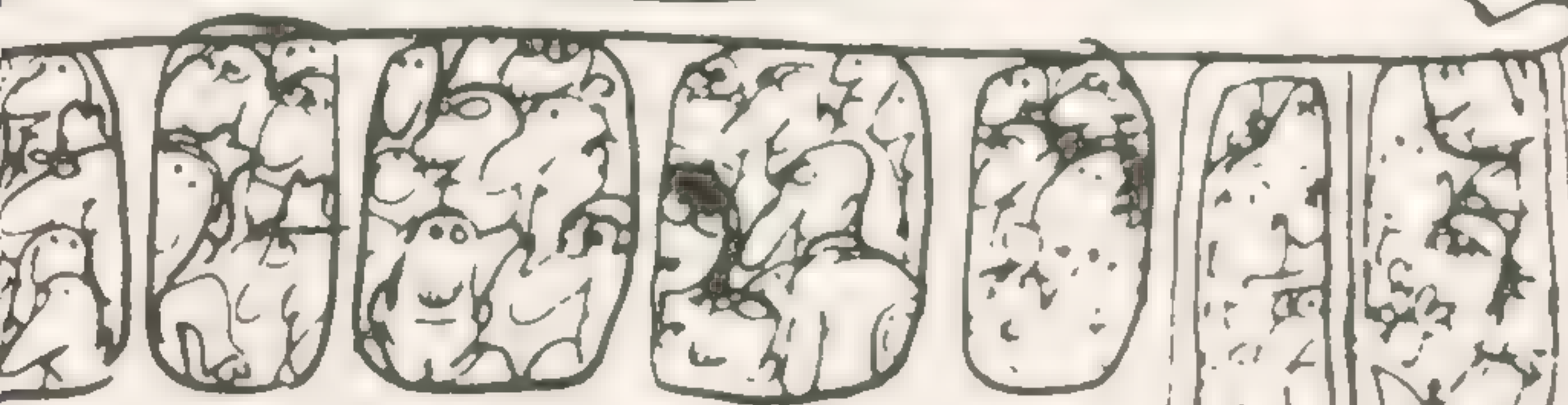
— Nos, kerékpáros túrát szervezünk, melynek útvonala Főzsivány páratlan szépségű és páratlan levegőjű környékén halad majd.

— Mikor?

— Kizárólag munkaszüneti napokon. Tudniillik akkor érnek rá az apukák, meg az anyukák, akiknek bérbeadjuk a bringákat. Igazán rájuk fér, hogy kerekezenek egyet a szabad levegőn,

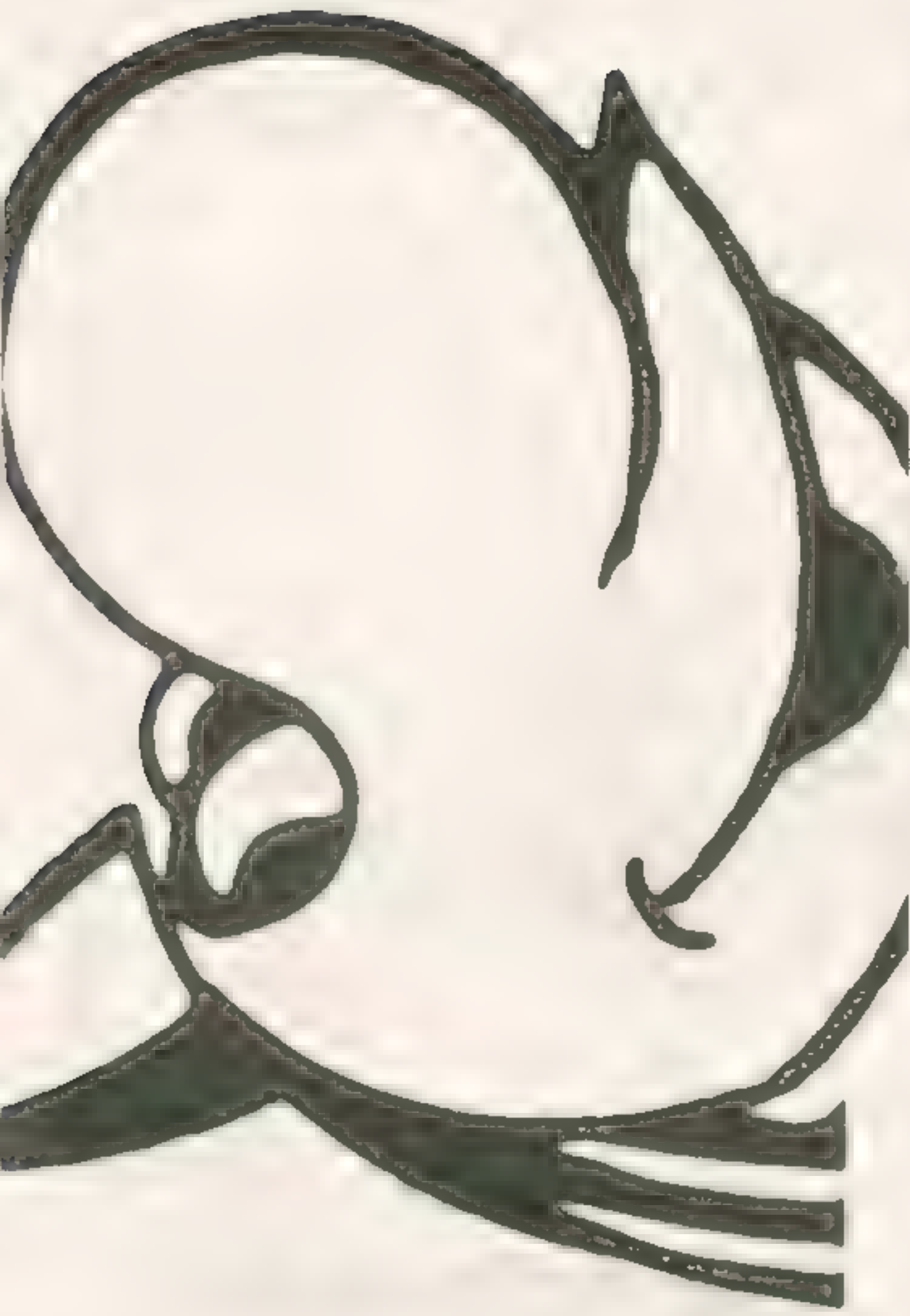

A természet védekezik

Csúcsforgalom

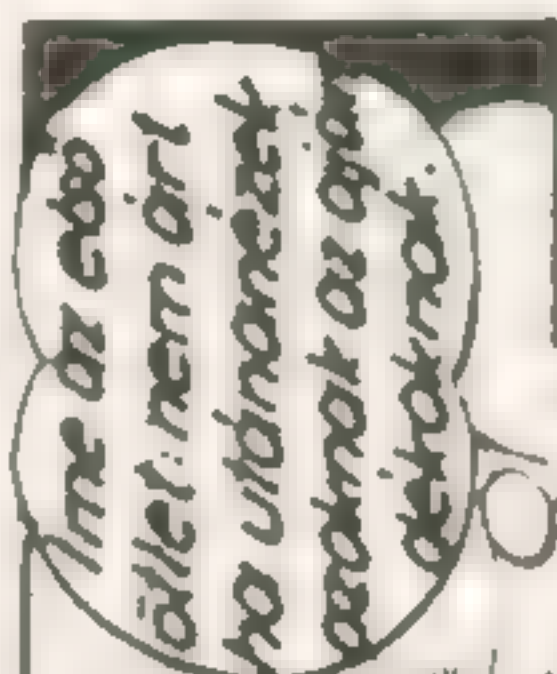
VAKARCS ÖTCSILLAGOS HOTEL

Szelvészként vágatott
hanja, meghódítsa a

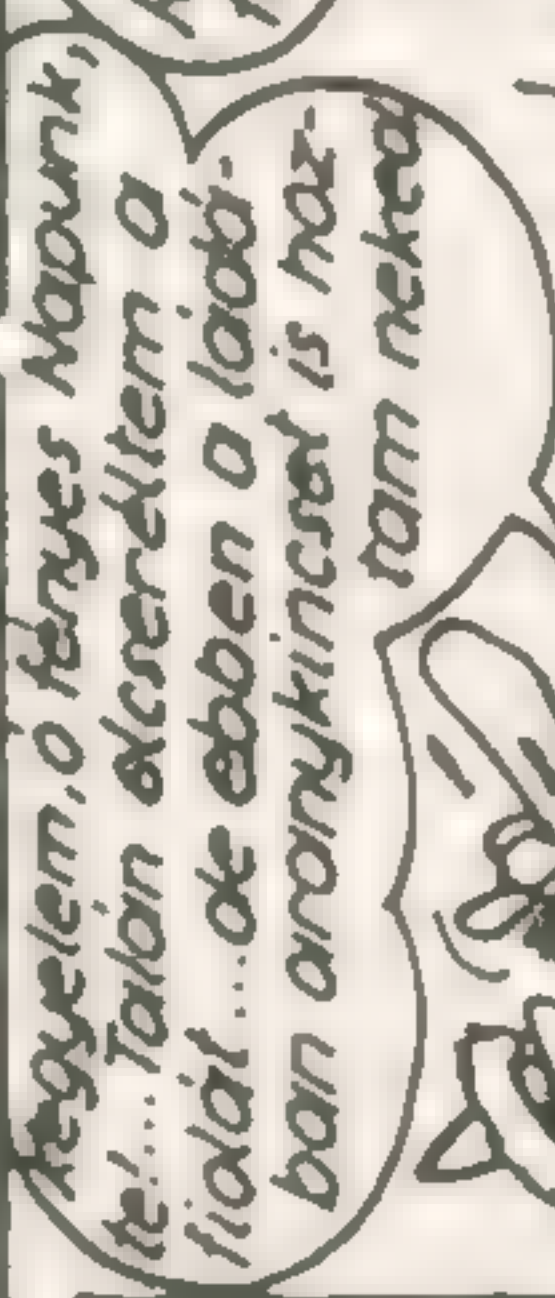
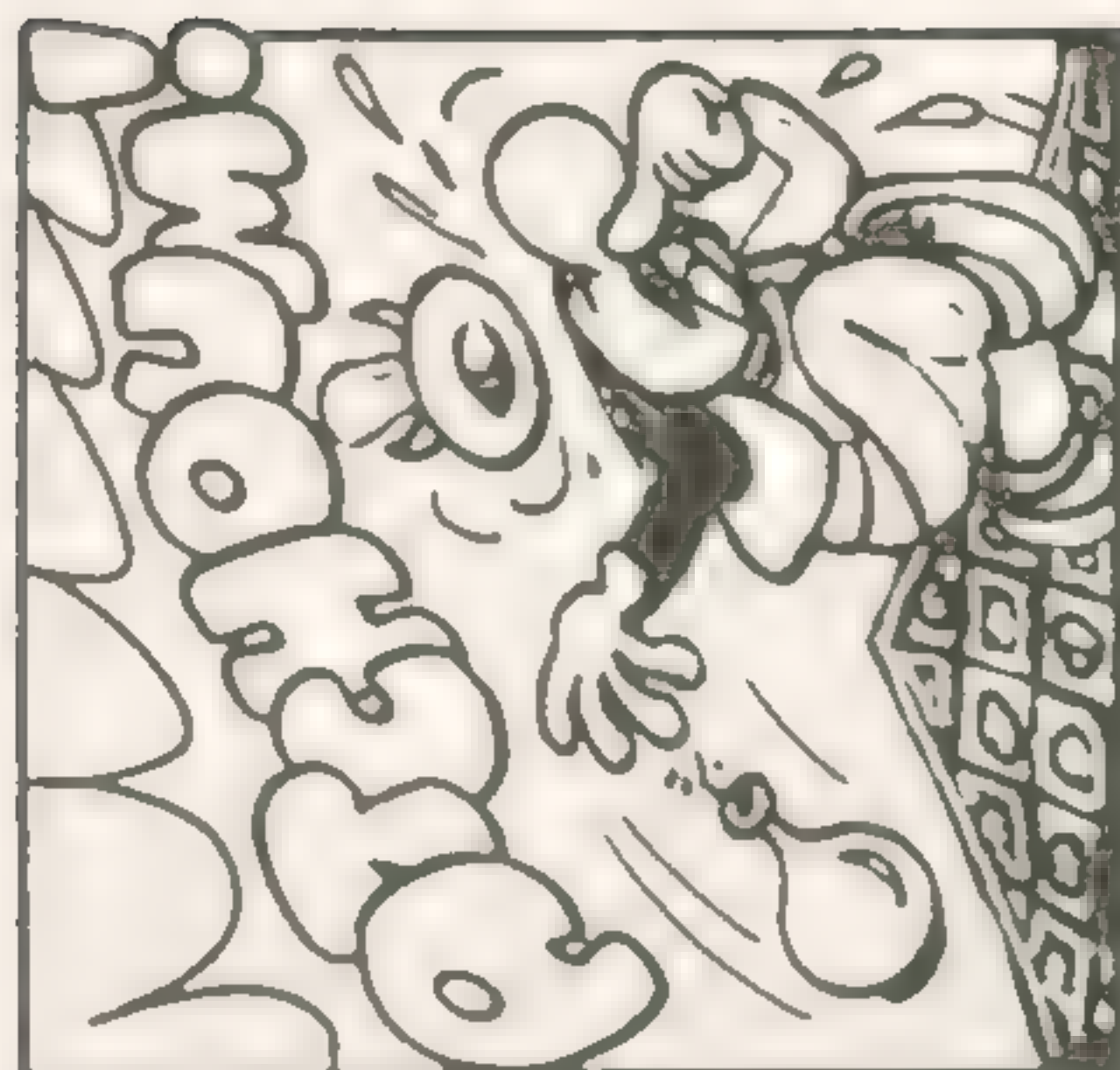
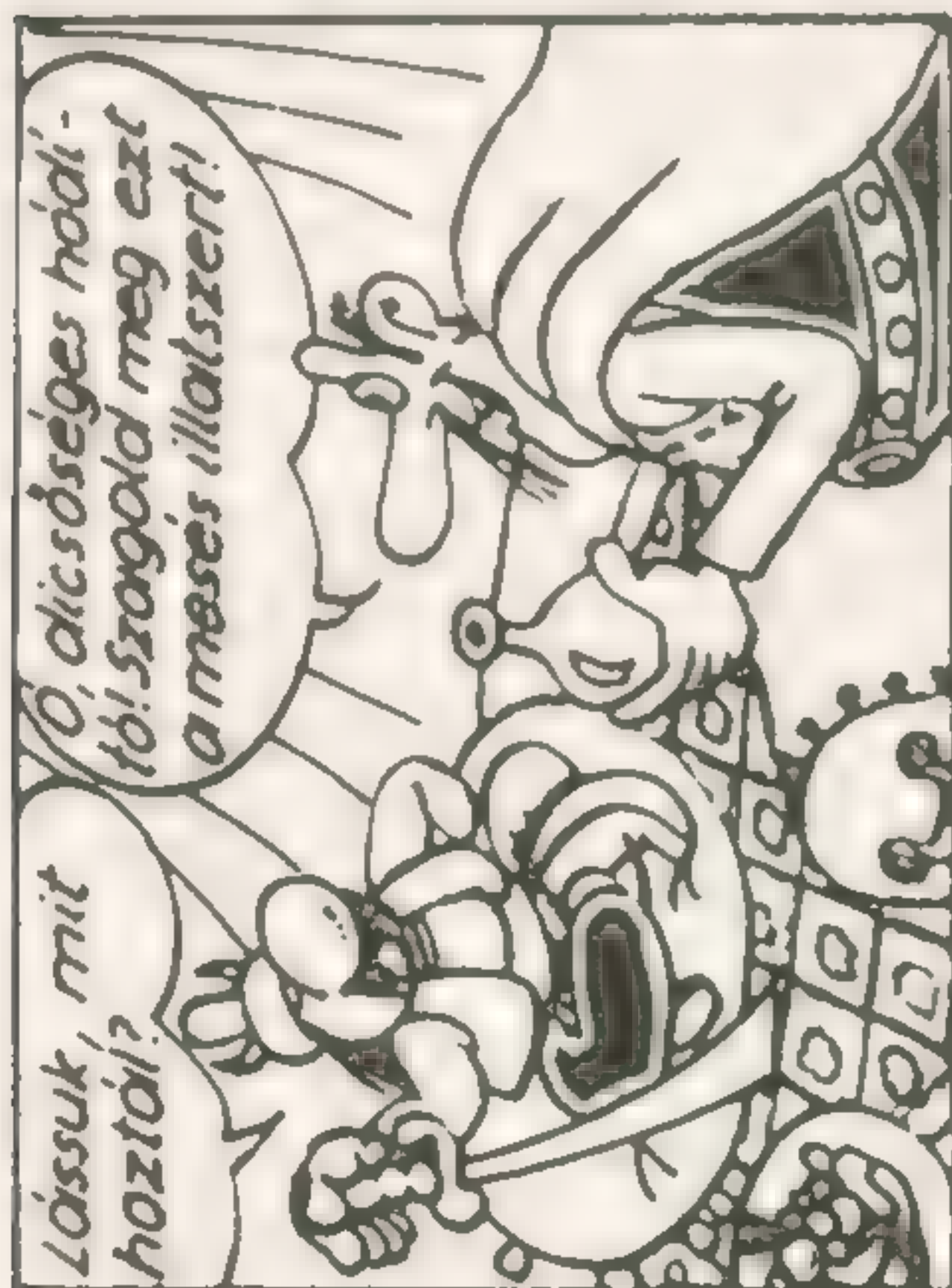
Attila, a hunok nagy vezére, hogy lero-
királyságot...

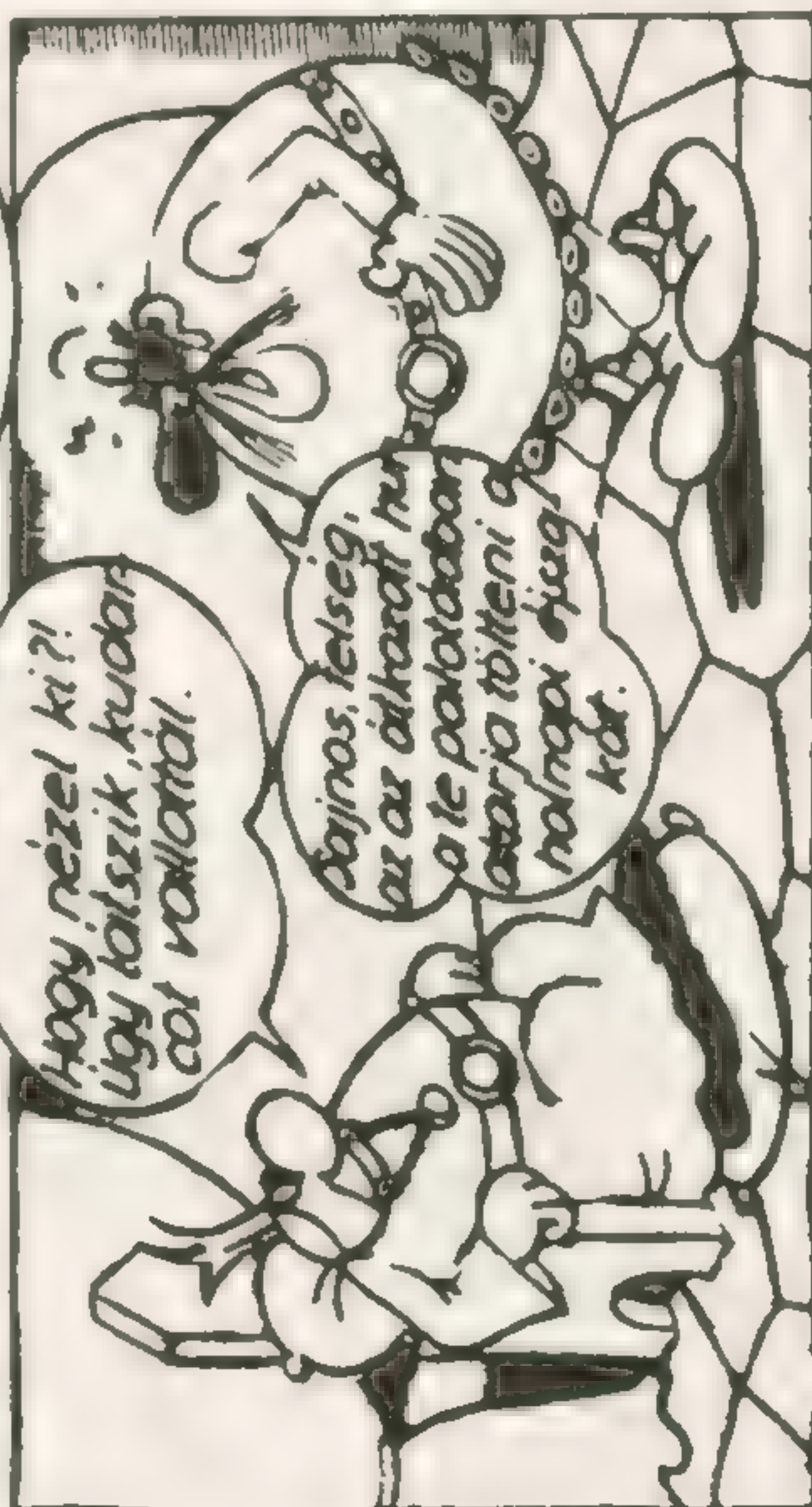
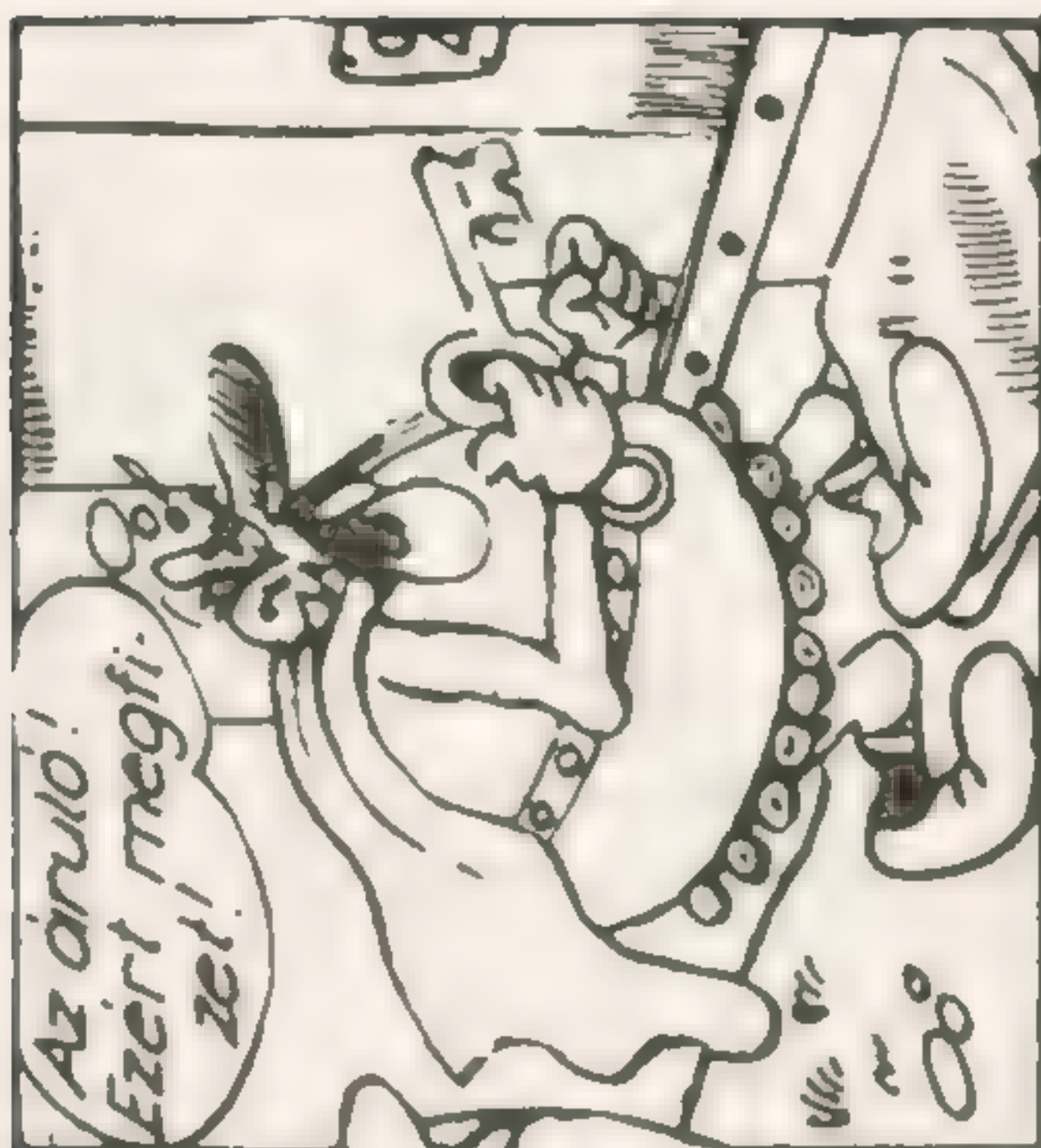

Este,
Attila
táborában...

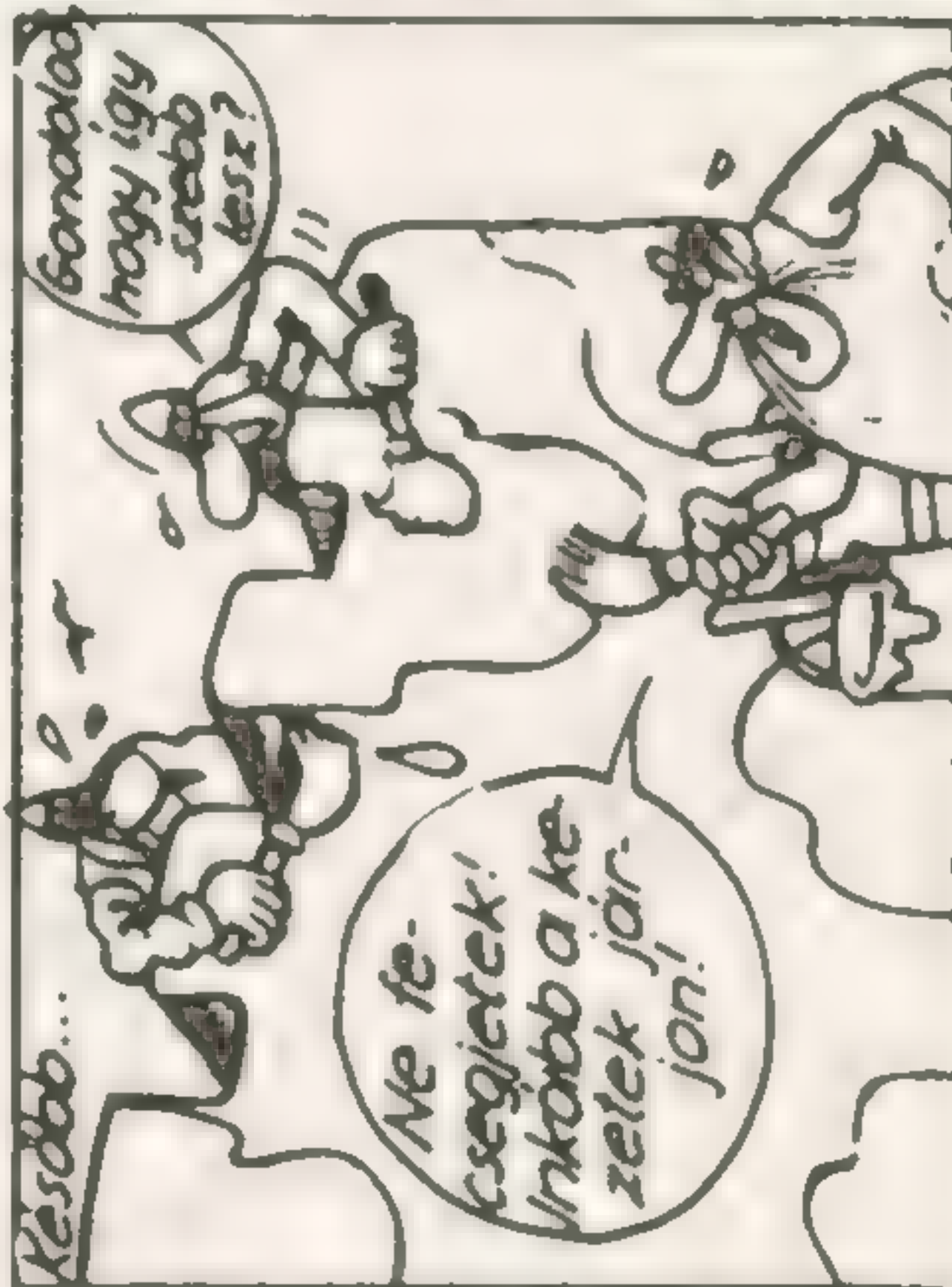
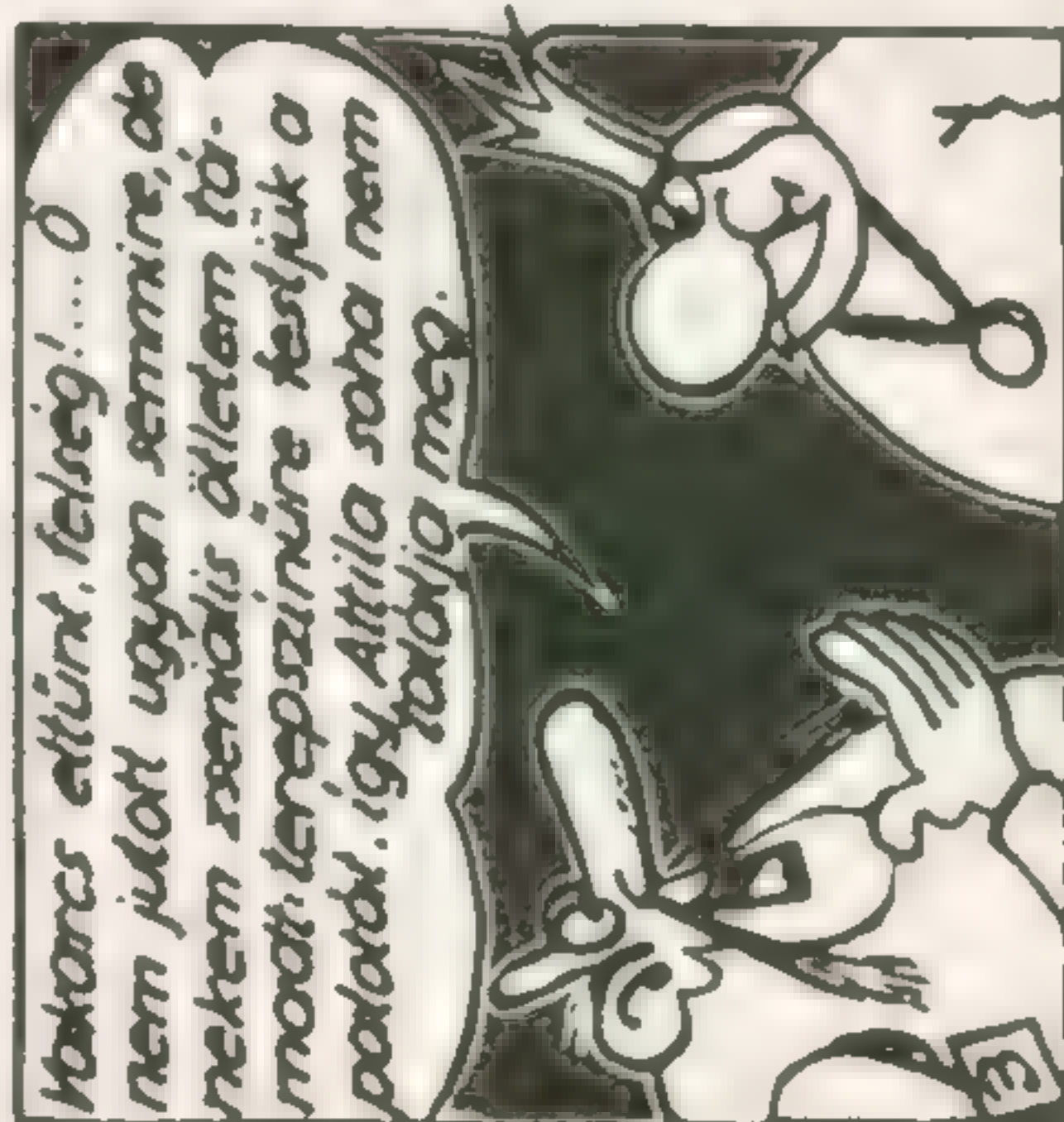
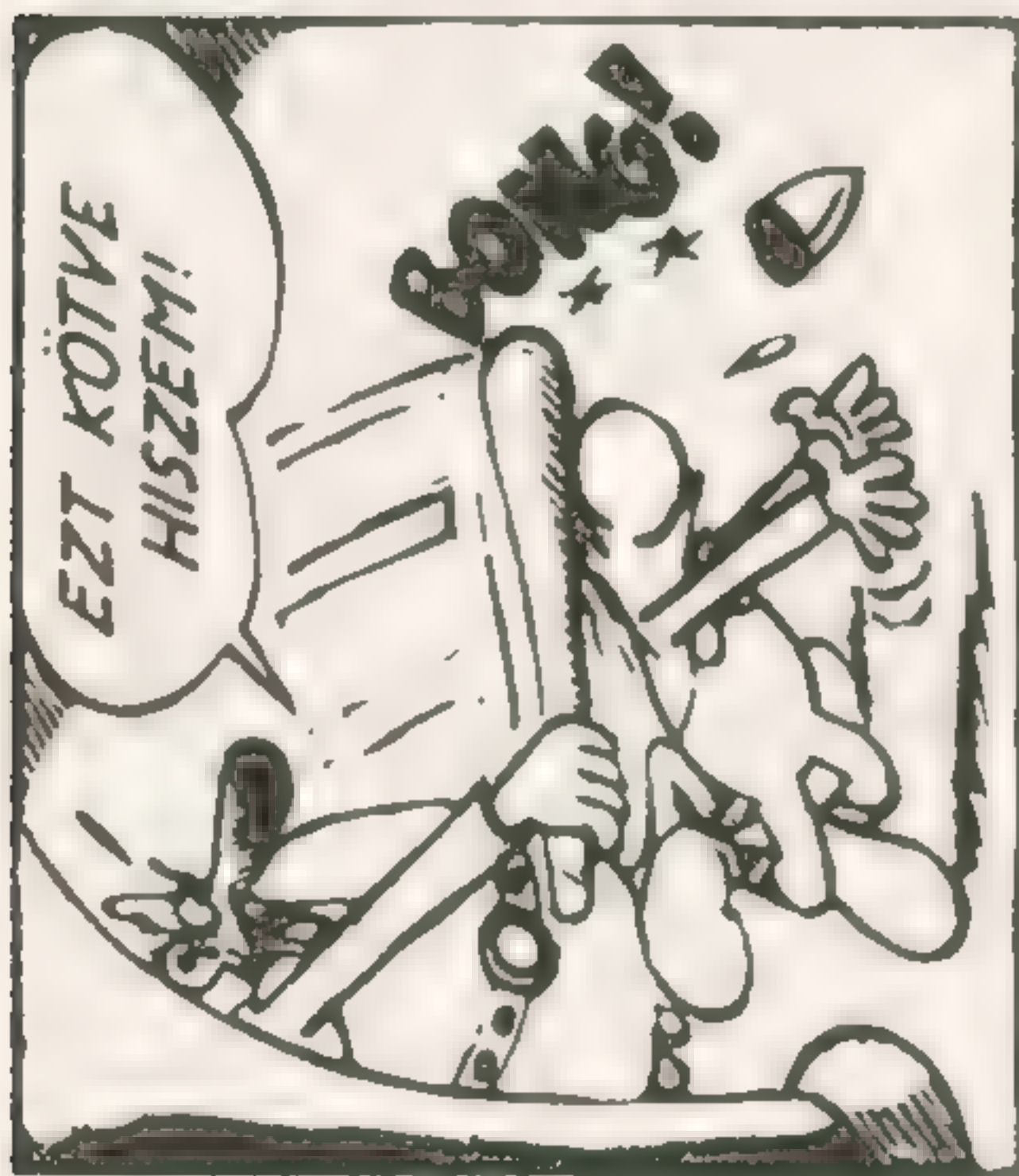

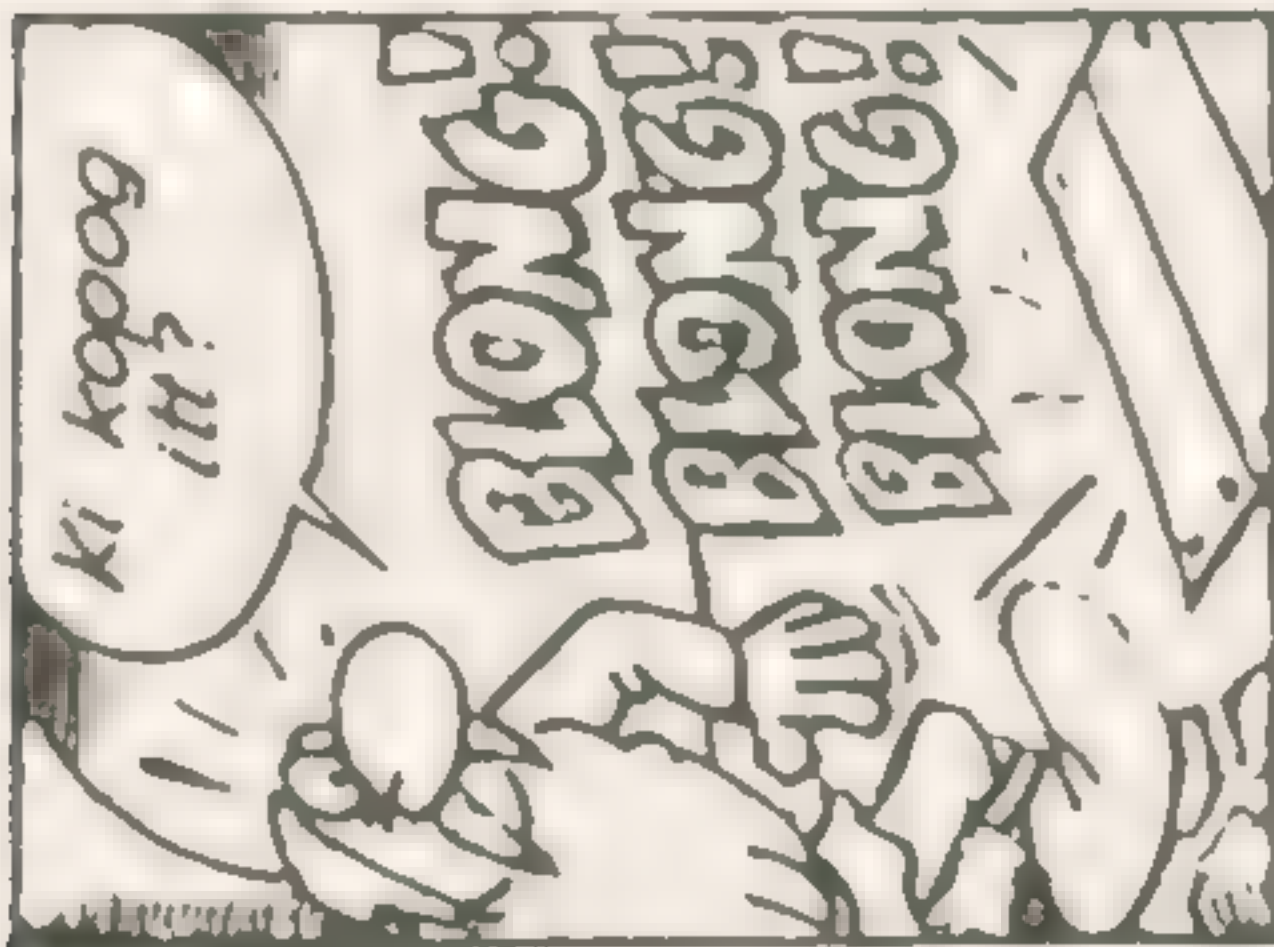
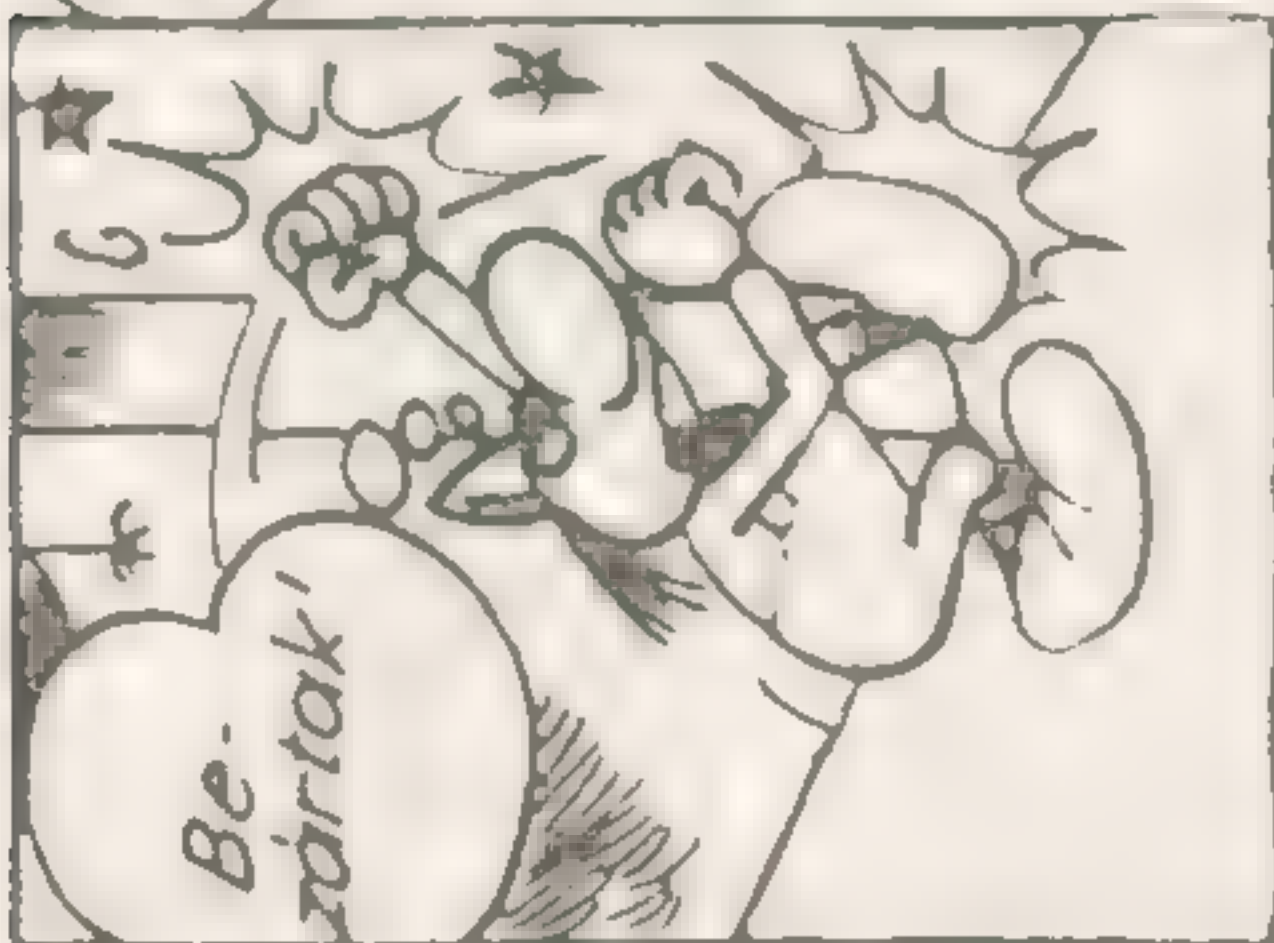

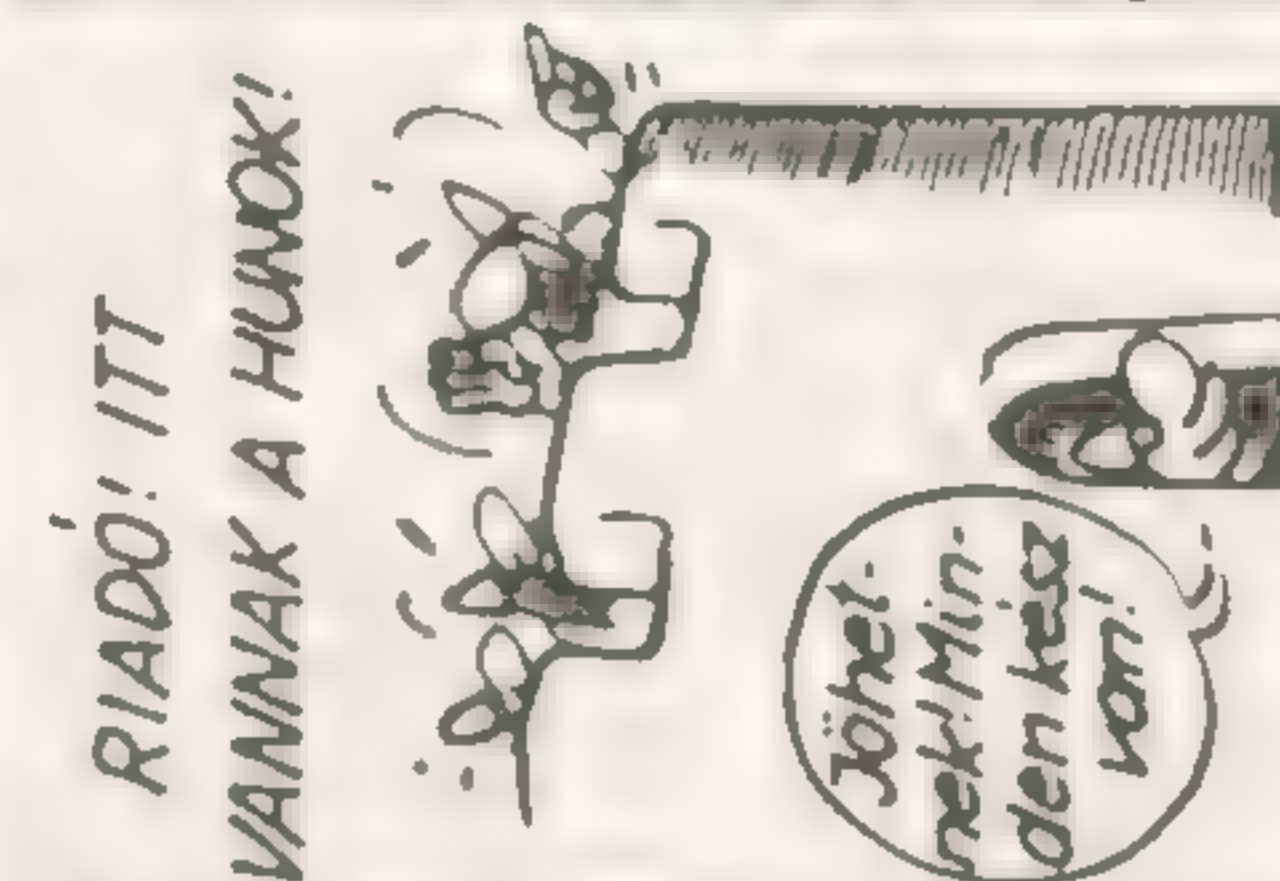
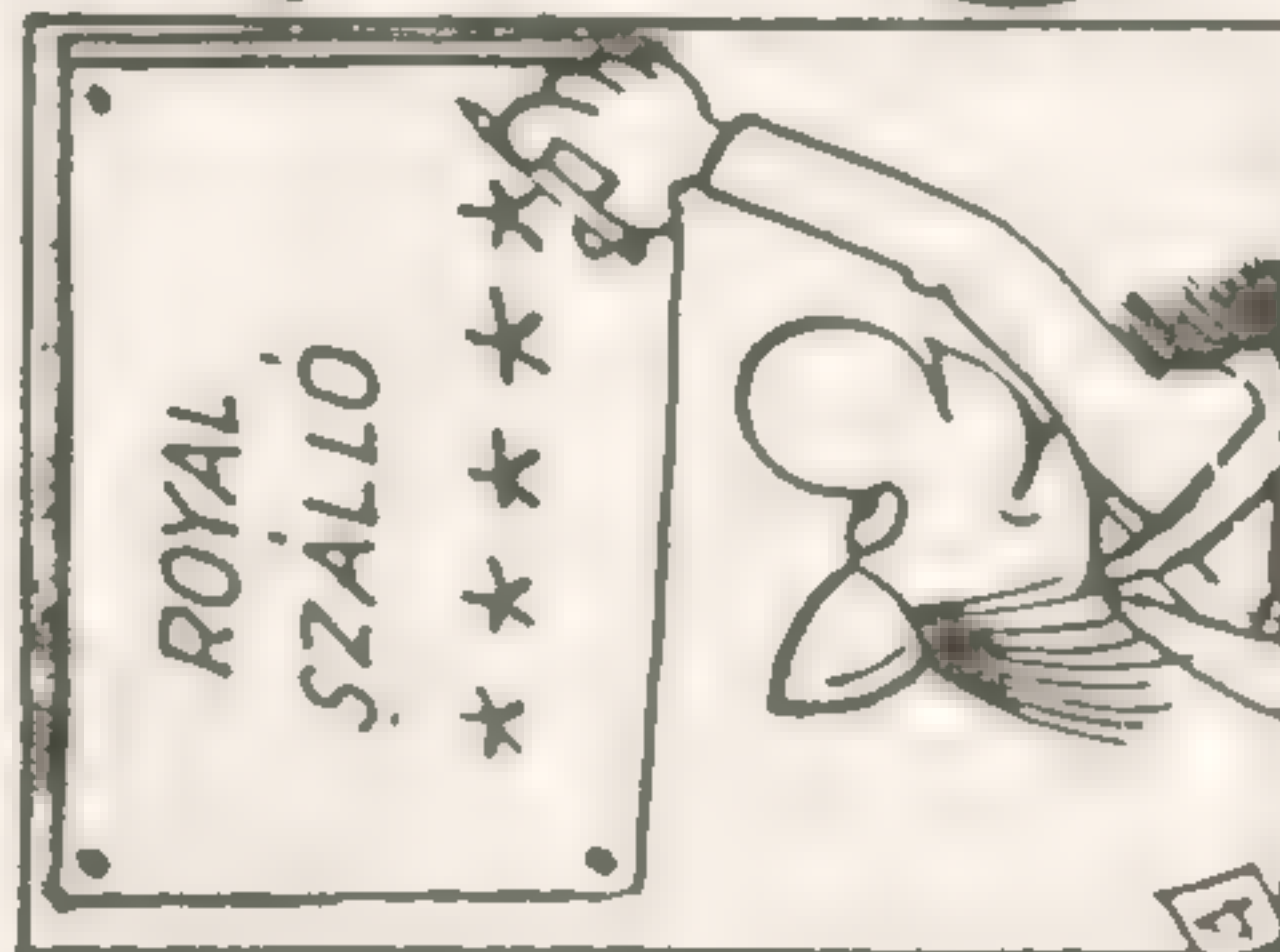
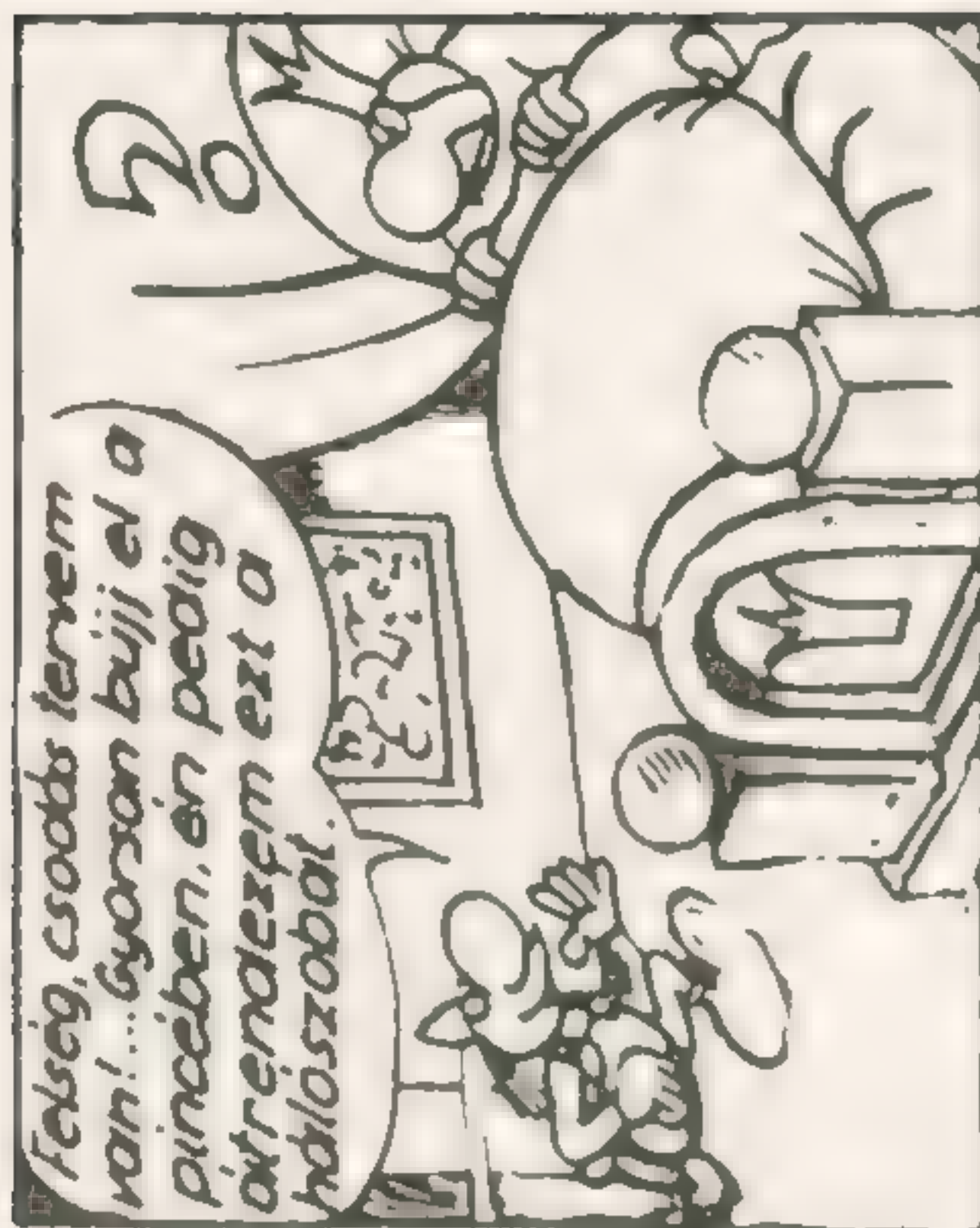
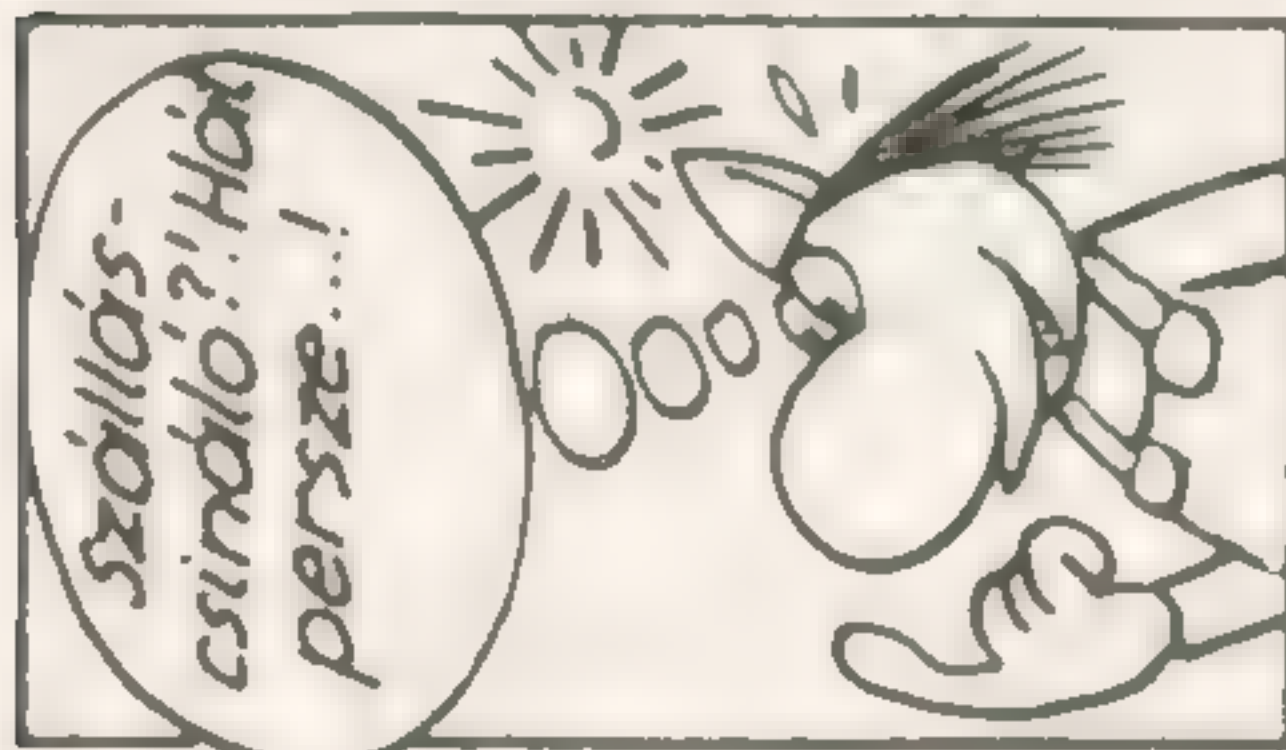

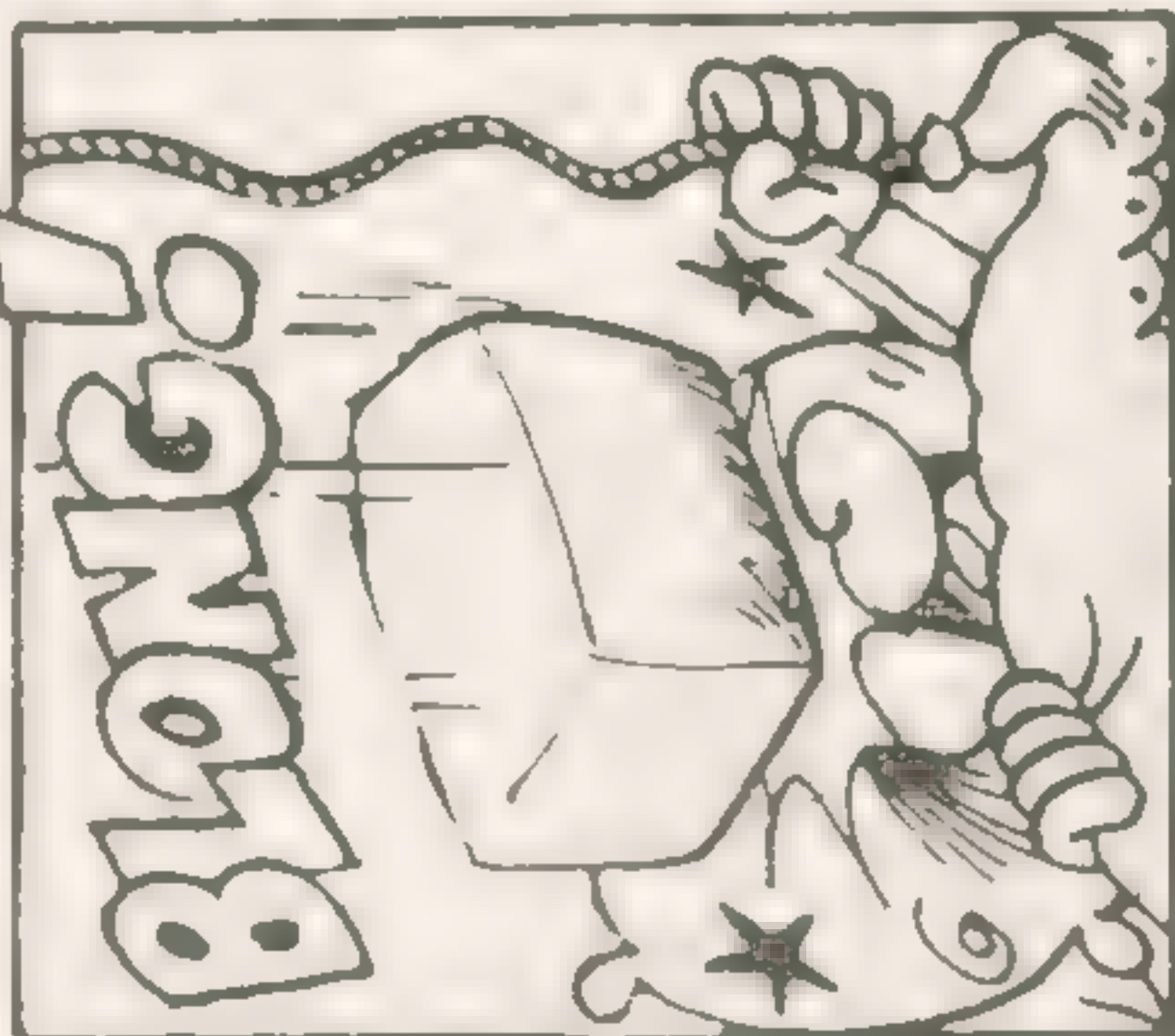
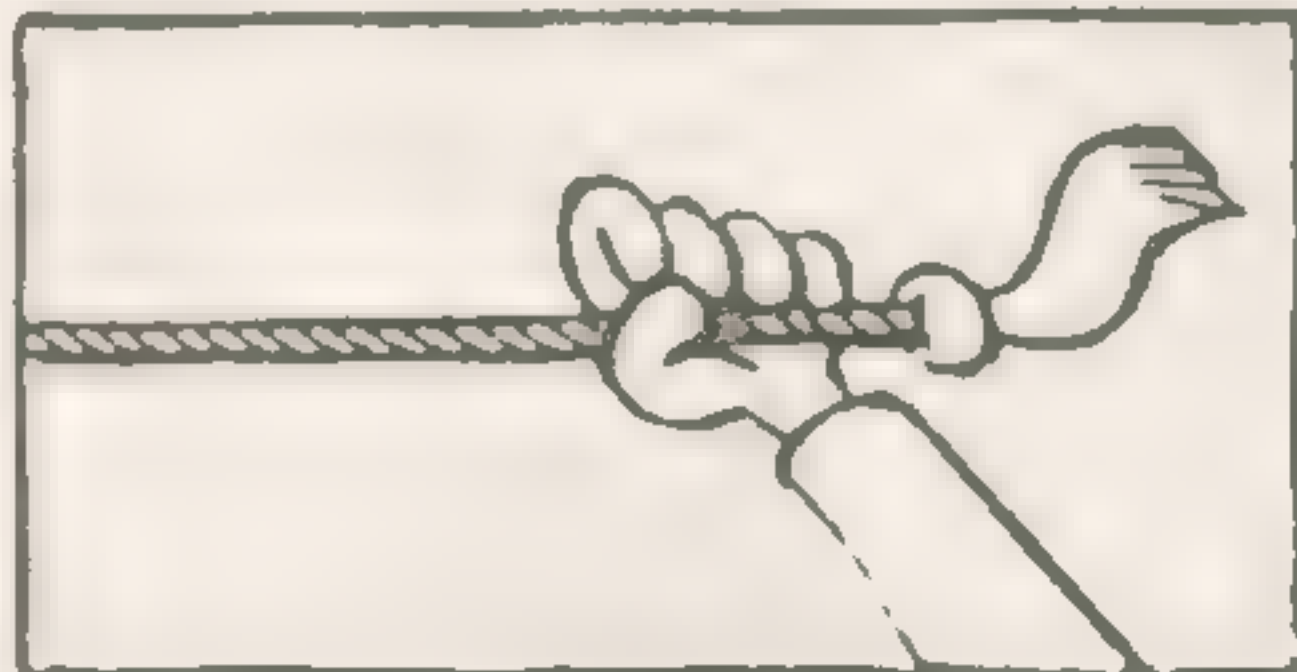
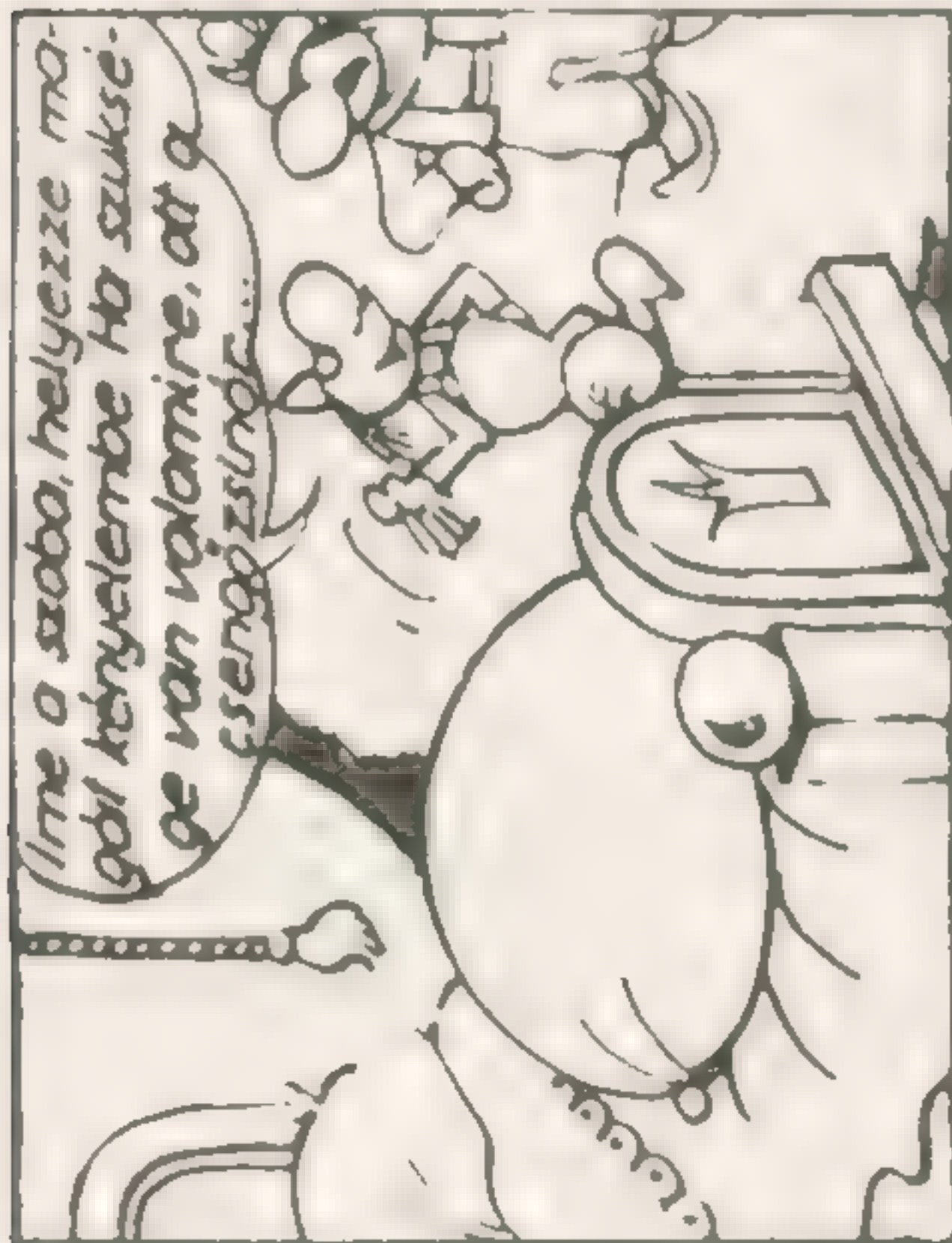

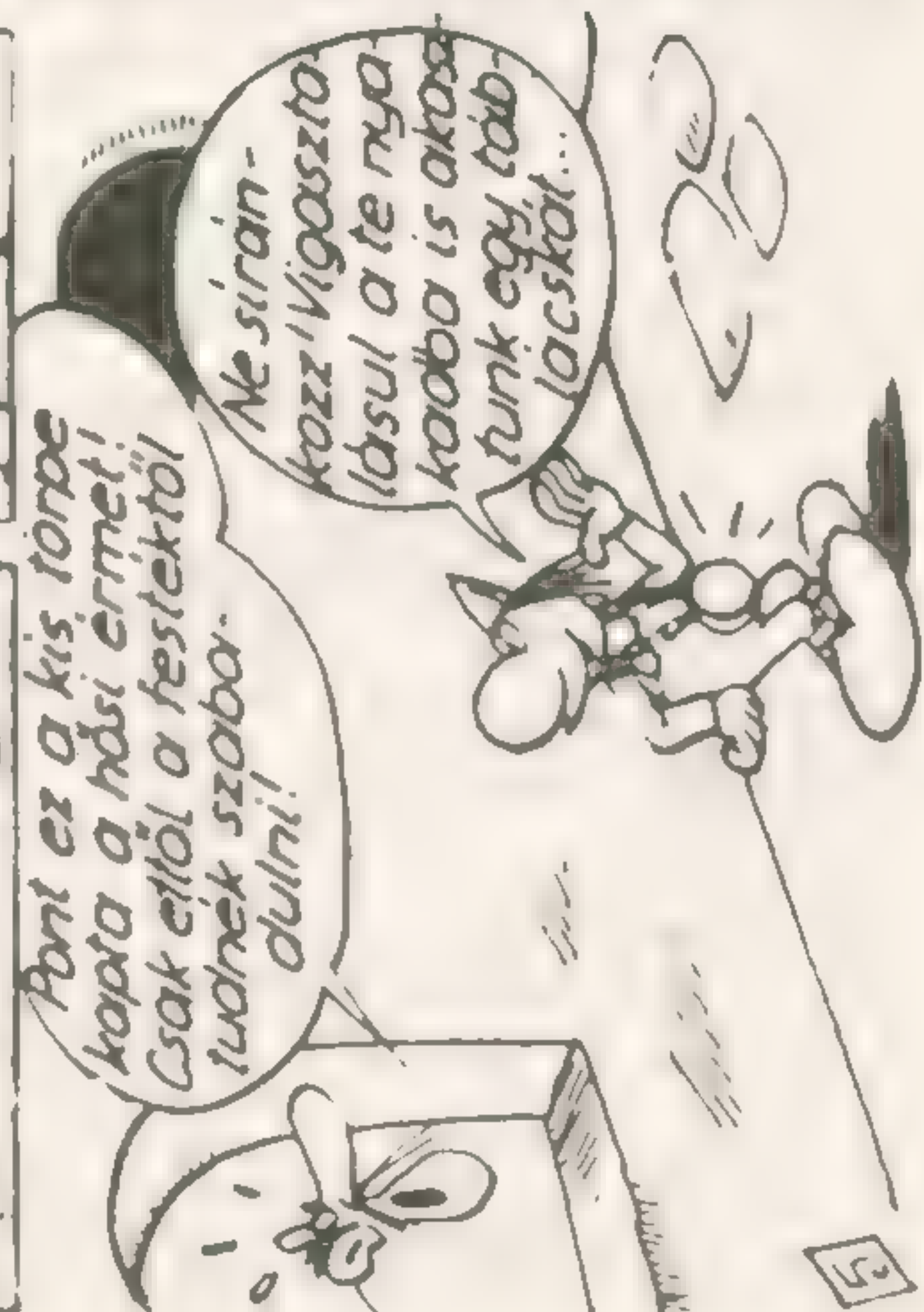
Nó jó... ne ideges-
kedj. Mindegyik tőlük
lét voltamni más
megoldást...

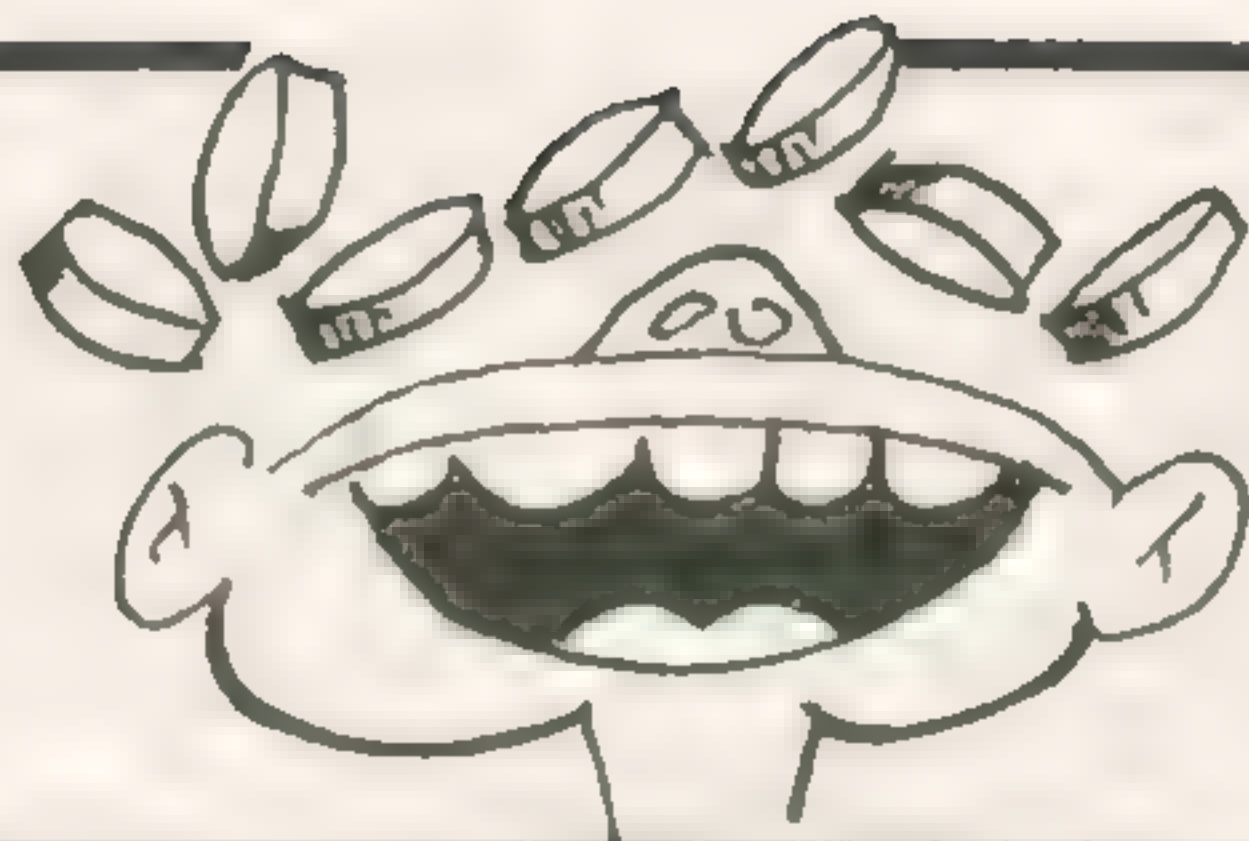

DERŰ- TABLETTÁK

CIRKUSZBAN

— Igazgató úr, szerződtesen! Én gondolatolvasó vagyok.

— Tehetségtelen fráter! Már rég ki kellett volna találnia, hogy nem akarom szerződtetni. S akkor szerződtettem volna.

GAVALLÉR GYEREKEK

— Mama, a születésnapodra disztávíratot akartam küldeni, de inkább odaadom neked a távírat árát.

SOKOLDALŰSÁG

— Én csak ruhatáros vagyok az Operában, de ha kell, beugrok a Traviata főszerepébe.

BOSSZÚ

— Mennyi az utolsó ára ennek a családi háznak?

— Négymillió forint.

— Rendben van, de fémtizesekben fizetem ki.

VÁROSIASODÁS

— A mi falunkban már razzia is van.

FÉRFIDOLGOK

— Egy szépségkirálynőt vettem feleségül, de elhagytam egy szebbért.

GYILKOS

Sajnos, a poéngyilkos is mindig visszatér a tett színhelyére.

KÖZÜTI ELLENŐRZÉS

— Fújjon a szondába!

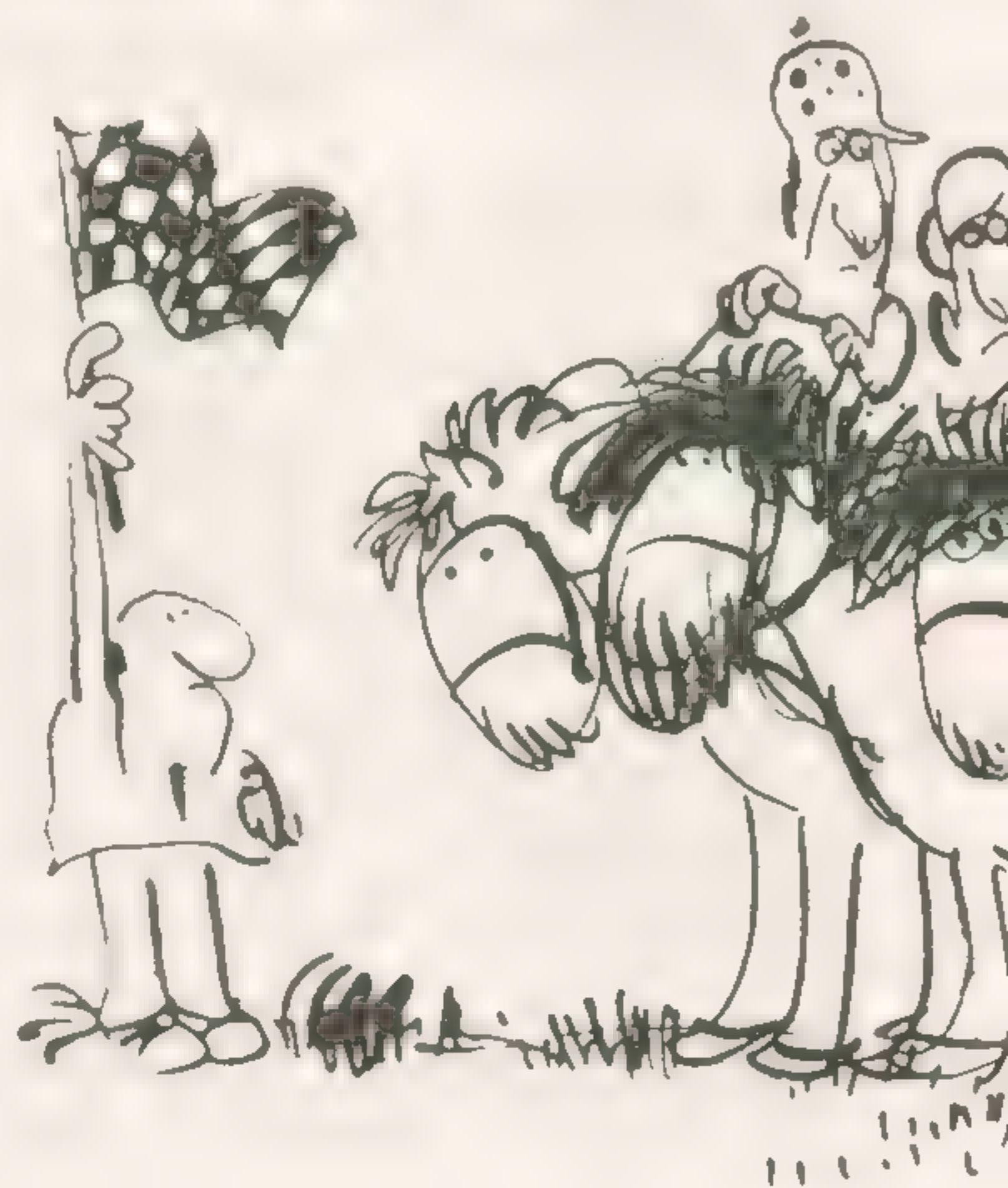
— Miért? Anélkül nem hiszi el, hogy ittam?!

RELATIVITÁS

— A fiam a legjobb tanuló az osztályban. Most képzelheti, milyen pocsekul tanulnak a többiek.

NYELVVÉDŐ

Pisti eltévedt az afrikai dzsungelben, hetekig kóborolt egymagában az őserdőben. De ak-

kor is ügyelt a helyes és szép magyar beszédre.

NAGYEVŐ

— Kérek egy szép, sült ökröt.

— Becsomagoljam, vagy itt tetszik elfogyasztani?

ÖNÉLETRAJZ

— Sajnos, már fiatalon özvegy maradtam. Eltettem láb alól szegény férjemet...

SEBESSÉG

— Imádom a sebességet. Óránként száz hússzal megyek, igaz, hogy csak gyalog.

NEHÉZ ÉLET

— Nekem a kudarcélményeimért is meg kellett küzdenem.

FOGORVOSI VÁRÓ

— Kérem a következőt! Fáradjon be!

— Szó sem lehet róla, doktor úr. Hála az égnek, mind a harminckét fogam ép, egészséges.

Csak a képeslapokat jöttem elolvasni.

BOSSZANTÓ

— Megtanítottam a hatéves fiamat ultizni. Tegnap elnyerte a havi fizetésemet.

MEGLEPŐ

— Szegény Kovácsné! Most láttam a fiát két rendőr között.

— Na és, ő nyomozó!

HASMŰTÉT

— A sebészorvosaim állandóan ott ólálkodnak a lakásom körül, mert bennem felejtettek egy értékes műszert.

HELYZETJELENTÉS

Béla könnyelmű fráter, de nincs neki miből.

FELHÁBORODÁS

— Egy jótékony célú hangversenyen hogy lehet ilyen hamisan játszani?!

FLÚGOS FUTAM

CIRKUSZ

A dobok félelmetesen peregtek. Az artistának bekötötték a szemét, hogy ne lássa, a közönség mennyire unatkozik a produkció alatt.

TÚLBIZTOSÍTÁS

— Tanár úr, kap egy fél sertést, ha év végén átengedi a fiamat.

— De hiszen ő a gimnázium legjobb tanulója!

— Tudom. De ami biztos, az biztos...

VESZEKEDŐS TERMÉSZET

— Csúnyán összevesztem a szomszédommal.

— Miért?

— Még nem tudom, csak holnap költözik be a lakásba.

AUTÓ

— Kénytelen voltam venni egy új autót mert elfelejtettem, hogy hol parkolok a kocsimmal.

BÜVÉSZSORS

A bűvész száz nyulat varázsolt elő a cylinderéből, mire egy néző fitymálóan megjegyezte:

— Vacak, kopott az a cylinder, és a nyulak sem tiszta angorák...

INDOK

— Azért szeretnék erdőben lakni, mert ott kevesebb a közlekedési baleset.

KRITIKA

— Milyen az új krimi a moziban?

— Ha elvesztetted a ruhatári számodat, akkor eleget izgulhatsz.

*

— Hát ez mindennek a teteje! Nekem azt mondog, hogy a nagybácsid temetésére mérs, és most itt látak a labdarúgó-mérkőzésen — szidja a főnök az inasát.

— Várja csak ki, főnök, a nagybácsim a bíró.

*

— Sportolsz?

— Igen. Jógázom. Ráereszkedem a gerincemre, és erősen figyelek egyetlen pontra.

— És mi az a pont?

— A televízió.

*

— Parancsnok úr, kilőttük a töltényeket — jelenti az őrmester.

— Egyetlen töltény sem maradt?

— Egyetlen egy sem.

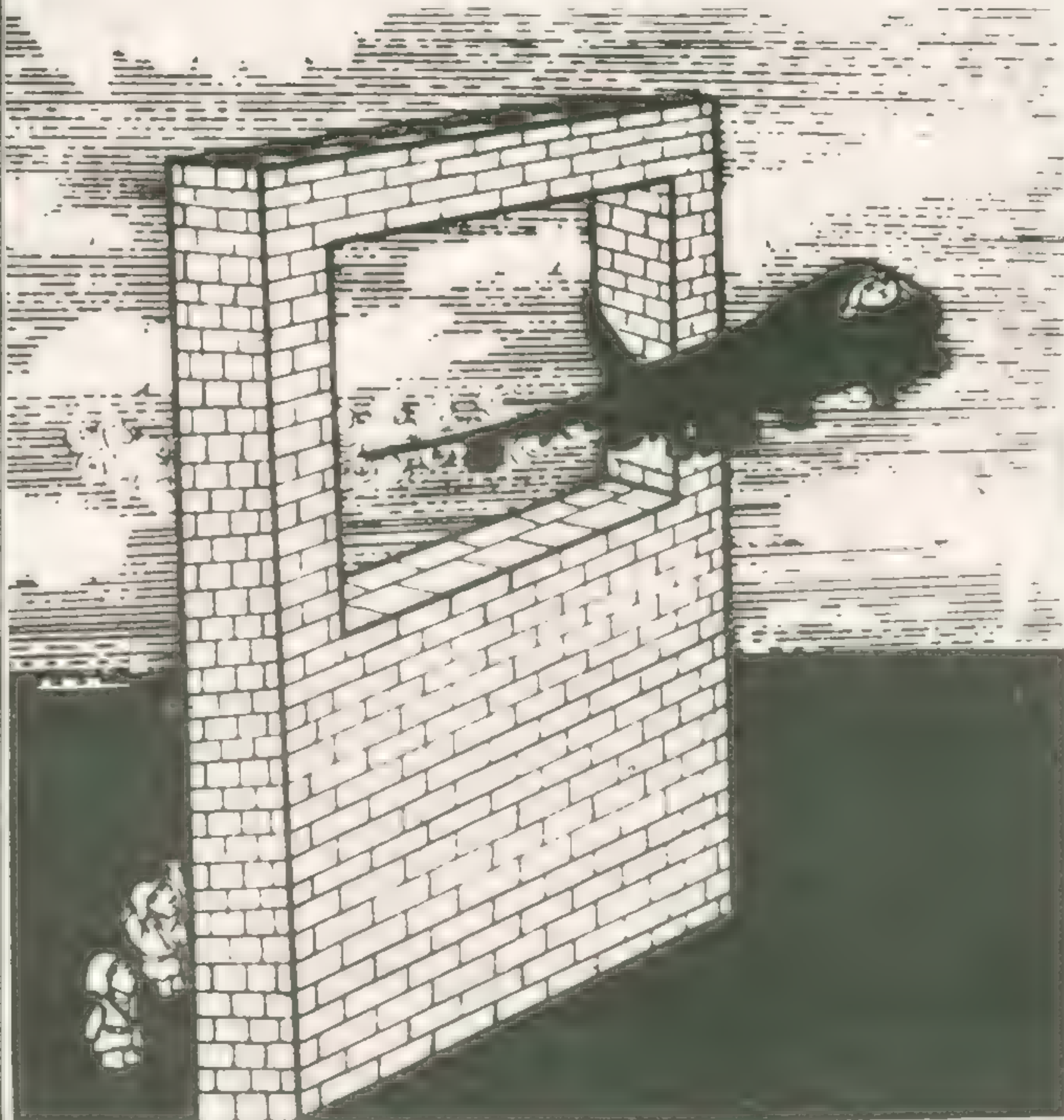
— Akkor tüzet szüntess!

*

Katonamókák

NAGY GYAKORLAT

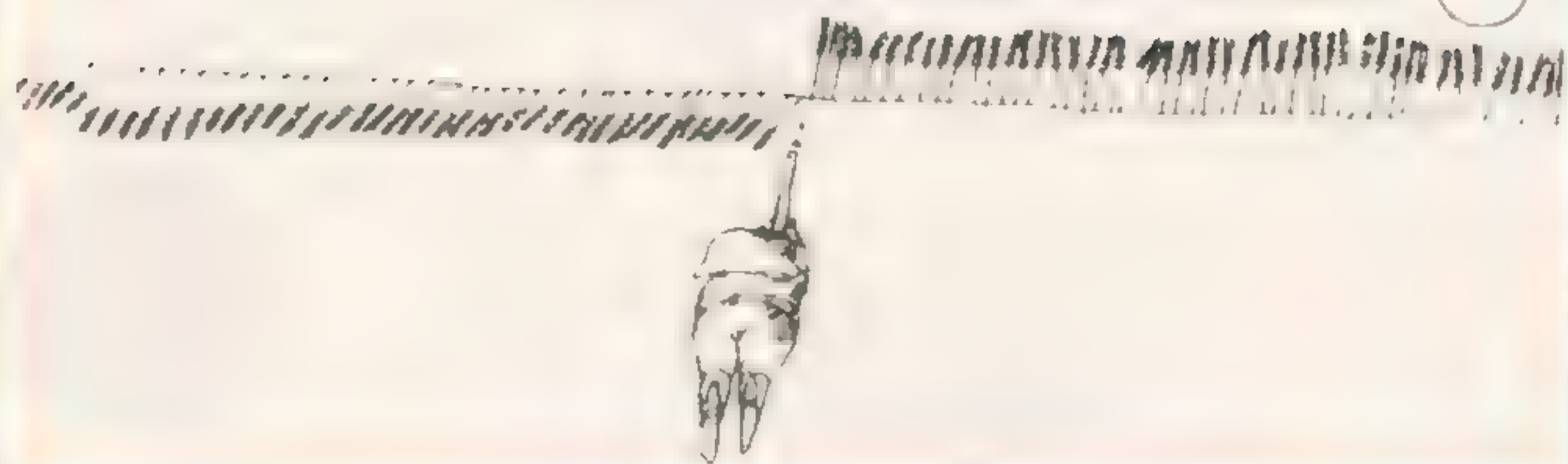
Fedezék

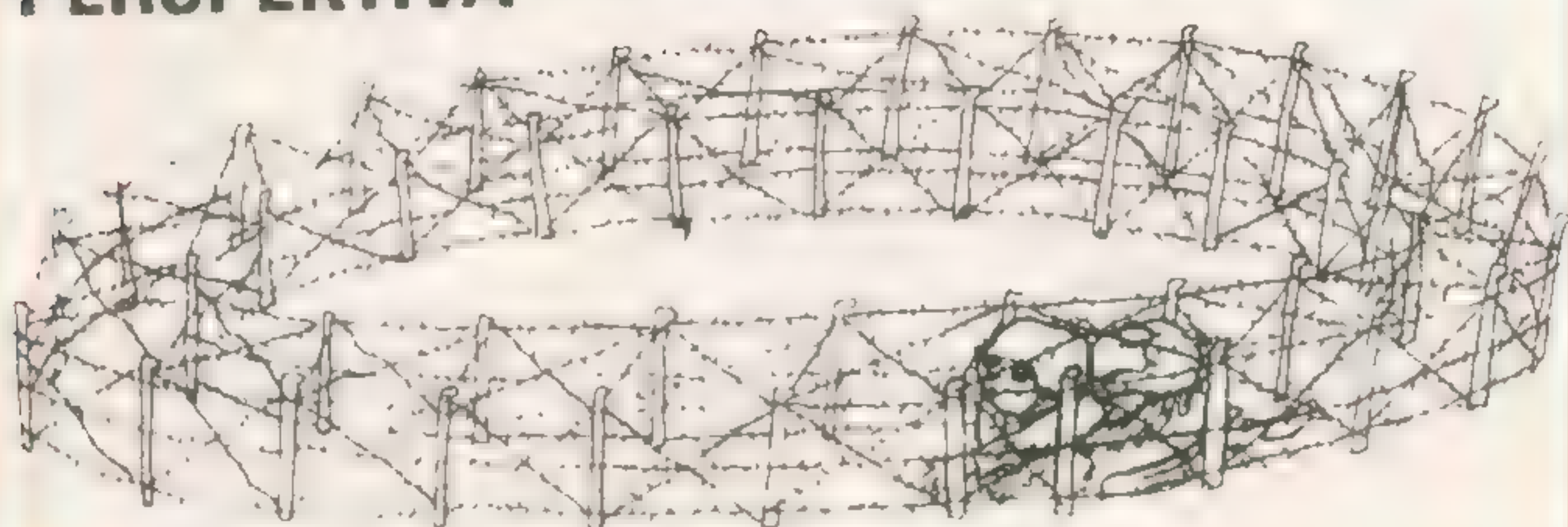
FEDEZÉK

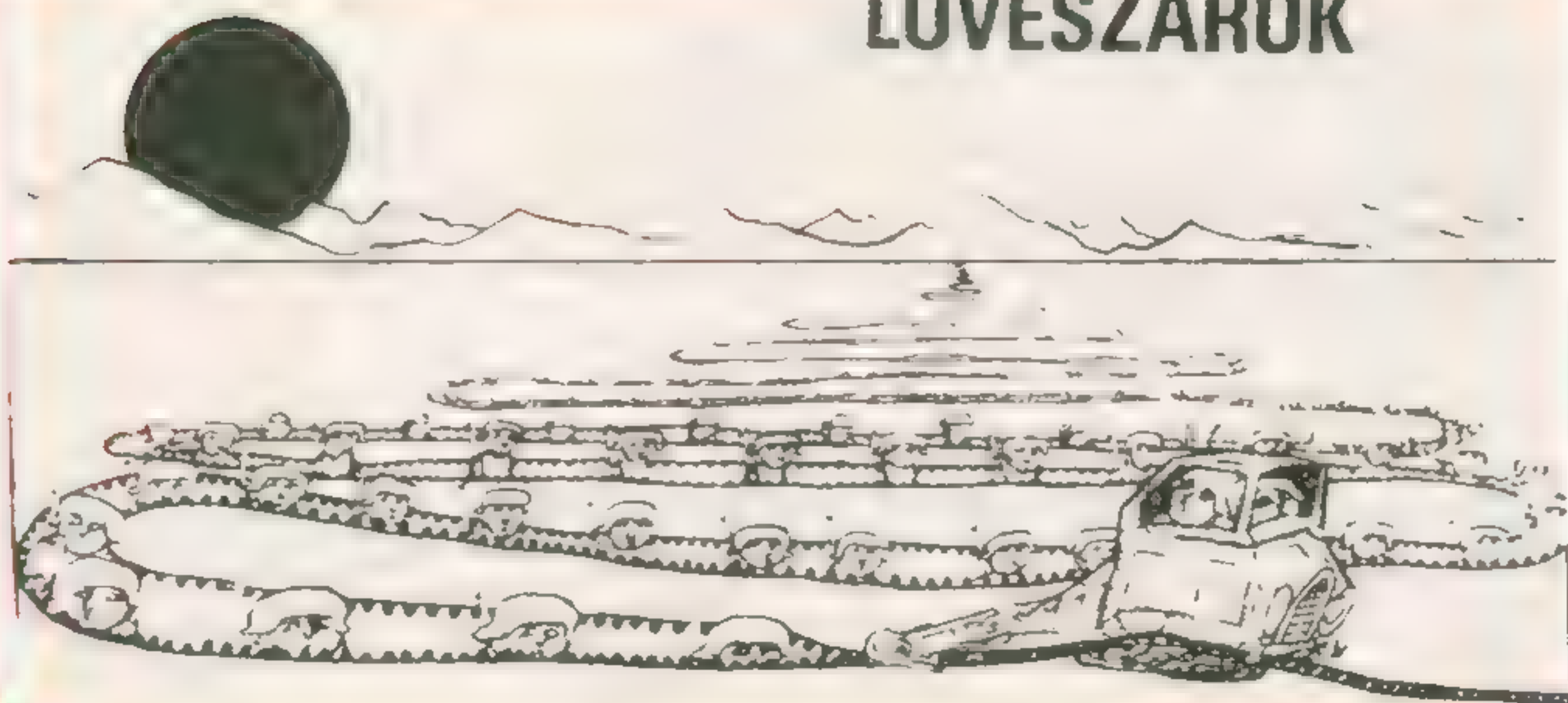
ARATÁS

PERSPEKTÍVA

LÖVÉSZÁROK

EJTŐERNYŐ

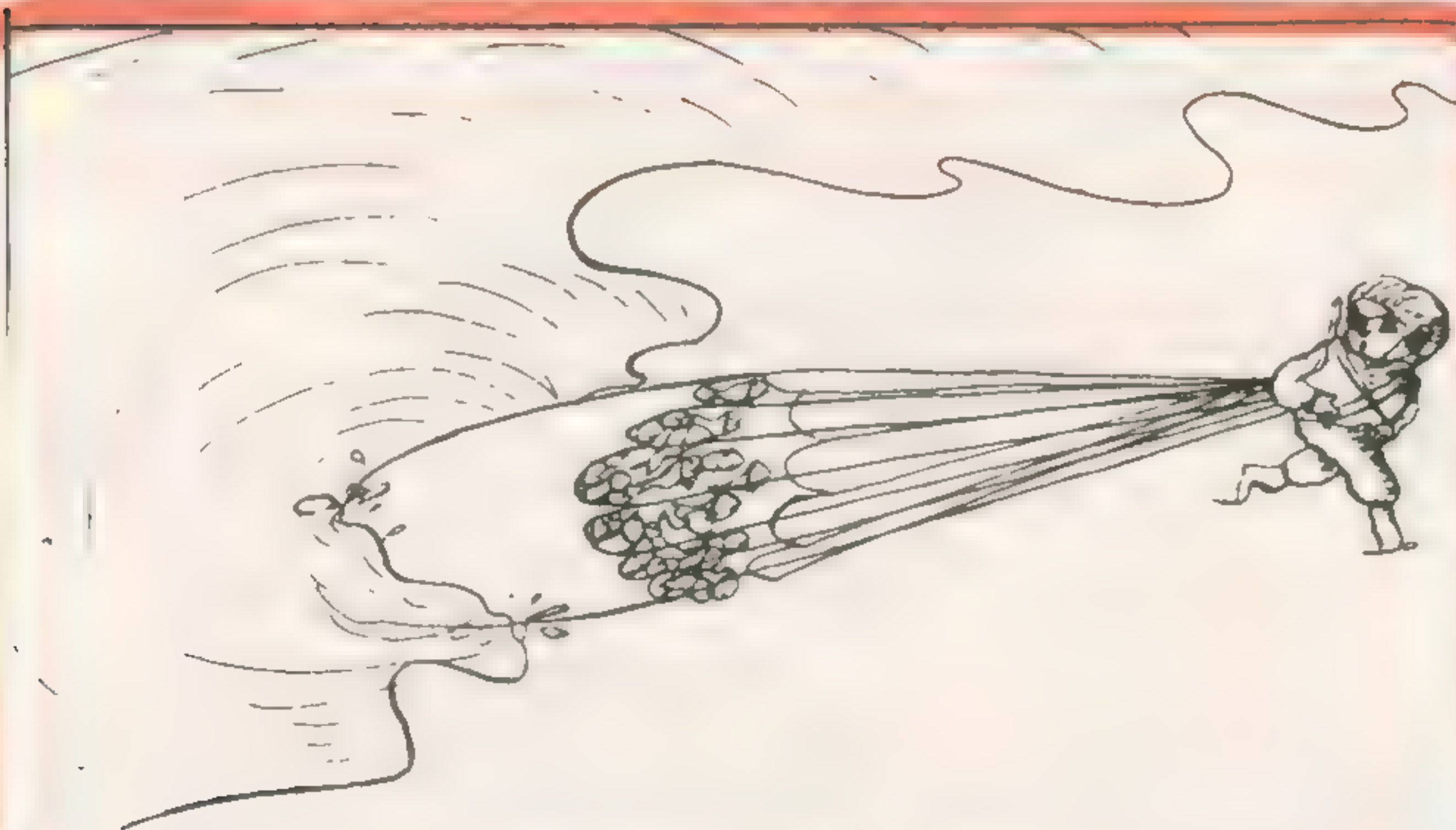
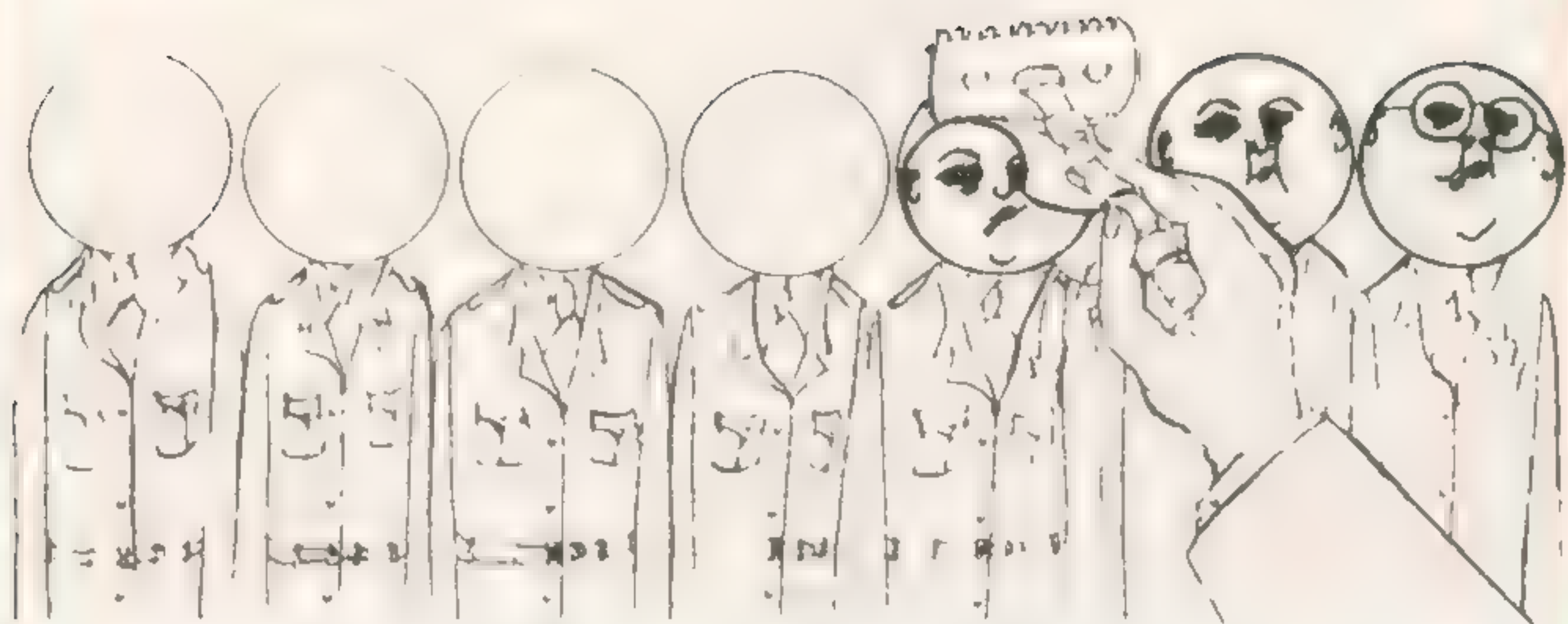

LÖVÉSZET

KÜLSŐ KÖRLET

UNIFORM

SIKERES UGRÁS

ABSZOLÚT KIVÁLÓ

LÉGIDESZANT

TÉLI MENETGYAKORLAT

BLÖDLIK

Gyerekszáj

— Anyu, azt elhiszem, hogy a gólya hozza a gyereket. De tudok néhány pikáns részletet a gólya születéséről.

Nyílt tér

Ezúton mondok köszönetet mindazoknak, akiktől életemben csak két pofont kaptam.

Végrendelet

Gyermekeim! Négy egyenlő részben nem hagyok rátok semmit.

Ismerkedés külföldön

— Csak tudnám, hogy mondják norvégül, hogy utállak!

Szívember

— Egy hónapja nem fürödtem. Vettünk egy élő pontyot, halászlének valót, betettük a fürdőkádba, de nincs szívünk megölni.

Furcsa

— Eladná nekem a Zsiguliját 50 000 villamosjegyért?

Gonosz ember

Csak a műtétnél derült ki, hogy szíve is van.

Elismerés

— Én mindig elismerem, ha valaki nálam butább.

Farmer

— A farmernadrág óriási előnye, hogy felvehetek helyette másfajta nadrágot is.

Tenyérjós

— Nehéz idők járnak rá. Meg kell küzdenie a mindennapi tenyérért.

Pszichológia

A pszichológus egyetlen kérdésre tudott határozott választ adni. Arra, hogy hol van a Rottenbiller utca.

Üzletben

— Kétféle törhetetlen pohárunk van. Az olcsóbb fajta könnyebben törik, a drágább fajta nehezebben.

Almakúra

— Fogyózom. Naponta öt almát eszem.

— S elég az öt alma?

— Elég. Ugyanis mindig étkezés után eszem...

206

207

Múló dicsőség

— Valamikor népszerű színész voltam. Ma már nyugodtan meglógok a vendéglőkből fizetés nélkül. A kutya sem emlékszik már rám.

Meglepő

— Mama, megyek a borbélyhoz.

— Ideje, hiszen már két méteres a hajad, fiam.

— Csak borotválkozni megyek...

Étteremben

— Főúr, egy órával ezelőtt kértem magától egy pohár friss vizet.

— Türelem, kedves vendég. A friss víz nálunk frissen készül.

Széplélek

— Nem bírom nézni az ökölvívó mérkőzéseket valahányszor kikapok az ellenfelemtől.

Reklám

ÜZLETÜNK BEN HÉTFŐNKÉNT
NEM GOROMBÁSKODUNK!

1914
MATRA

MAK

**NAGYMA
ROS**

Életkor

— Hála az égnek, még nem vagyok abban a korban, hogy szidjam a mai fiatalokat.

Tragédia

— Edit nem tudott úszni. Szegénynek ez lett a veszte.

— Csak nem?

— De igen. Férjhez ment egy úszómesterhez, aki mellett szörnyű élete van.

Blöd

— Képzeld, az éttermünkben elromlott az étellift.

— Most gyalogolhat szegény marhapörkölt.

Bók

— Bemutatom az édesanyámat.

— Megesküdtem volna, hogy a húgod.

Kitűnő fogyókúra

— Evés előtt sétáljon egy nagyot, és utána ne egyen semmit.

 JÁSZBERÉNY

BALATON

HORTOBÁGY

CSÚCSTECHNIKA

Összekevertük a hegymászó rövid sztorijának képeit. Feladatod az, hogy rakd helyes sorrendbe őket!

Aligha hisszük, hogy a mester képen látható elfoglaltsága kenyérkereset, inkább passzió lehet a számára. Azaz kedvtelés, meg egy kis zenei kirándulás az ötödik szimfónia oly fárasztó kormolése után. Vajon ki lehet ez a multból ideröppent lemezlovas?

KI HINNÉ . . .

Volt egy tanárnőnk, akinek a mondásai híresek voltak a suliban. Nem akarom megnevezni, a lényeg, hogy az órái emiatt jó hangulatban teltek.

Ime egy kis ízelítő:

— Piros Ildikó megbetegedett, és helyette beugrott a Lukács Sándor!

— A sztrájk egy közös munka!

— Káin az első olyan, aki vért vett!

— Azért írta meg az első két versszakot, hogy megírhasssa a harmadikat!

— A láng, amely oltja a tüzet!

— Mit lát egy csordás? Egy csomó bamba tehenet és társait!

— Megfigyelő állapotban van a füle!

— A versben a sorok egymás után következnek!

— Mi volt Petőfi életének a vége? — Meghalt!

— A koporsó a halál járműve!

— Lucifer isten volt, csak átment tagadóba!

— Ha egyen összegyűlnek! . . .

— Ha városszéli gyerek lett volna a kis Petőfi Sanyi!

— Ingyenbe kerül!

— Itthon hagyták magukat!

— Juhász versbe szedi egész Adyt!

— Tisza István, mint szegény házmester került hatalomra!

— London szigeti elhelyezkedése miatt nem számít Európának.

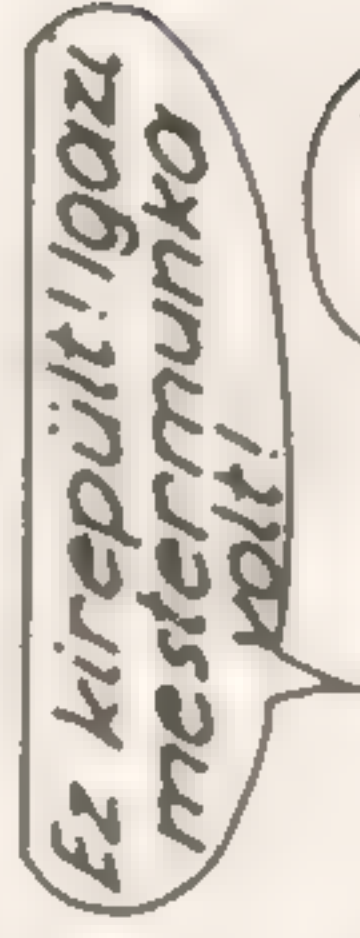
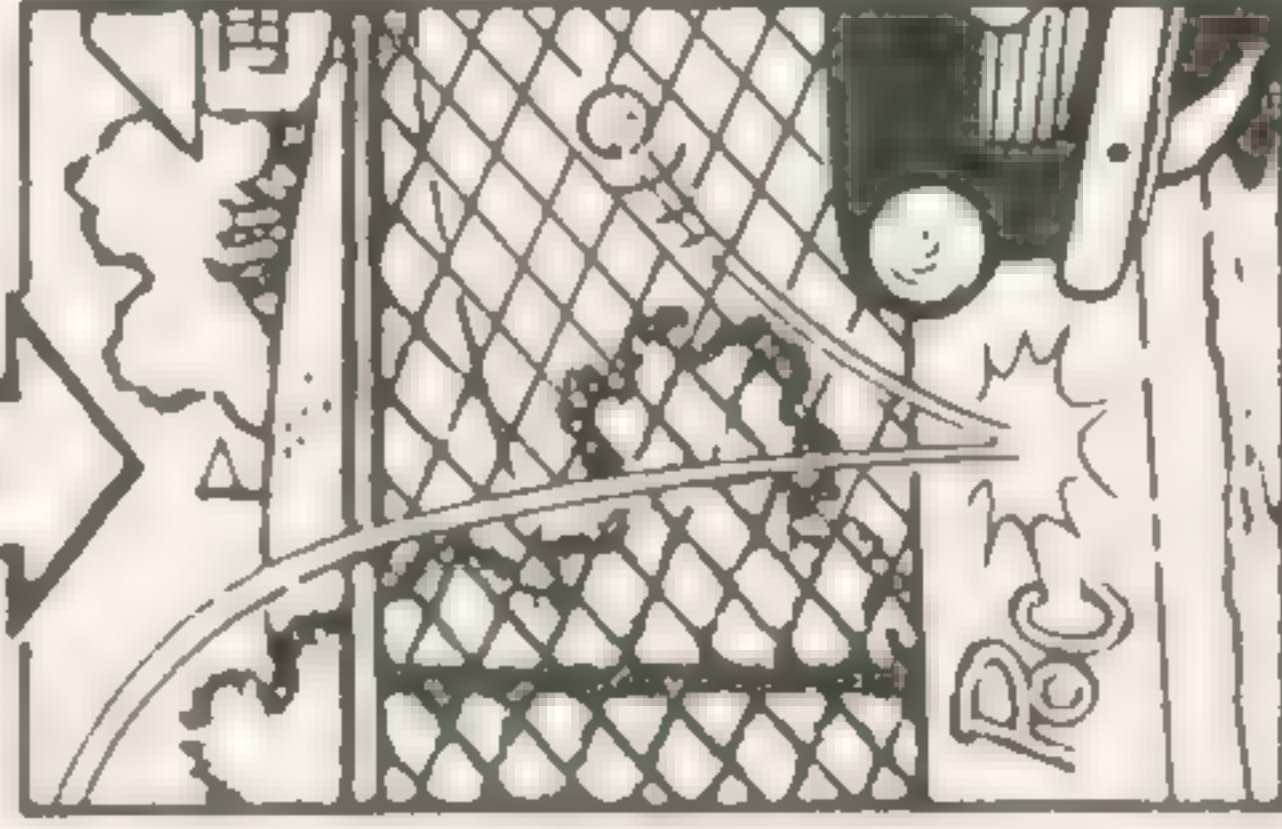
Sas Ildikó, Budapest

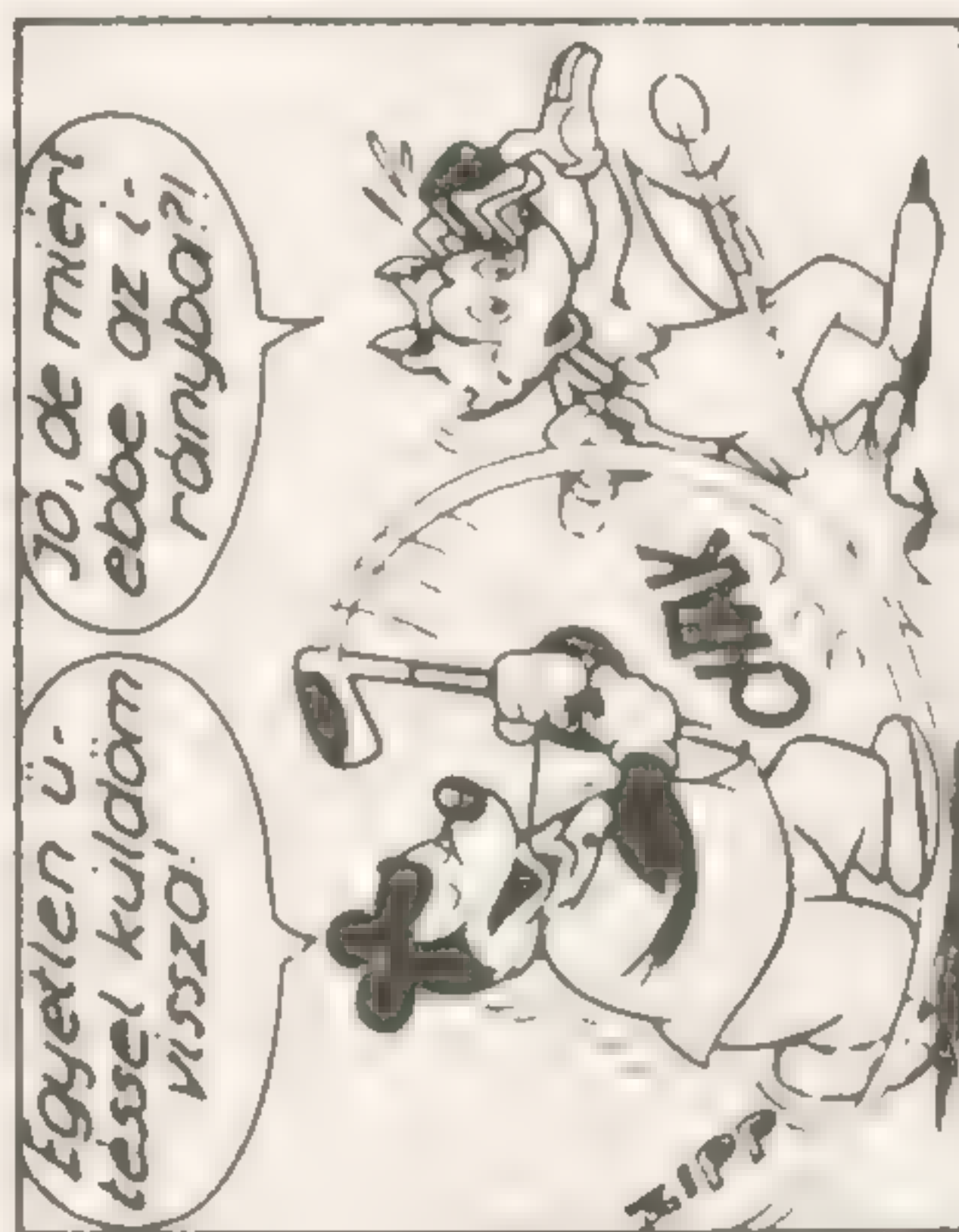
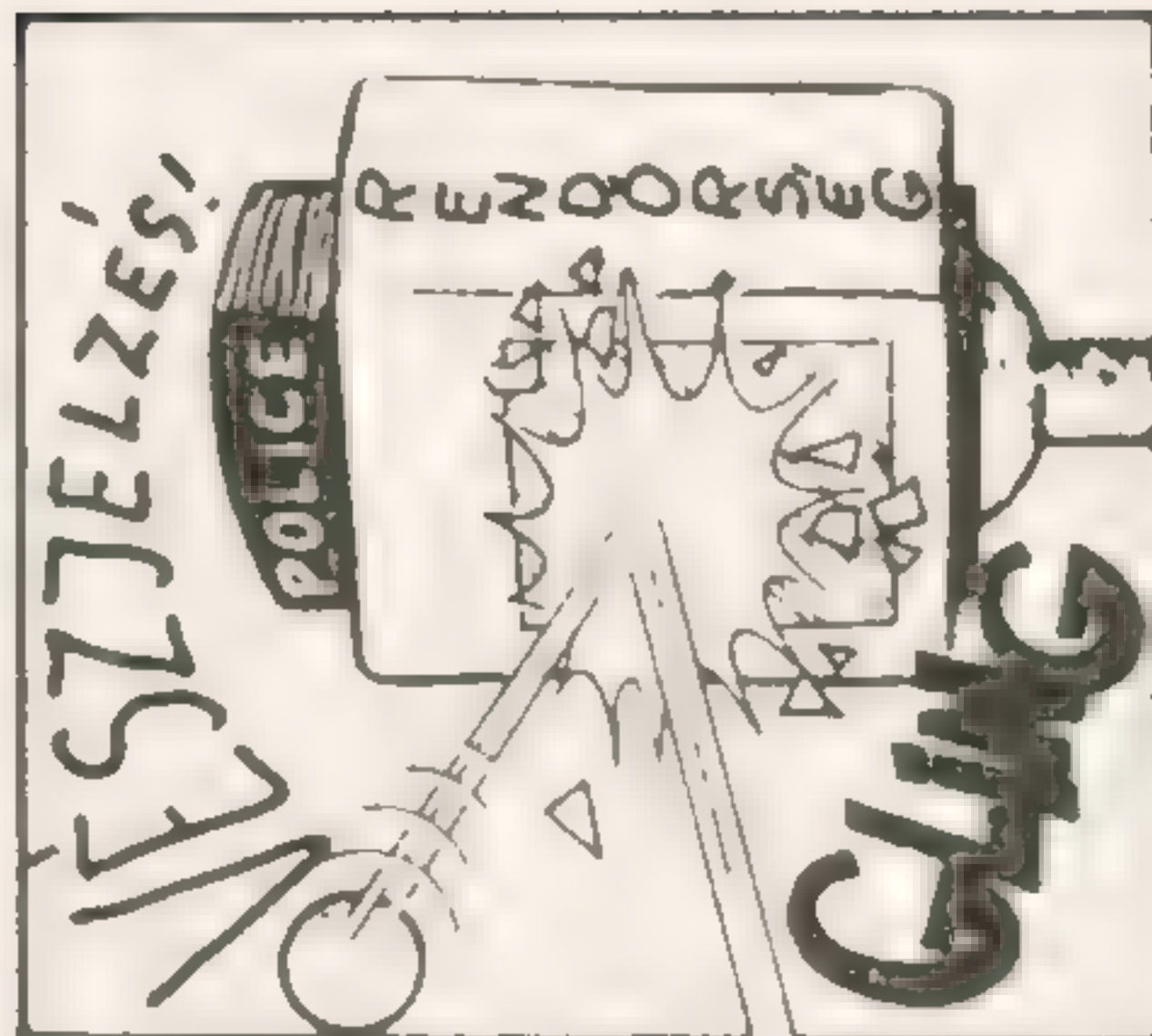
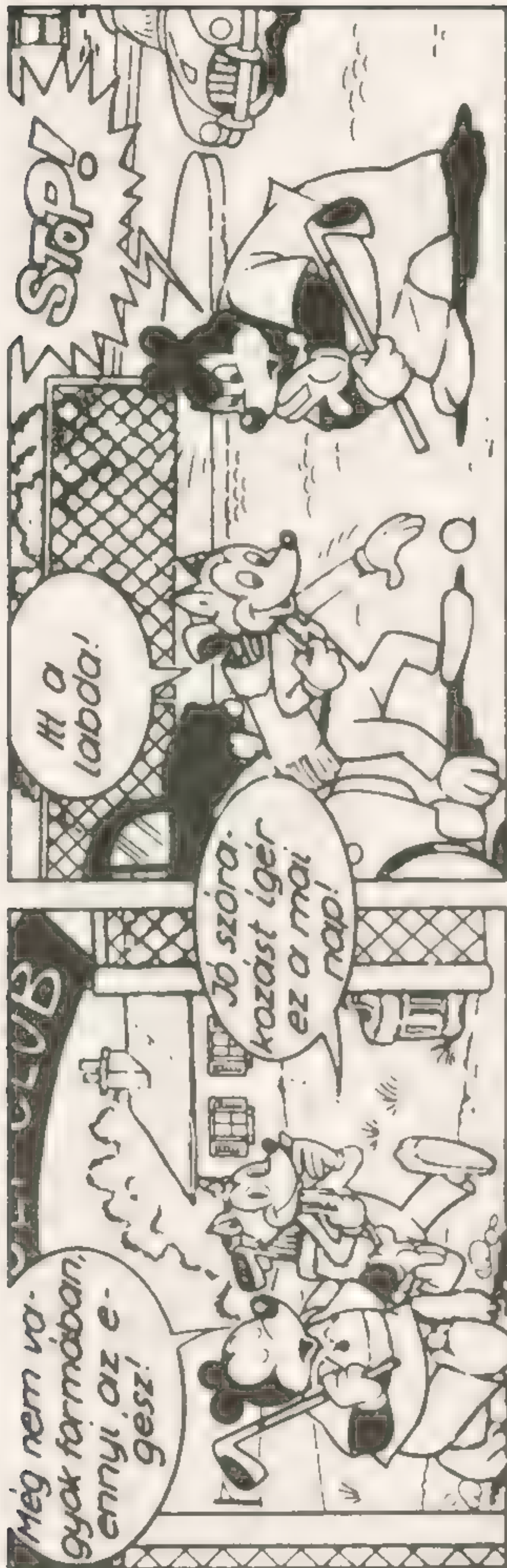
VONALASDI

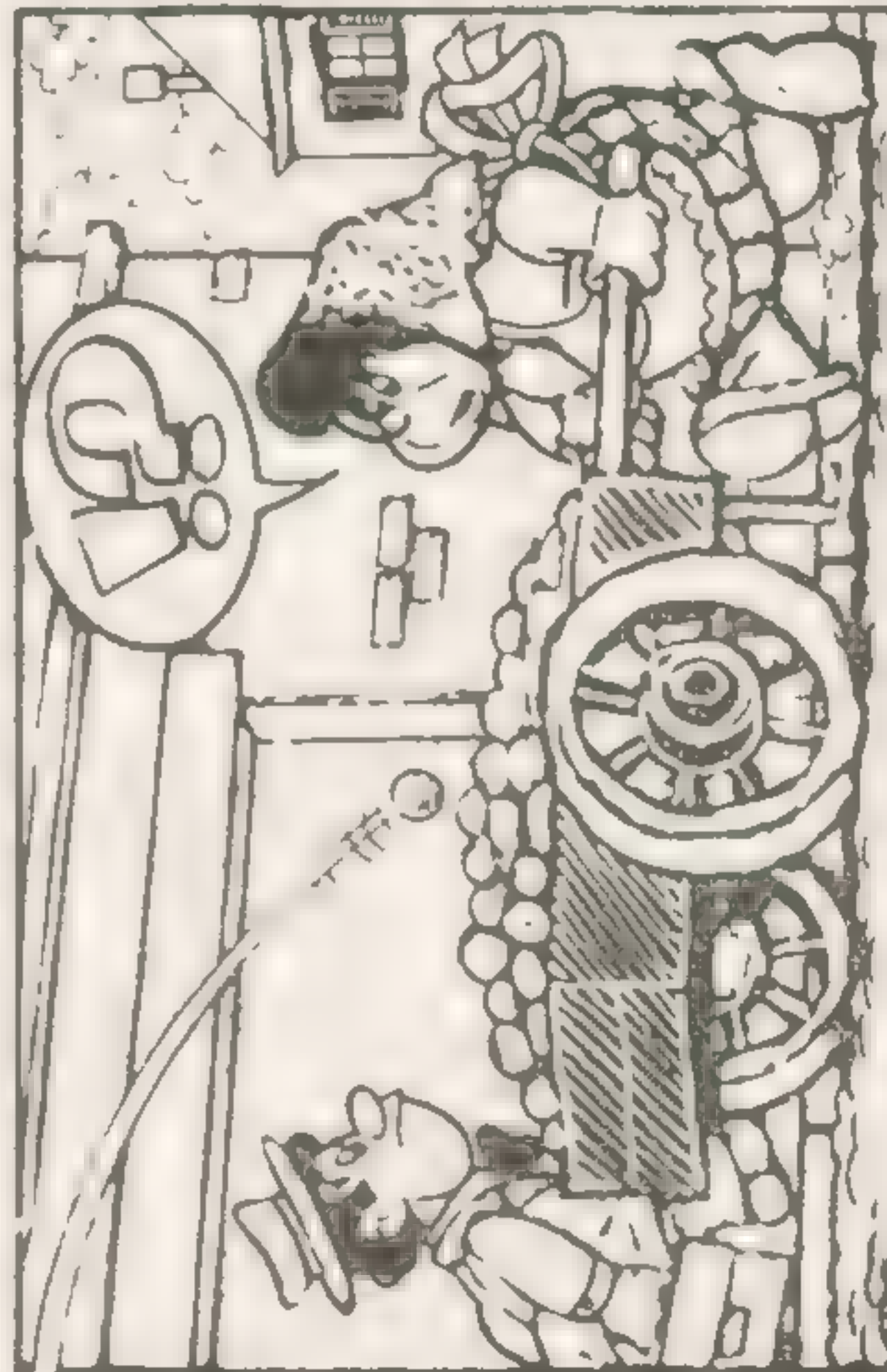
Ha 1 től 50-ig összekötöd a pontokat, akkor... Tényleg, milyen ábrát is kapsz akkor?

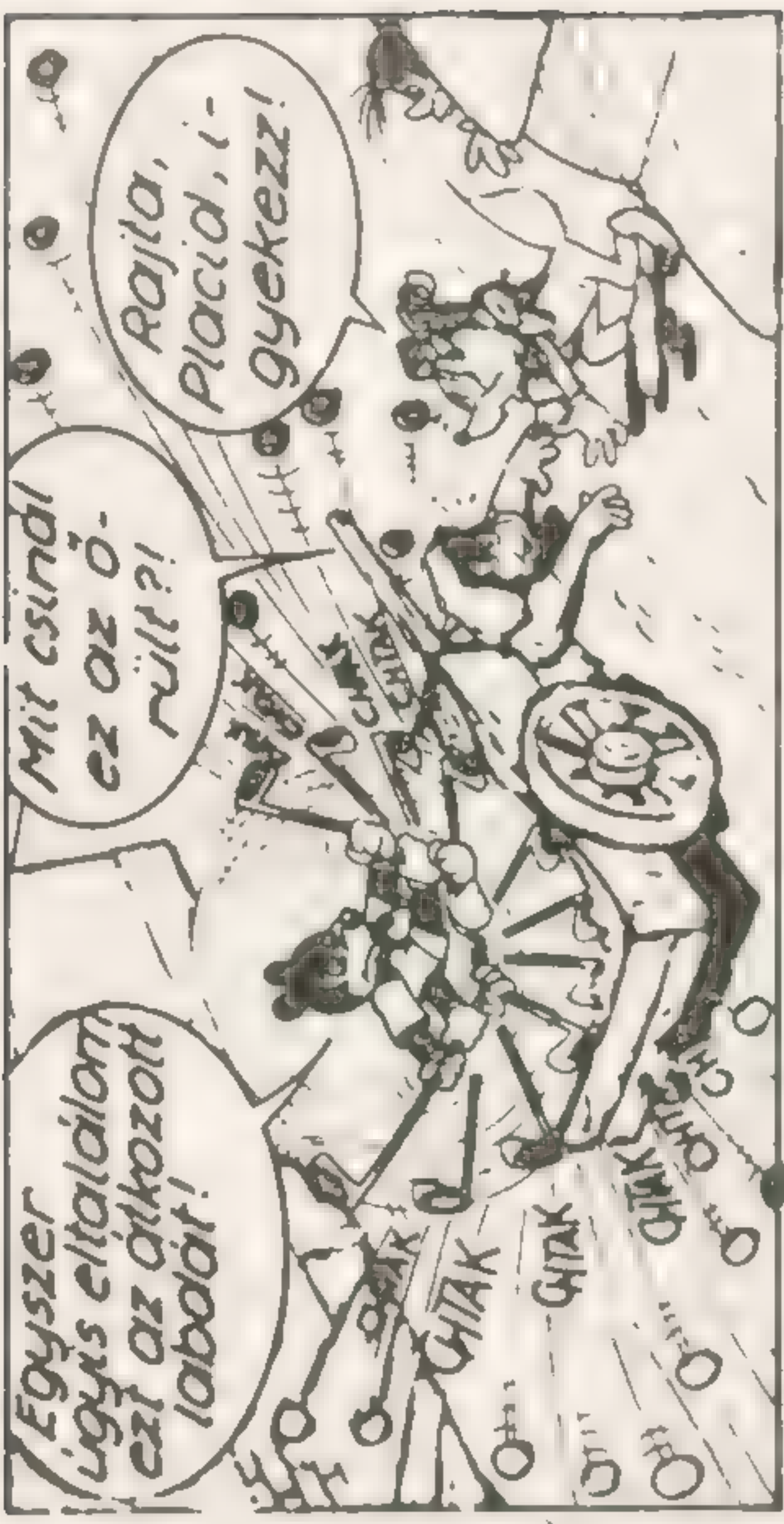

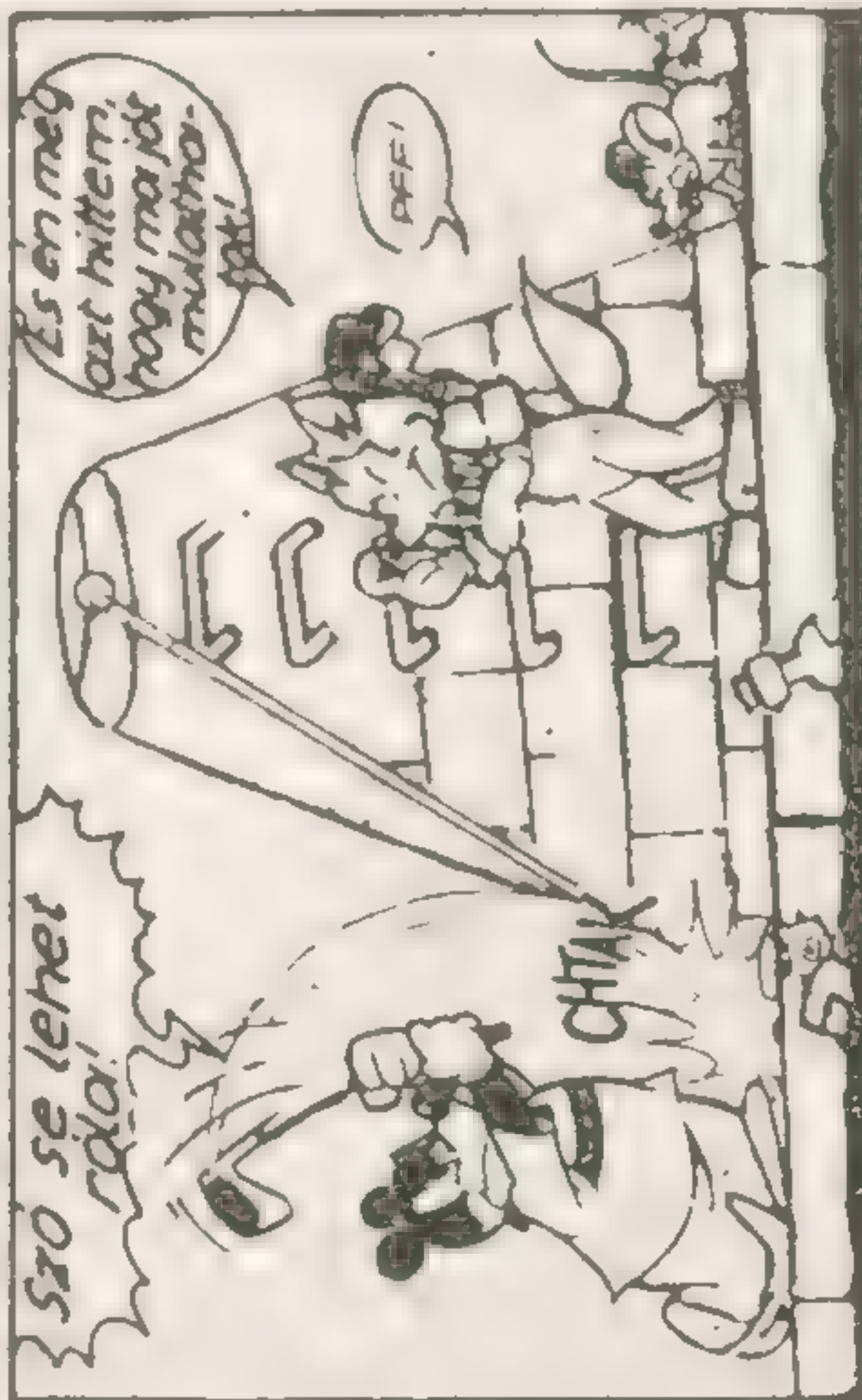
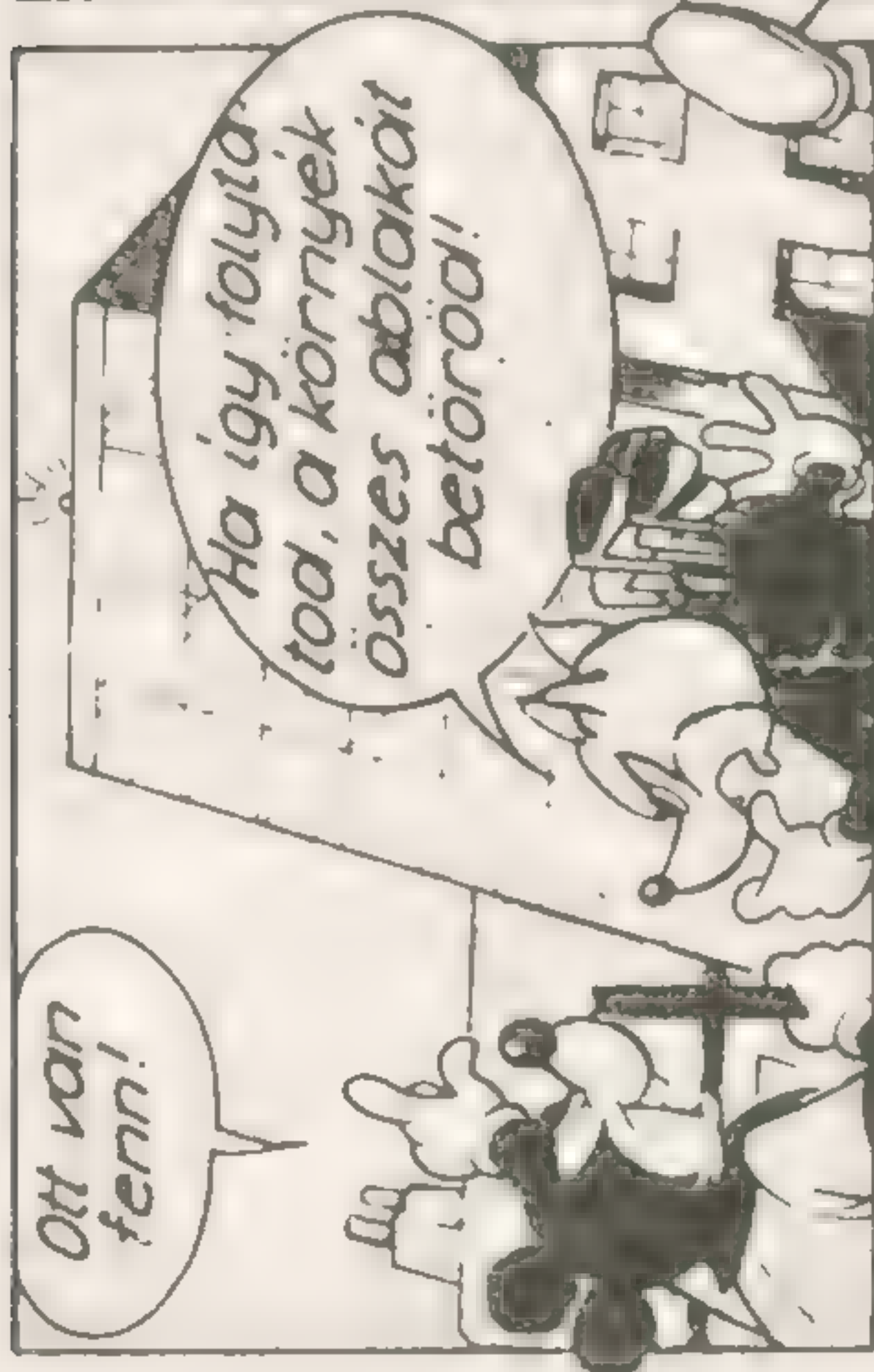
PLACID ÉS MUZÓ GOLFOSUNK!

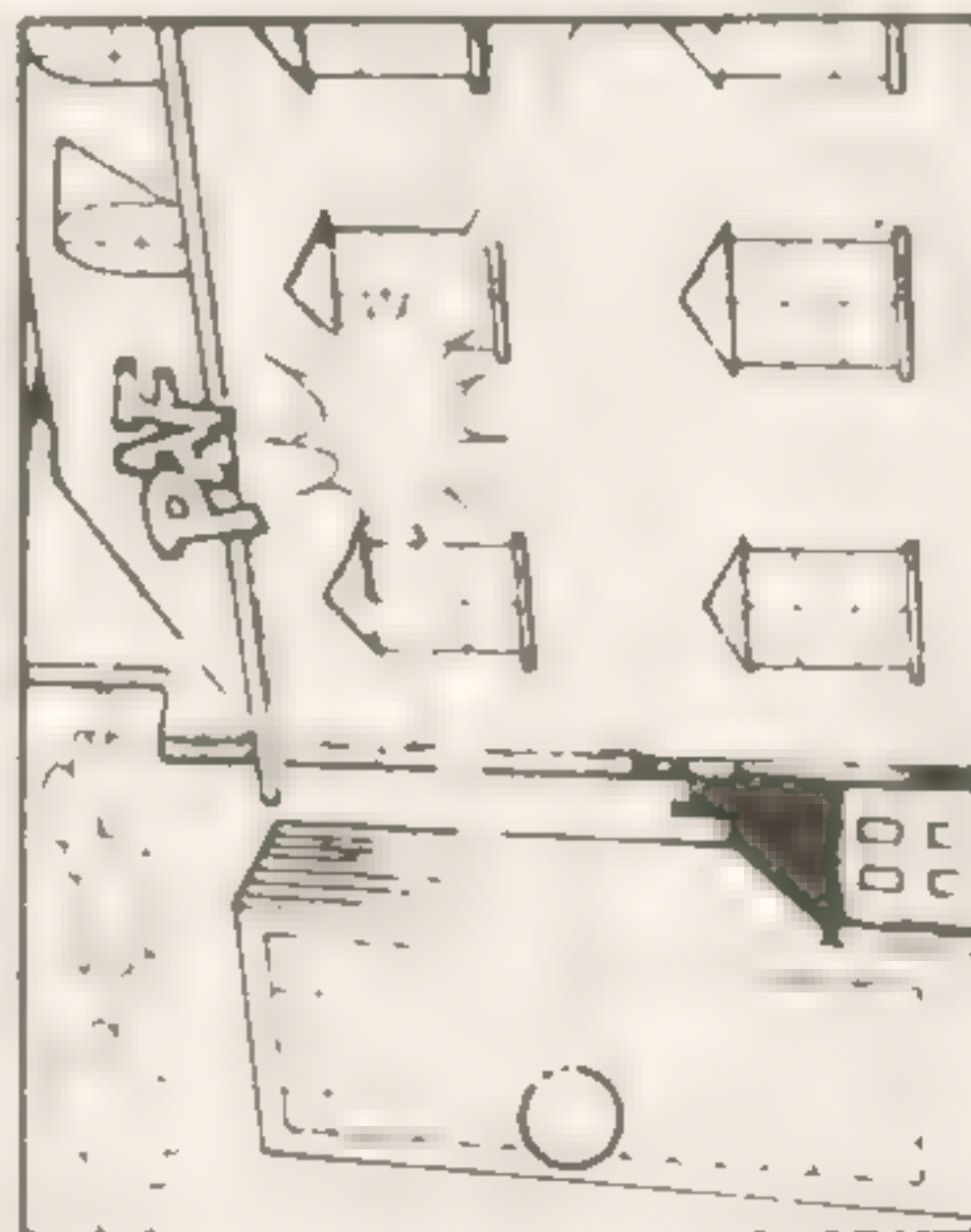
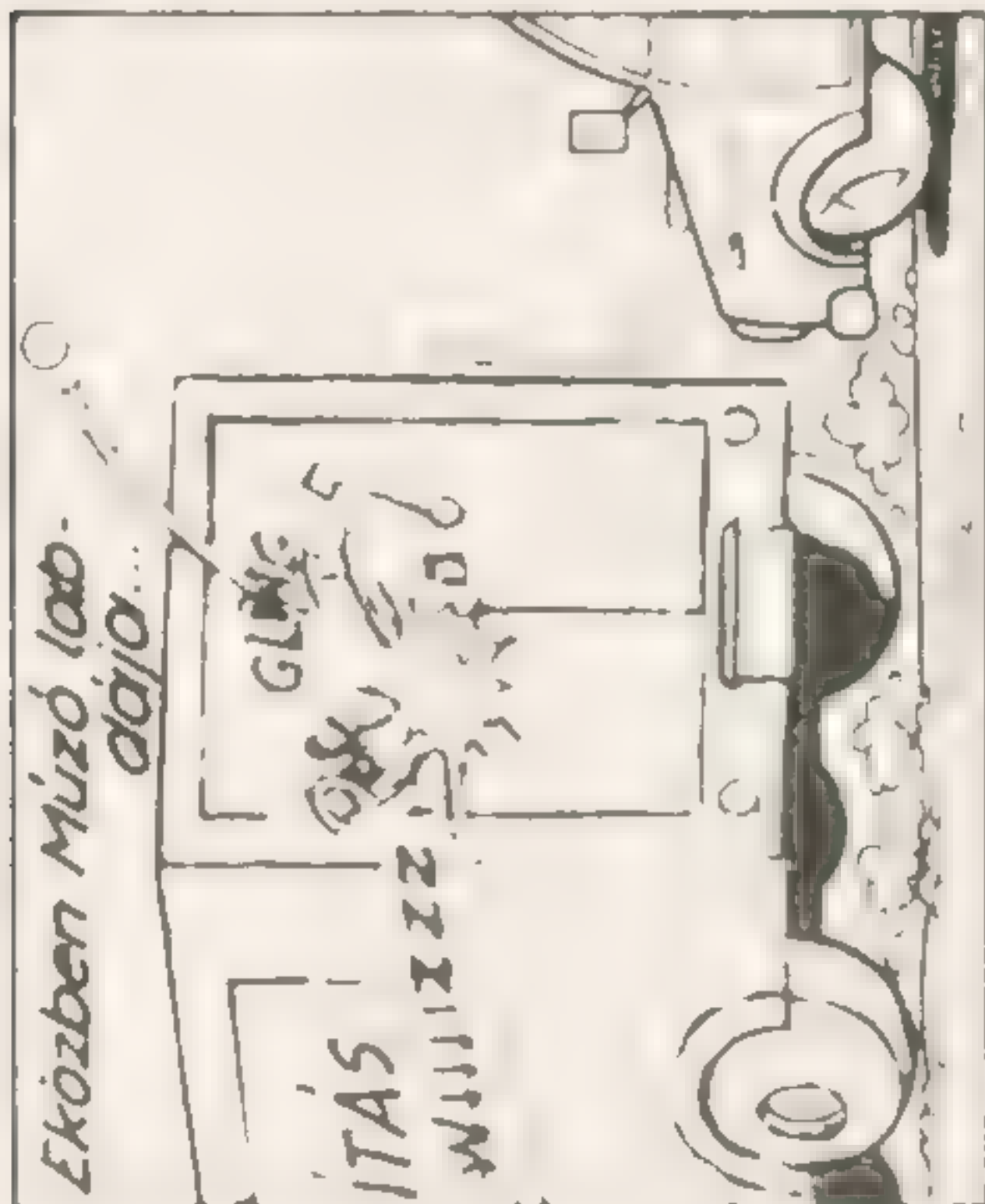

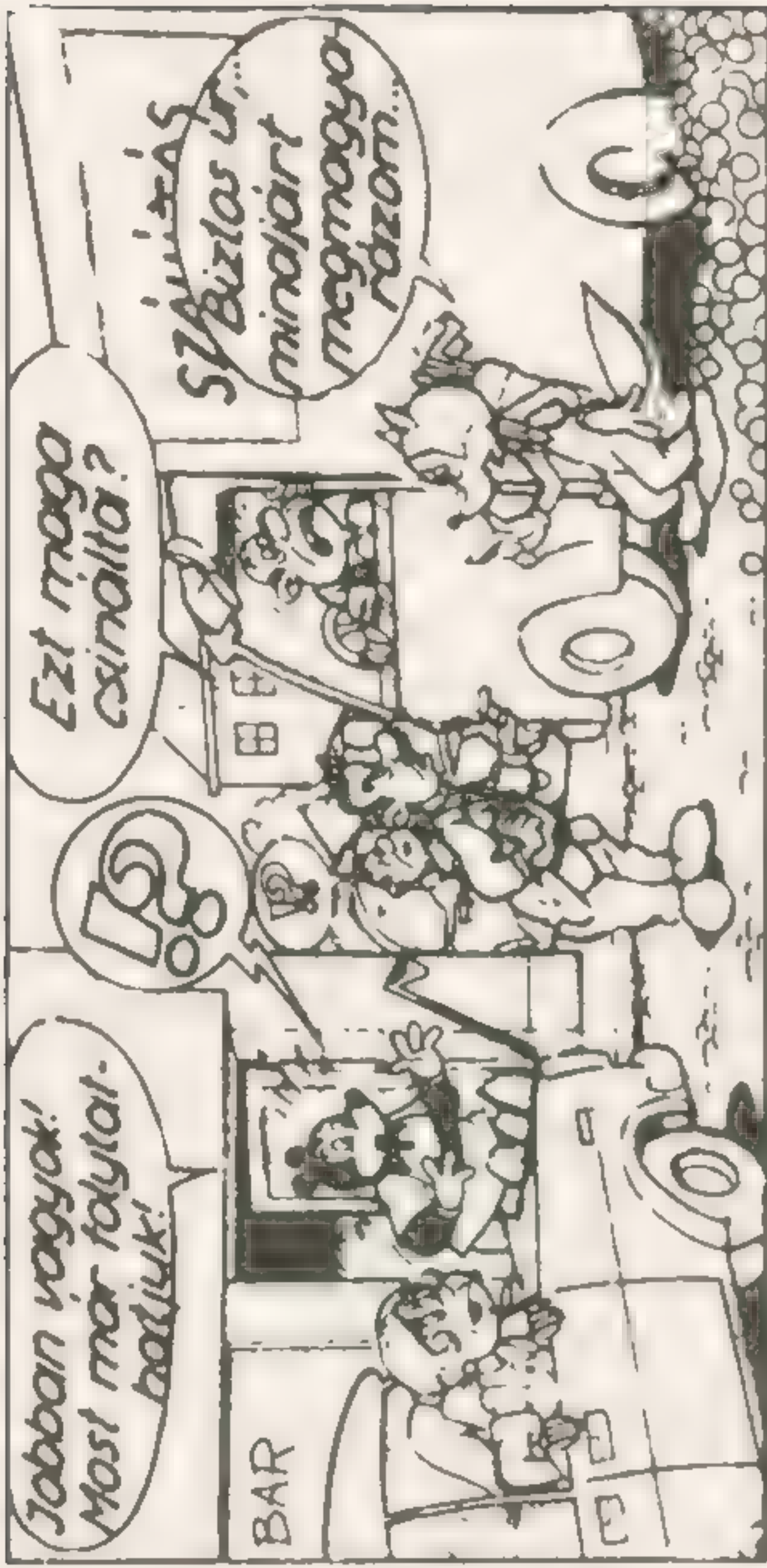
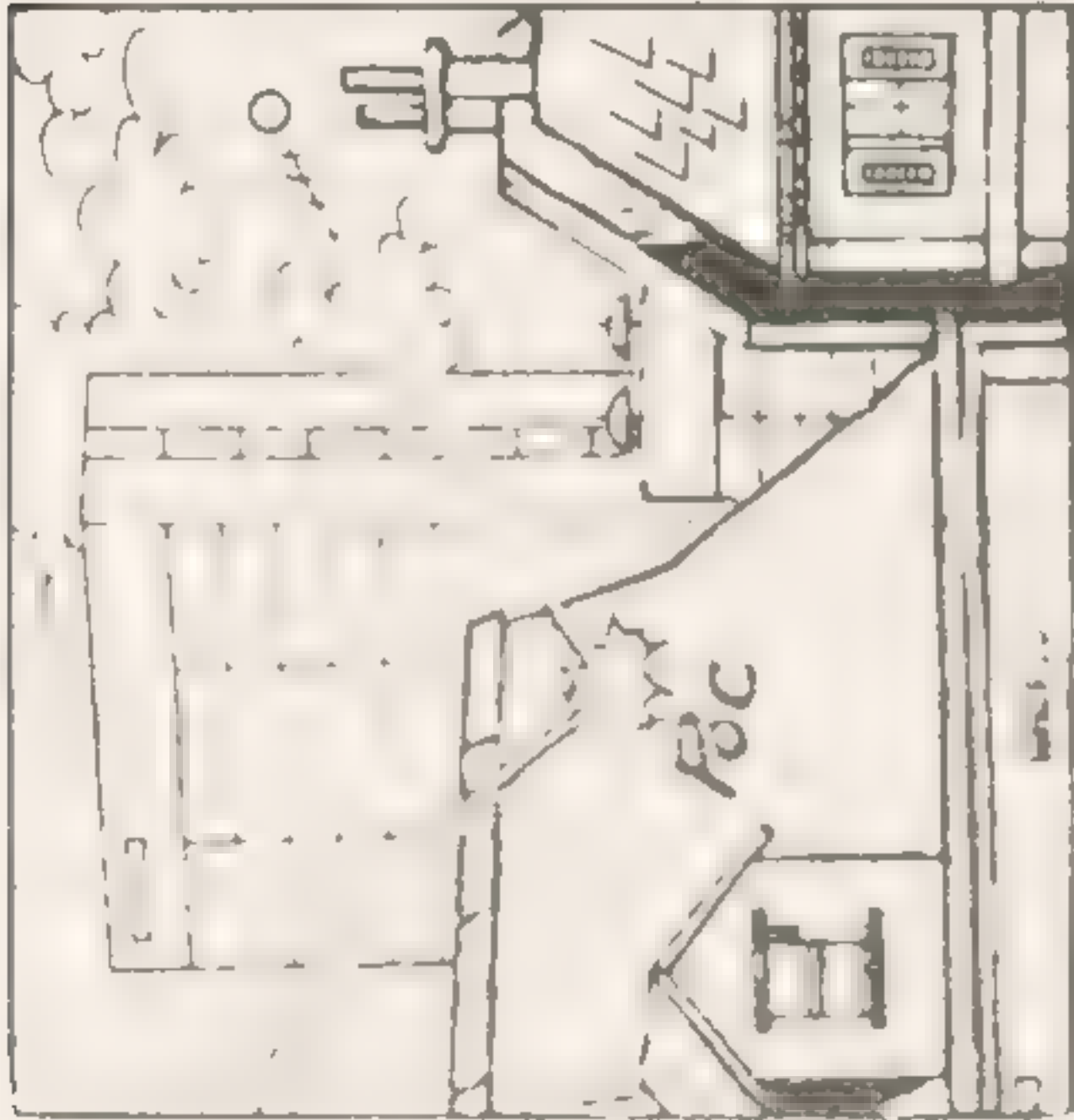

H. T. H.

(HAHOTA
TALÁLMÁNYI HIVATAL)

Tudom, hogy sokkal korábban is szólhattam volna, de mit tegyek, e remek találmány csak most jutott az eszembe:

RÁGÓSZÓLÓ

Aki szereti a szőlőt, hát az csak úgy egye-egye. De én megcsavartam az ügyet: folyékony, cukrozott gumival permeteztem! Így a szőlőre rátapadó léből azonnal rágógumi lett, szőlő ízesítéssel. A leszedés, amit a felnőttek szüretnek neveznek, nagyon strapás dolog. Már korábban feltaláltam a műanyag-mágnesset; ezen alig kellett igazítani ahhoz, hogy gumi-mágnessé váljon. A permetlébe ebből is tettem, mivel a gumi-mágneslé hatáságilag engedé-

lyezett, ehető anyagokból készül.

Aztán jött a szüret. Mindenki hajladozott, nyögött. Én? Egy nagy mágneses vödörrel (műanyag vödör, nem nehéz, kívülről, belülről vékony mágnesréteggel bevonni!) végigjártam a sort, a szőlőszemek pedig szépen belehuppantak, belepotytyantak. Nem kellett mosni, préselni, szűrni, hordóba rakni csak zacskókba, dobozokba dobálni a rágókat. Egész évre van rágóm. Persze a szőlőben úgy maszkáltam, hogy legyen benne fehér és vörös, száraz és édes, szagos és mindenféle fajta, hogy legyen választékom.

Aki azonban mindenképpen akar mustot préselni, az még utólag is megteheti. A présre tett adapter kimagozza a rágót, külön a gumit és külön a mustot. De ebből már nem lesz bor!

Így a találmányom az iszákosság ellen is kiváló. Hogy mit csináljon az, aki nem szereti a rágógumit? Tegyen a permetlébe

folyékony zselét, marcipánt, olvasztott csokit, ki mit szeret alapon. Az eredmény óriási lesz. Csokis, marcipános stb. bevonatú szőlő!

JÉGKRÉM ESŐ

Hányszor látjuk, halljuk, hogy milyen károkat okoz(ott) a jégeső. Hát persze, mert nem készültünk fel rá. (A felnőttek mindig, mindenre felkészülnek, de mindig közbejön valami!)

Sok-sok hűtőládát hoztunk be az országba, és jó részük üresen tátong, pedig fagyival milyen jó lenne ezeket megtölteni! A jégesőt hozó felhőket jégágyúval szokták eloszlatni. Rosszul teszik. Az ágyúval én cukrot, aromát (ízt), tejszínt lőnék hozzá, és ice cream, azaz fagyis esne. Jó finom, puha, ami nem verné el a termést. Nagy edényekben, műanyag zsákokban felfognánk, dobozolnánk, és be a Gorenjébe.

Na, káros a jégeső? Naná, hogy nem!

HULLÓ ENERGIÁK

Ősszel még minden évben lehullajtották a fák a leveleiket. Feltehetőleg így lesz ez az idén is. Csak úgy potyán, semmit sem termelve. Nem gondolt senki Newtonra, a szabadesésre, az ebből nyerhető energiára, és eddig nekünk sem jutott eszünkbe valami: minek a vita

Nagymaros—Bősről, az energiaszegénységről, válságról? Hát a hulló levelek energiája? Ki tudná megmondani, hogy hány fa van az országban? Es mindnek van levele, mind lepotyog, csak úgy potyán.

Itt a lehetőség! Az energiát gyűjtsük össze, és kész. Hogy miként lehet a hulló levél energiáját összegyűjteni? Nem olyan nagy dolog. Ha lenne egy kevés szabad időm, ezt is megoldanám. De nem! Miért tartjuk a fizikusokat, a tudományos intézeteket? Kitaláltam, ötlet van, a kivitelezés legyen az övék. Ha mindent én csinállok, akkor nem lesz semmire sem időm.

* * *

Itt van például ez a HAHOTA. Szagold meg! Mit érzel? Semmit? Papír és nyomdafesték szagát? A, dehogy. EZ SZAGOS HAHOTA, mégpedig jó illatú. Úgy írták, úgy szerkesztették, úgy nyomták, hogy remek rózsailata legyen. Hogy már nincs? Miért vetted meg ilyen későn? Az árus is szagolgatja, és a rózsa sem tartja meg az illatát a végtelenségig.

A legközelebbi HAHOTA csokoládé illatú lesz, ezért ne gatyázz a vásárlással, mert különben:

A szó(illat) elszáll, s csak az írás marad meg...

NYELVMOZGÁSZATI HANGOLMÁNY

Addig-addig földrepattintgászati gumigömbölydéz-tünk Gabival, míg lábemelészeti talpaldánk szét nem szakadt. Akkor aztán fogtuk magunkat, és kézenálltunk. A kézenálláshoz ugyanis nincs szükség lábemelészeti talpaldákra. Igaz, a nyálhabarászti ízlelőkére sincs szükség, mégis jó ha van, mert kinyújtva egyensúlyozni lehet vele, szerencsés esetben pedig fagyaltot nyalni.

Riccs, reccccc! Ez a Gabi szemtakarászati üvegkör-duplánya volt: leejtette, és én rátapostam. Sajnálom, de hátsó végtagommal nem látok, még szemtakarászati üvegkörduplánnyal sem!

Otthon apa a szószaporászati böngészde mögül pislogott rám. Úgy látszik nem ismert meg, mert kezétcsókolomot köszönt, és zavartan vakargatta hangászati fittyed-ménye tövét. Belenéztem a tükörbe: valóban, mintha nem is én lennék az, csupán egy maszatfolt. De mégis-csak én voltam: szaglászati dudormányomat megérintette a palacsinta illata. A gombtekerészeti távhangolda a hangászati fittyedményembe bömbölt: nagymama a déli harangszót hallgatta. Olyankor mindig fölteszi szaglászati dudormányára a szemtakarászati üvegkörduplányt, mert nagymama anélkül egy kukkot sem ért. Egyébként latinul is ért.

— Folytondusz dumálandusz! — szokta mondani mérgesen, ha nyálhabarászati ízlelőkémet sok nyelvmozgászati hangolmány hagyja el.

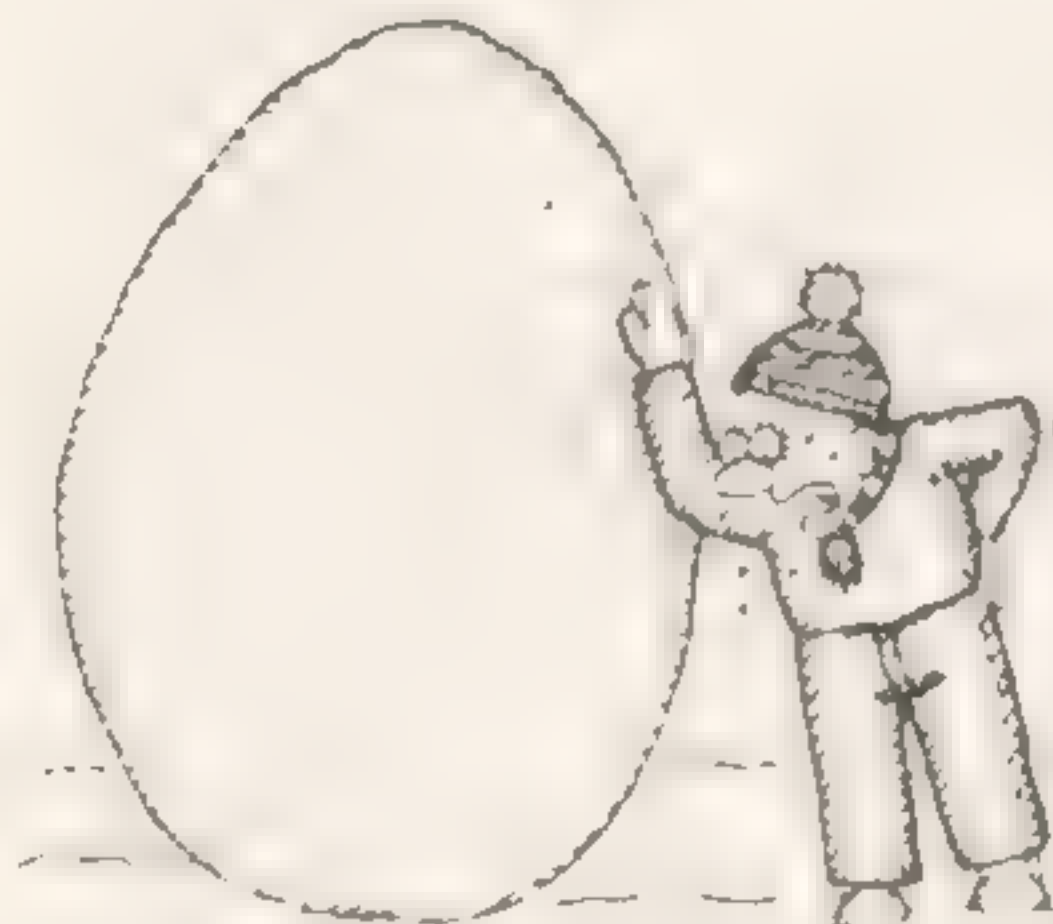
ŐRÜLT TÉL

(1)

(3)

(4)

(5)

(6)

1999

DUMA MESE

Vót eccer egy öreg hapsi, aki király vót. Olyan ronda vót ez a pacák már kismuksó korában, hogy az édesmutterja is csúzlival etette az ablakon keresztül. Lett belőle nagy tohonya pasas, ha lehet, még rusnyább, mint addig vót. Csakhogy most már maga lapátolja etetőjébe a kaját. Hát abrakolni, aztat igen komált. Látszott is rajta. Amikor jól bekajolt, hagyatt vágta magát a priccsen, oszt a plafonyt stirolta.

Ez az ipse, ez a király egy szem lányát csipte a legjobban a világon. Fáintos kis csaj vót, meg kell hagyni. Szép vót a pofalemeze, kassi a virgácsa: egyszerűen jó bőr vót, klassz vót rajta minden, s minden rajta vót, aminek kellett. A fiatal ipsék úgy odavótak érte, hogy na! De a kis királycsaj oda se bagózott nekik. Hiába stirolták ütöt, hiába sóderoltak neki, palira vette őket. Elkettyentek biz'a, igen a mukik: kár vót magukat így felhergelni.

A királycsaj ugyanis egy csóró krapekot, a kiskondást komálta. A kiskondás is csipte az ő búráját, csak hát az öreg pupák eztet nem kultiválta, oszt mindig kekeckedett velük. No, de ráfázott, mert a kis csaj áthajította a palánkon: amikor elfordult, hozzáment a csóró kiskondáshoz.

Meg most is boldogan élnek, ha fel nem dobták a bakancsot.

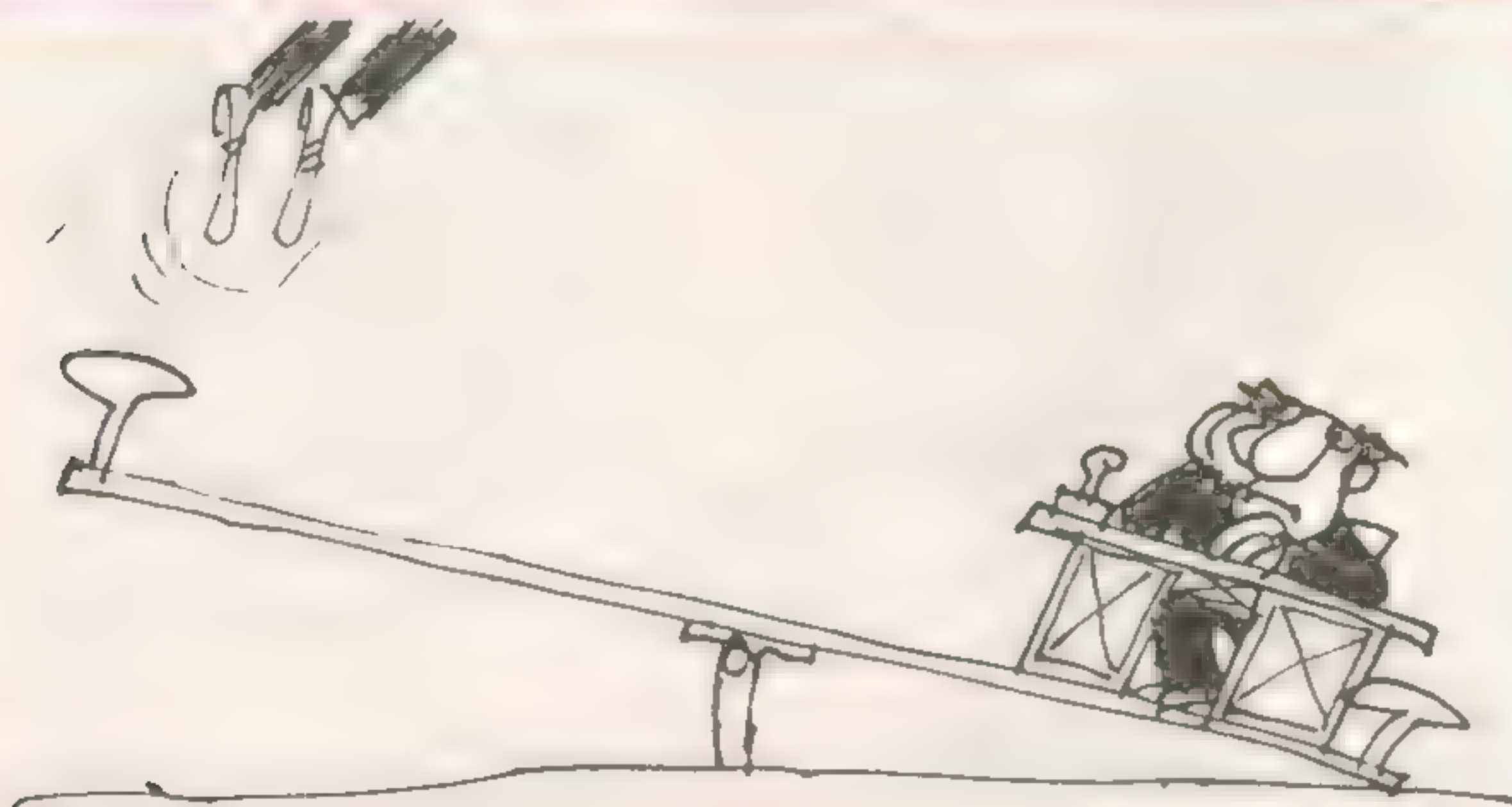
KOTTY BELÉ, SZILVALÉ

Vót egyszer egy ember, szakálla vót kender. Ez az ember úgy szerette a munkát, mint kecske a kést, az esze meg úgy vágott mint a beretva: mindig eltalálta szarva közt a tögyit! Furton fűrt maga alatt vágta a fát, s nem egyszer bakot lött, ezért aztán decemberben is áprilíst járattak vele. Mondom, erős vót, ügyes vót: már kiskorában maga szopta az anyját. Ha lenyelte a békát, harapófogóval se lehetett kihúzni belőle semmit; ő bizony nem engedett

a herkópáternek se! Nem látta ugyan a fától az erdőt, de azért fejszéjét alkalmasint kemény fába vágta. Ha rossz fát tett a tűzre, és elhúzták a nótáját, ordított mint a fába szorult féreg. Az már igaz: nem fenékgig tejfel az élet. Tengelyt akasztott mindenkivel, de ördöge vót: mindig ő húzta a rövedebbet, osztán mehetett a sóhivatalba.

Vót neki egy tűzről pattant felesége, aki megtanította kesztyűbe dudálni. De még hátra vót a fekete leves: ráhúzták a vizes lepedőt.

„No, ewel törököt fogtam!” — gondolta az ember, és kitette az asszony szűrét. De előbb szíjat hasított a hátából. „Mehetsz Kukutyinba zabot hegyezni!” — kiáltott utána, s fittyet hányt neki.

VÁR BENNETEKET A PAPÍRIPARI VÁLLALAT

CELLULÓZ-
ÉS PAPÍRGYÁRTÓ,
VAGY PAPÍR-
FELDOLGOZÓ
SZAKMÁKRA.

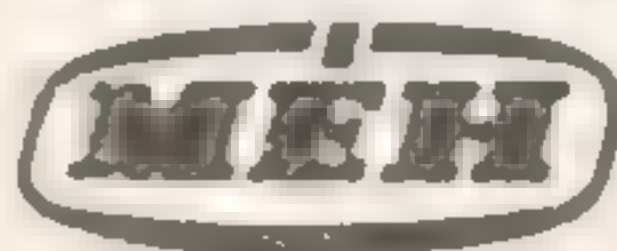
Tanulóink részére
többféle juttatást
biztosítunk.
Bővebb
felvilágosítást
a papírgyárak
személyzeti
osztályai adnak.

Az elolvasott újságpapír is érték!

Gyűjtsd, és összekötve add át a

-nek!

NAGY

PIRKA

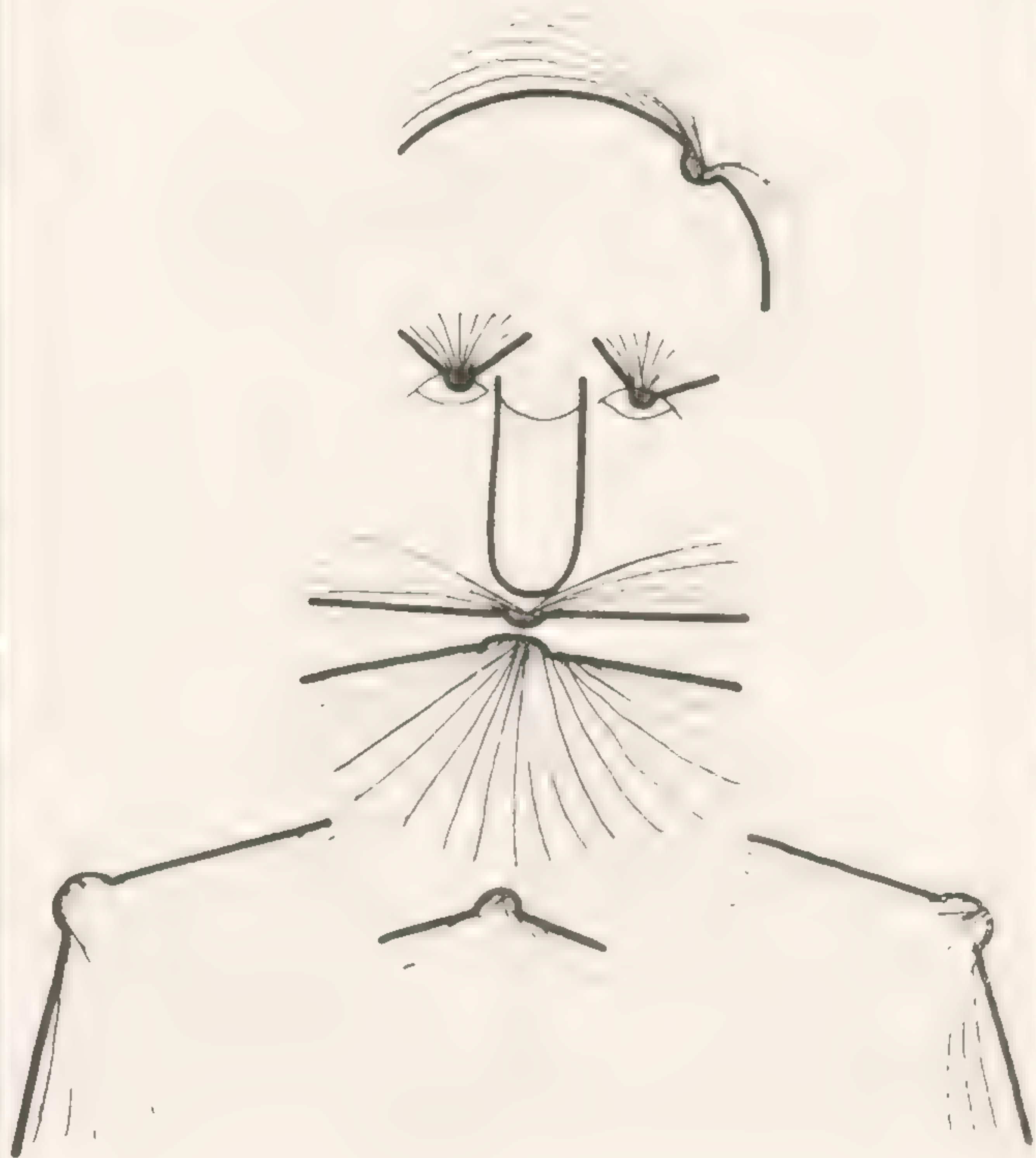
Michelangelo

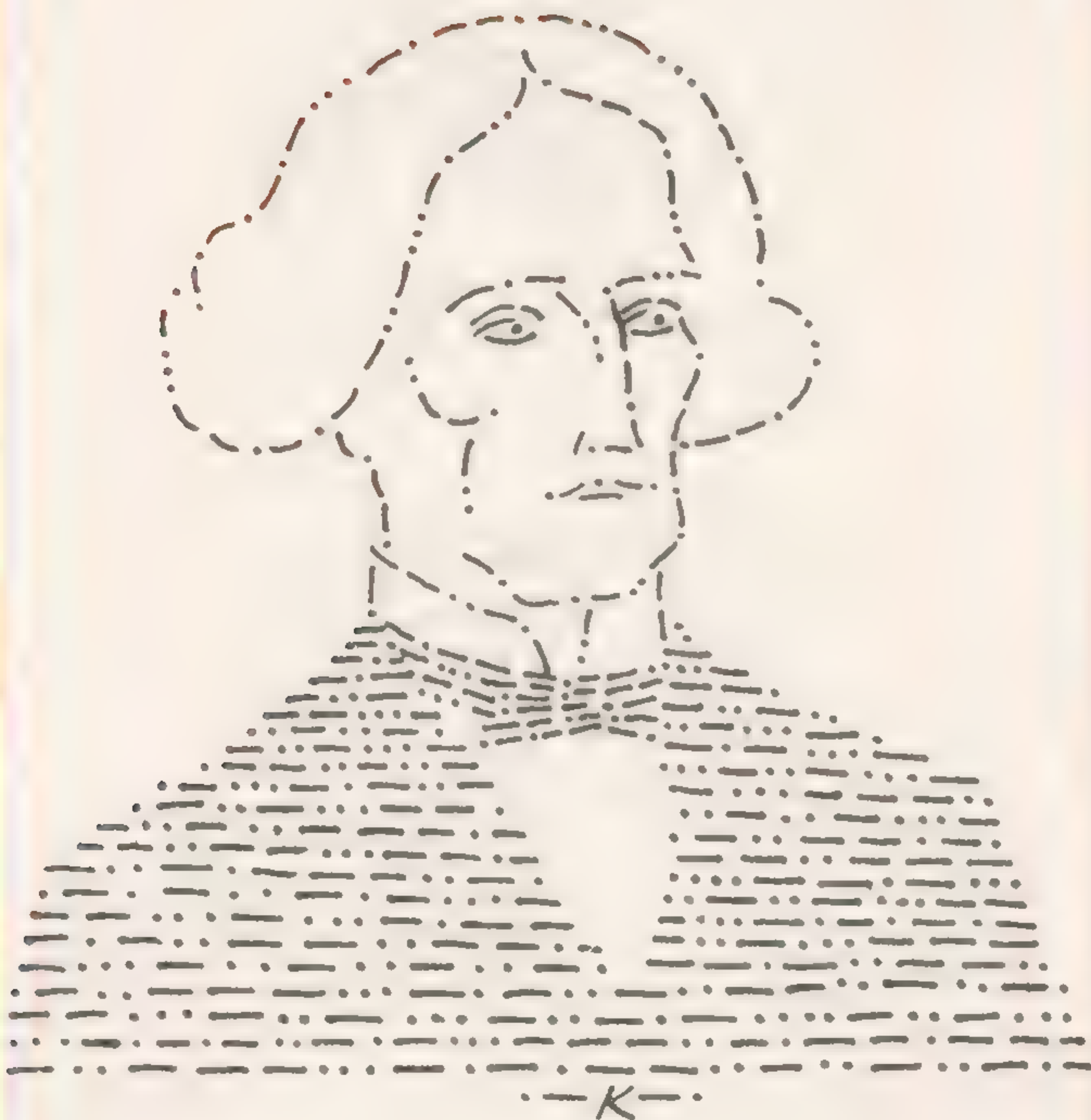
Shakespeare

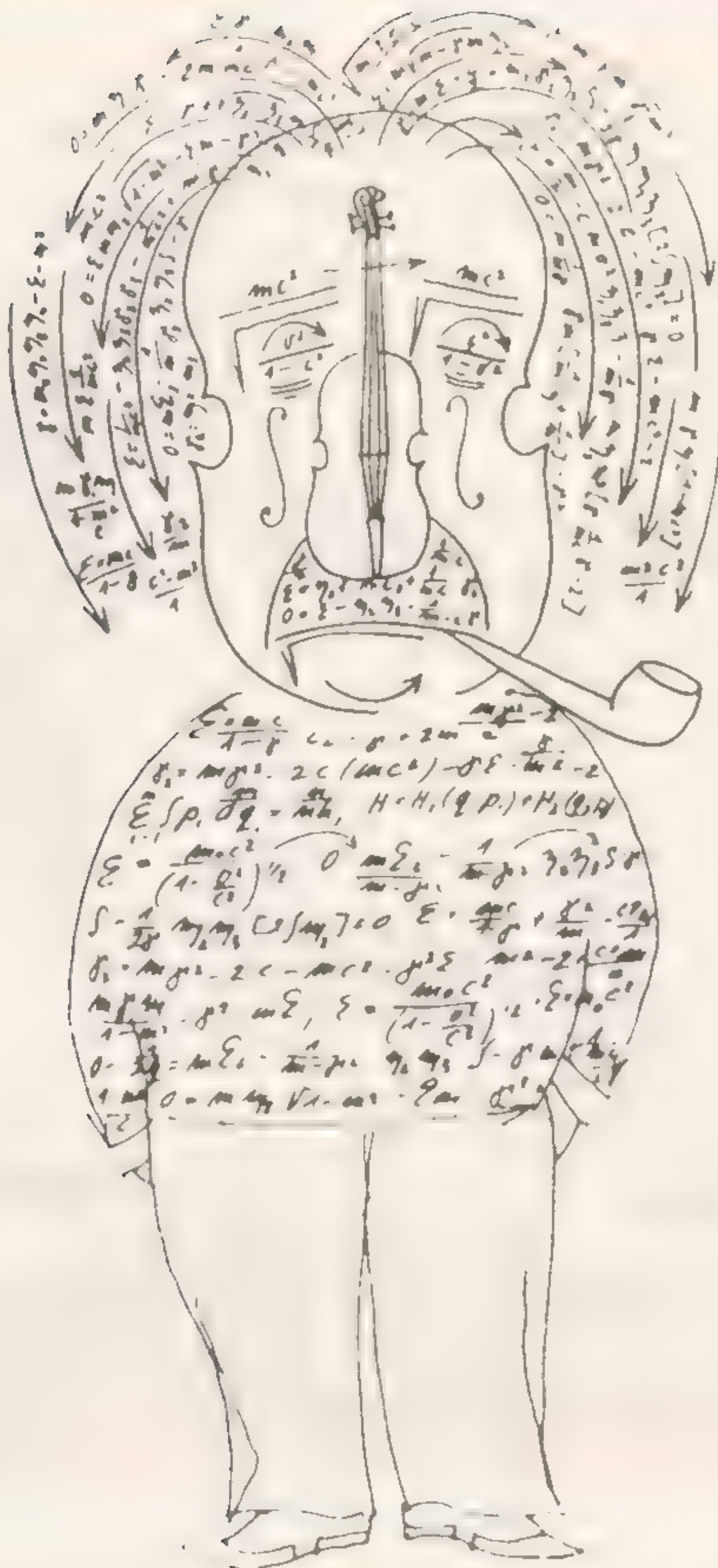
Tolsztoj

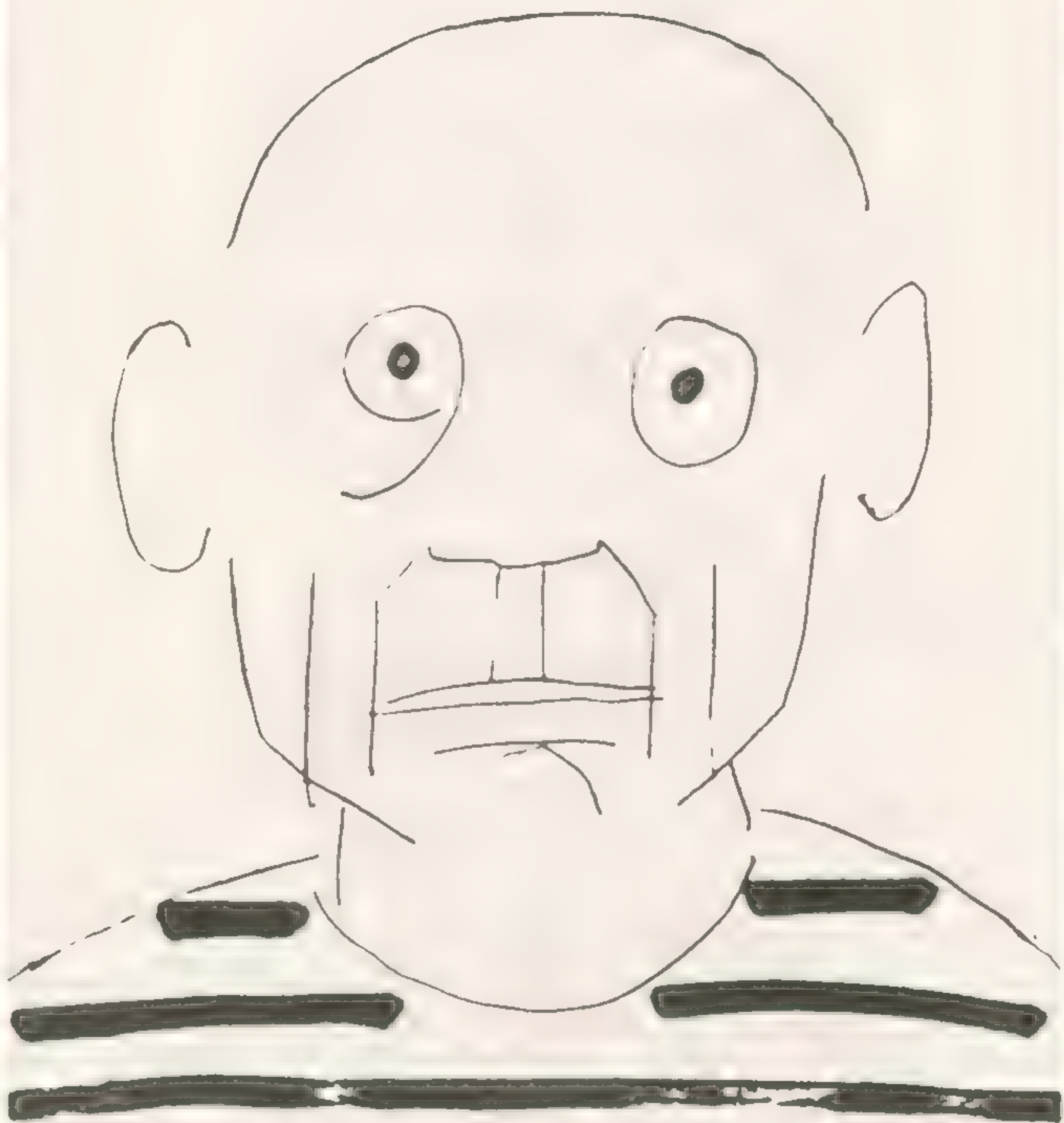
Jókai

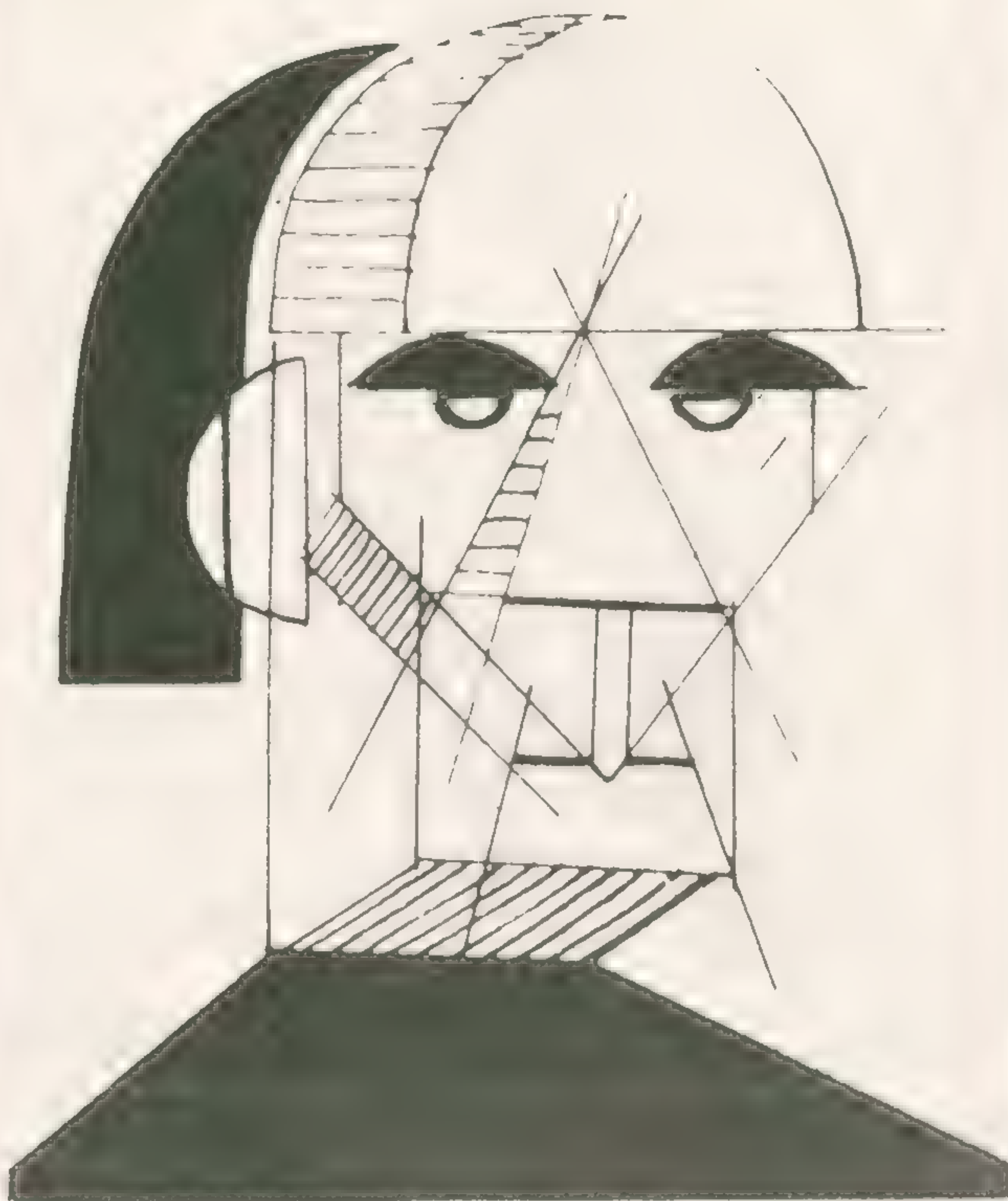
Morse

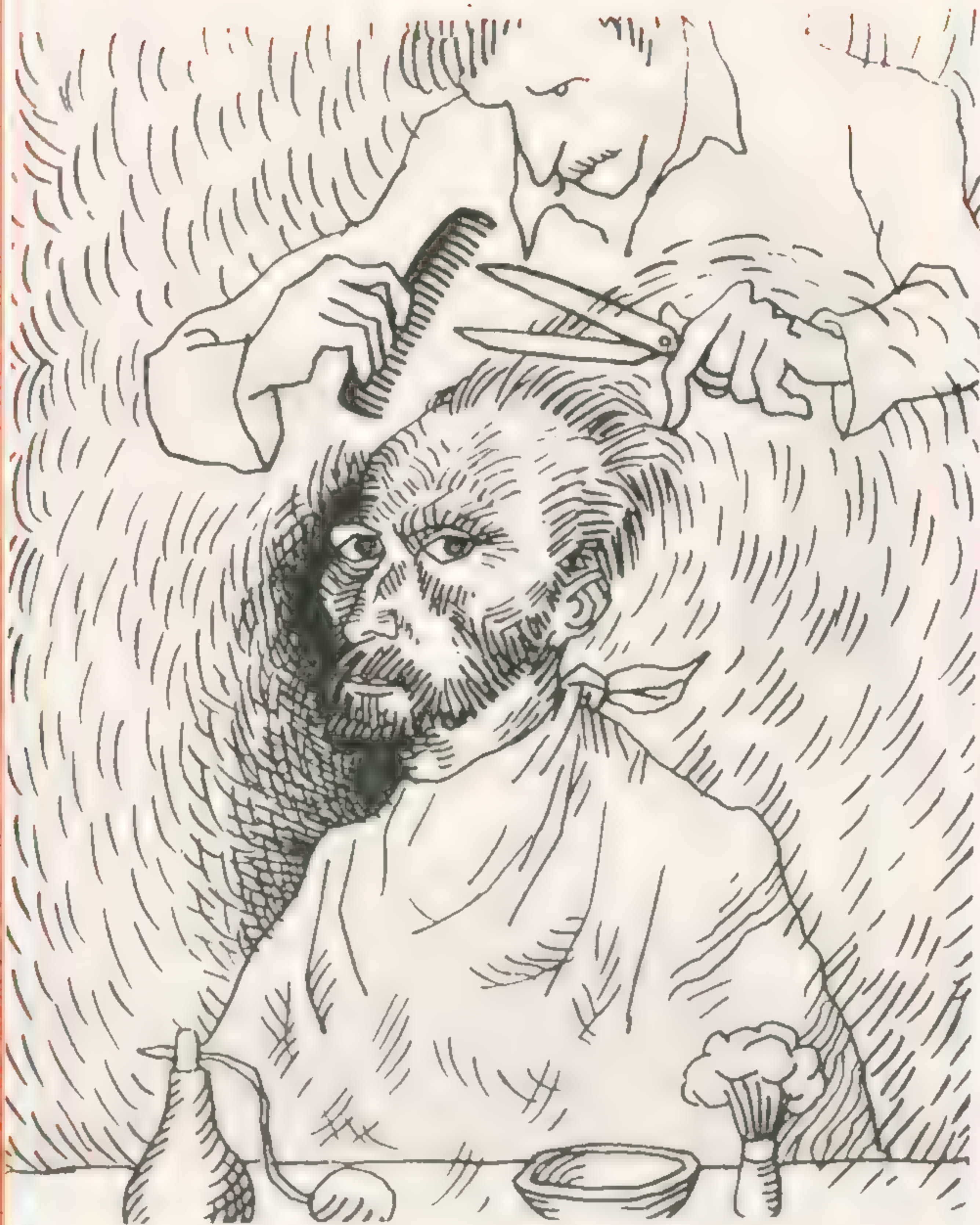
Einstein

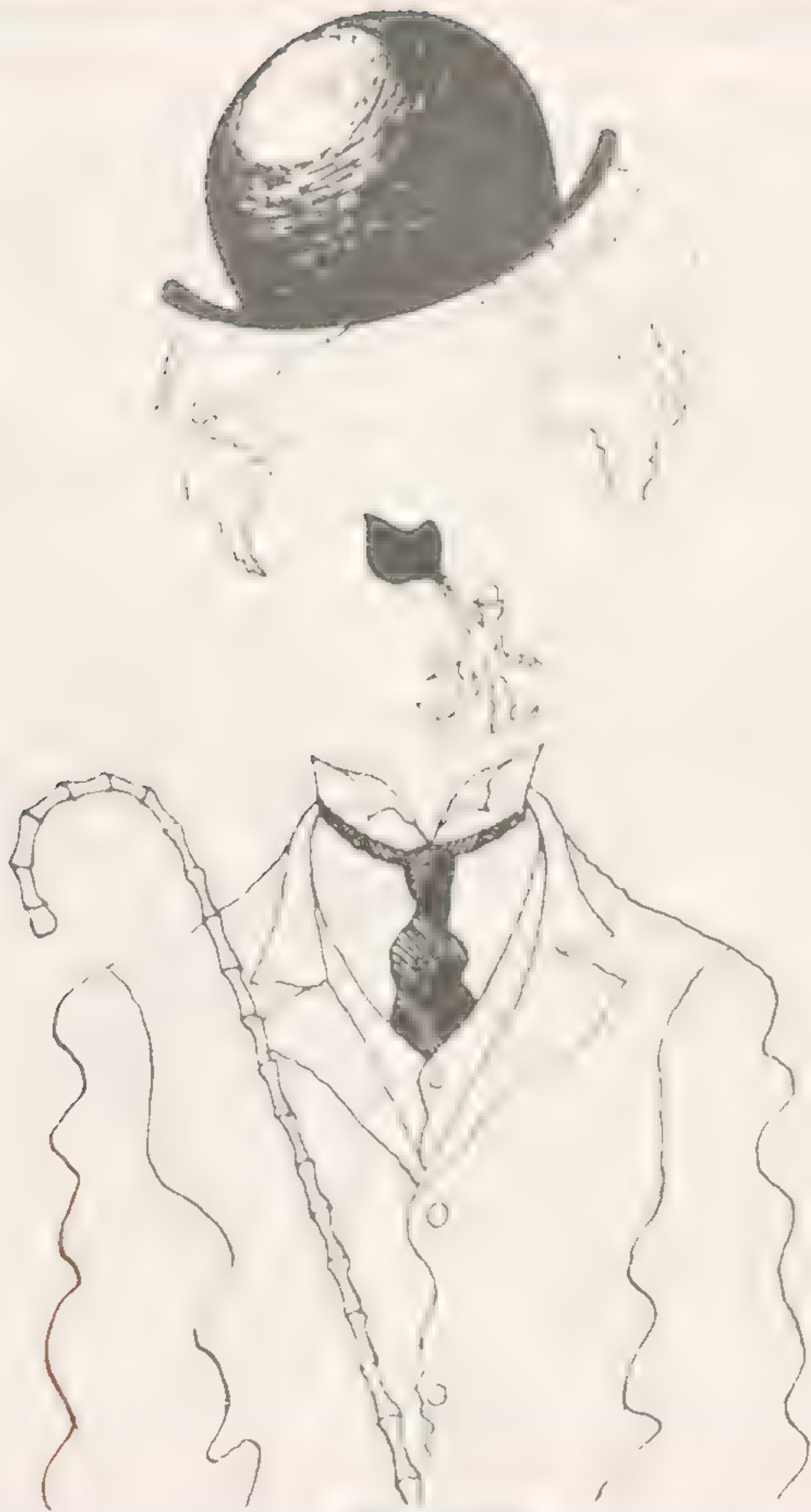
Picasso

Kassák

Van Gogh

Chaplin

A MÉRFÖLDKŐ

A professzornak meghatott öröm markolászta a torkát. Egyenlőre ugyan fogalma sem volt róla, hogy mi a frászkarikát forгат a kezében, de valami újjongó belső hang azt súgta neki, hogy végre elérkezett életének nagy pillanata. Abban egészen biztos volt, hogy küszöbön álló felfedezése alapjaiban változtatja majd meg a világot, csak éppen e küszöbön álló felfedezésnek a mibenlétéről nem volt pillanatnyilag még ködös elképzelése sem.

Mint minden igazi tudós, a professzor is csupán a kísérleti-
leg ellenőrzött, objektív eredményekben hitt, tehát objektíven ellenőrzött kísérletekbe kezdett.

Elsősorban beleharapott a kezében tartott tárgyba, majd rövid, ám annál velőtrázóbb fájdalomüvöltés után a tudomány nyelvére is lefordította a kísérlet eredményét: a szikla akkor is ehetetlen, ha kicsi.

Ezek után másodszor is beleharapott, mert egyetlen kísérlet eredményéből nem lehet egzakt törvényszerűségeket megállapítani. A kemény falaton megcsúszó fogak csikorgása valóságos muzsikaszó volt számára, mert azt bizonyította, hogy helyes úton jár. A szikla csakugyan ehetetlen, ha mégoly parányi is.

Mindazonáltal harmadszor is beleharapott, mert egyrészt három mérési eredmény átlaga már megbízható következtetések levonását teszi lehetővé, másrészt meg egyre éhesebb lett. Ezúttal már az állkapcsa is belereccsent a lelkiismeretes kutatómunkába, és az üvöltésre a kollégák is előcsörtettek a sűrűből.

Egy ideig érdeklődve nézték a vinnyogva, féllábon ugráló mestert, majd egyikük bátoritanul megkérdezte:

— Főnök, te most diadalordítasz, vagy égbekiáltasz?

— Csödítsetek össze a sajtót! — hörgött a mester. — Falrengető felfedezést tettem!

A sajtó egyhén unott arccal csődült össze. Érthető, naponta négy-öt falrengető felfedezésről is értesült a rohamléptekkel fejlődő mezozoikumban.

— Minden kétséget kizáróan megállapítottam, hogy a kő kemény, és ezt a tulajdonságát alig befolyásolják a méretek. Unokáink fegyvereket és szármokat készítenek majd belőle. A tudomány szédületes fejlődése pedig valóságos korszakot biztosít a boldog utókor számára.

Majd pépes bogyókat és leveses gyümölcsöket kezdett magába tömni, és mélabúsan gondolt arra a boldog aranykorra, amelyben a késői unokáknak része lesz.

— A neves szobrásztól rendelt vá-
rosunk egy köztéri hóembert...

Irka - firkák

— Mindig viselj karórát, tudni fogod, hol állj meg, mikor kezdet mosol.

— Ferenc Ferdinándnál a trónörökös életben találták. Tehát az I. világháború tévedés volt.

— A statisztikák szerint a válás fő oka a házasság.

— Először azt hittem. Ő a világ számomra, azóta tanultam egy kis földrajzot.

— A pesszimista egy tapasztalattal rendelkező optimista.

— Vissza a természethez, de nem gyalog.

— Légy jó szomszéd, és ne hallgass ki beszélgetéseket a falon keresztül.

— Mielőtt megtalálod a hercegedet, pokoli sok békát kell megcsókolnod.

— Jobb egy hajsza a levesben, mint egy tányér leves a hajadban.

— Jobb hátrébb, mint egyáltalán sehol.

— Jöjjön Lappföldre nászútra, az éjszakák huszonnégy óráig tartanak.

— Ne kérj segítséget éjszaka, még véletlenül felébreszted a szomszédodat.

— Ne ess pánikba! Számolj tizig. Ráérsz utána is...

— Úgy bánj másokkal, mint ahogy elvárod, hogy veled történjenek.

— Duplázd meg a jövedelmet. Fénymásold a fizetési csekkeidet.

— A törpék is kicsiként kezdtek.

— Harcolj az alacsony fizetés ellen, azaz dolgozz keményebben.

— Ha télen mégyszabadságra, megspórolod a nyugágy kölcsönzési díját.

— Elmentem, reggelizni, ha 12³⁰-ig nem jönnek, akkor ebédelni is elmentem.

— Ha nem érzed magadat zavartnak, akkor alulinformált vagy.

— Az ő lelkiismerete tiszta, sohasem használta.

— Én a gyerekeknek azon típusába tartozom, akikről azt mondta a mamám, hogy ne játszam velük.

— Bárminek ellent tudok állni, kivéve a csábításnak.

Horváth Attila
Budapest

ELSÍRÁSOK, TETÜCSERÉK, FÉLIRATOK

NA, TESSÉK!

Nemcsak a nyomda ördöge, hanem maga az a bizonyos hétköznapi élet (nagy É-vel) is sok tréfás lehetőséget kínál. Lásunk néhányat ezek közül, amelyek táblákról, hirdetésekből, újságokból köszönnek ránk:

„Vegyen ön is örült kávékeveréket!”

„Fuvarozás háztól-lázig”

„Fodrászat, kozmetika, hajrágószalon”

„Már csak egy telefon, és házhoz visszük, amit megrendelt”

Kérdésünk: Lehetne egy működő telefont rendelni?

„Olcsóbb a 100 méteres, tépődobozos, náztartási taxifólia”

„IBM 6784-es margarétakátyus írógép kapható”

„Montirozó könyvelőt felvesszünk!”

„Keresünk gépirónőt és agyagbeszerzőt”

„Szakácsot felvesszünk a Berúgó sörbárba” (Beugró)

„Elvesszünk anyagkönyvelőt”

„Felvesszünk két év feletti darukezelőt”

„A pilóta az automata segítségével kapitulált”

✱

— Mondj egy hőre lágyuló folyamatot!

— Fagyi nyáron.

— Jó, mondj egy hőre keményedő folyamatot!

— Bakelit, darázscsípés.

— Jó. Mondj egy hőre megálló folyamatot!

— Hőre megáll?

— Igen,

— Nem tudok mondani.

— A ló te számár! HŐ-re megáll.

ÁTLÉPTÜK A HATÁRT

PORTUGÁLIA

A kis Juano először volt iskolában. Mikor délután hazajött, a szülei megkérdezték tőle, hogy mi tetszett neki. De a kisfiú csak legyintett egyet:

— Csalás az egész. Az ajtóra rá van írva, hogy I. osztály, aztán plüssdiványok helyett csak fapadok vannak benne.

ALBÁNIA

Az egyik vidéki szálló ajtaja előtt, díszes táblán ez olvasható;

ITT FRANCIÁUL, ANGOLUL,
NÉMETÜL ÉS OLASZUL BE-
SZÉLNEK!

Az odaérkező belga mérnök örömmel lép a portásfülkéhez, és szobát kér, de senkivel sem tudja megértetni magát. Végre az albán-francia szótára segítségével megkérdezi a tulajdonost:

— És ki beszél itt a táblán hirdetett nyelvekekt?

— A vendégek — volt a lakonikus válasz.

DÁNIA

Peterson úr egérfogókat választ. Már ki is választotta a megfelelőt, mire a segéd udvariasan megkérdezi:

— Becsomagoljam, kérem?

— Nem — kiáltja dühösen a vevő —, majd ideküldöm magának az egereket...

SVÉDORSZÁG

A stockholmi varietében nagy sikerrel szerepelt egy olasz számológépművész. A legkülönbözőbb és legnehezebb számolási feladatokat oldotta meg pillanatok alatt.

Újabb felszólítására egy tapintatlan néző ezt kiáltotta a színpadra:

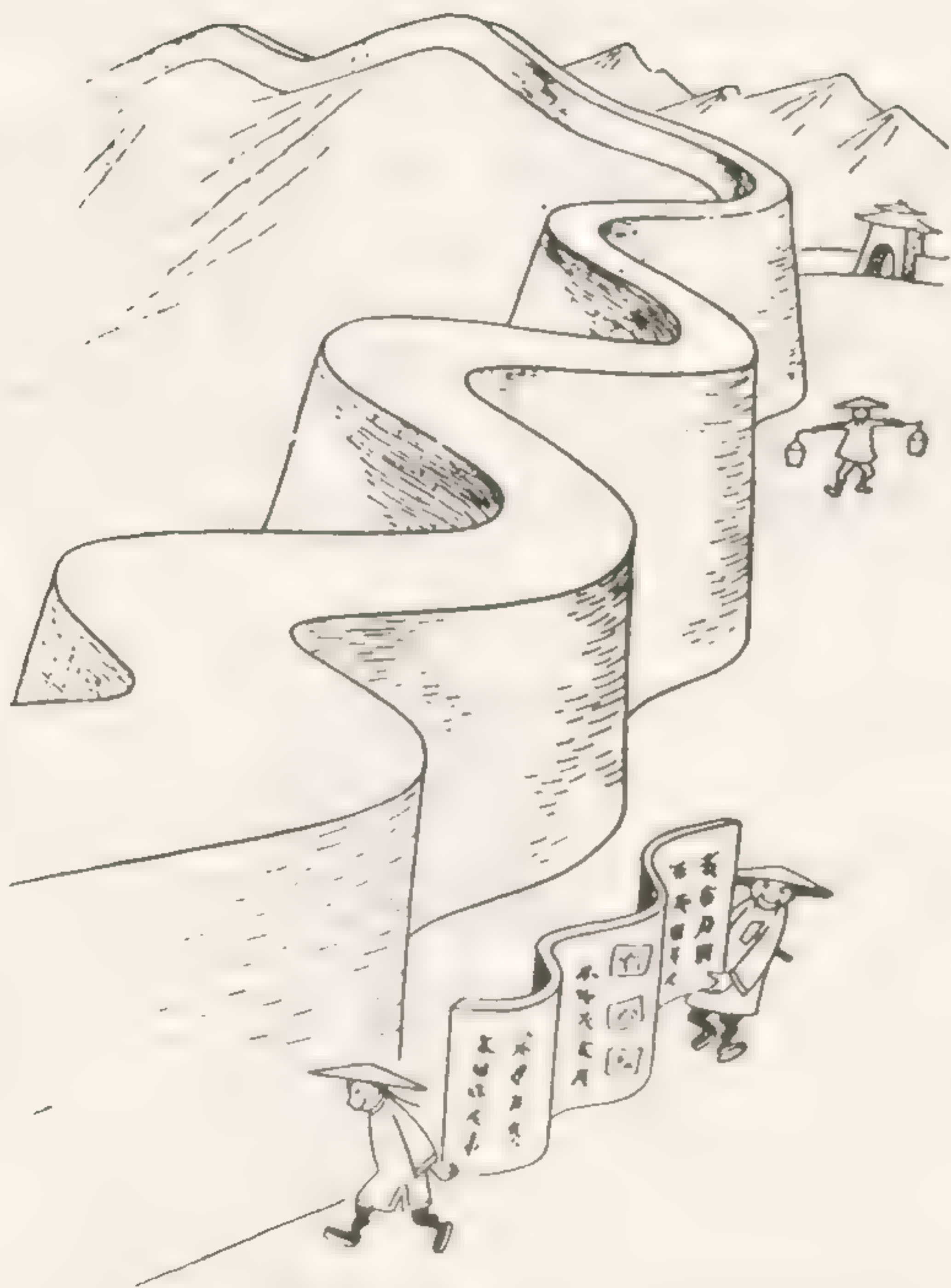
— Háromszor három mennyi?

— Ha ön a szám után áll, akkor kilencven — vágott vissza a szellemes artista a nézőtér kacaja közben.

NORVÉGIA

A lelkes alkoholelles beszédet tart hívóinak:

— Az állat jobban tudja, hogy mi válik javára, mint az

KÍNAI FALIÚJSÁG

ember. Ha történetesen az udvarba két dézsát állítunk, és az egyikbe bort, a másikba vizet öntünk, az odavezetett szamár, mit gondolnak, melyikből fog inni?

— A vízből! — visítja az egyik öregasszony.

— És vajon miért? — kérdezi a lelkész.

— Mert szamár!

*

— Mennyivel tartozom? — kérdi a hordártól az utas.

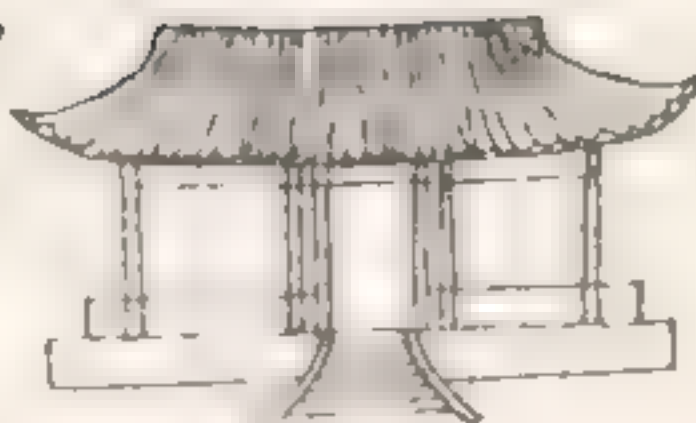
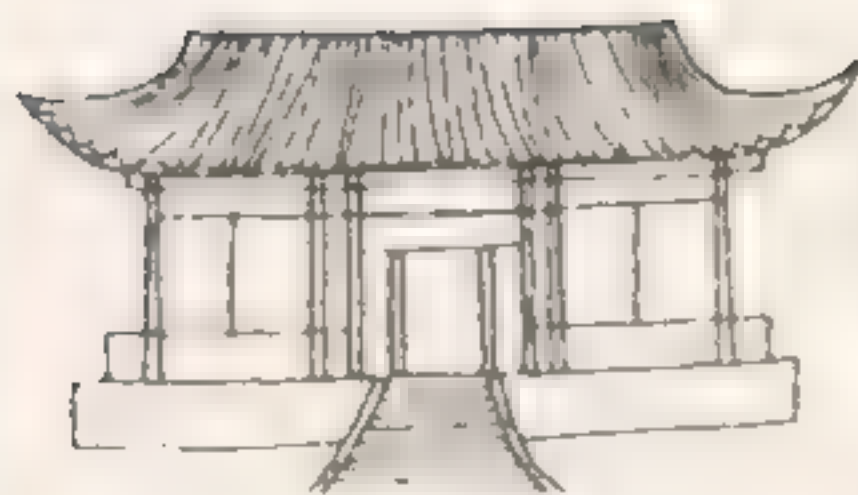
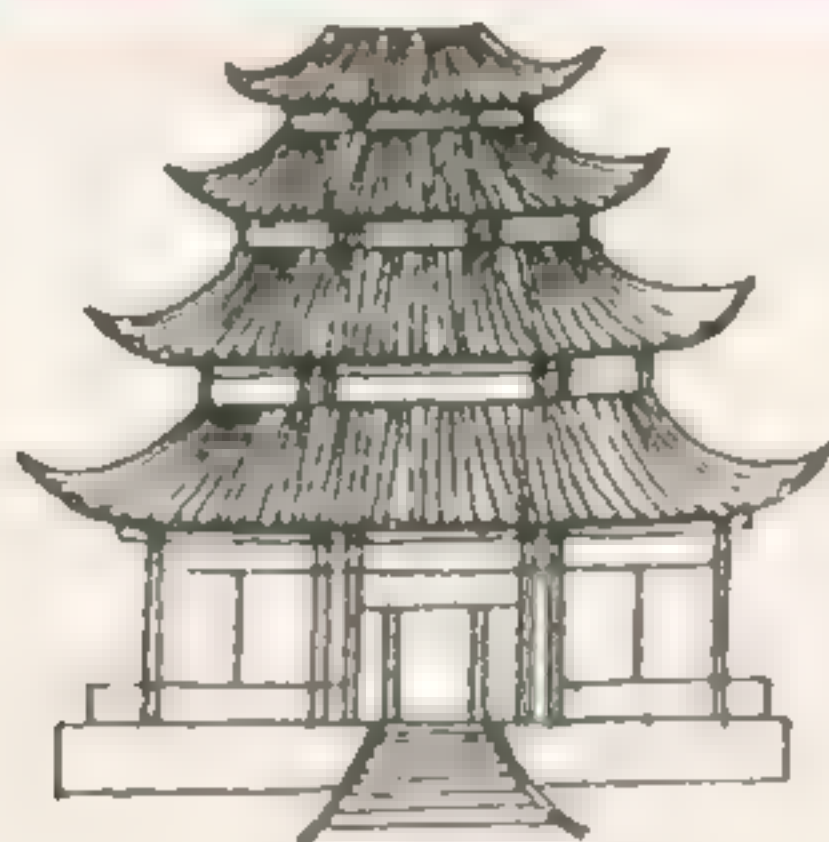
— Az nem tudom, de hogy nekem két márka jár, az biztos.

FINNORSZÁG

A sortavalai réten pihent egy bölcs természettudós. Figyelte a fákon csiripelő madarakat, és hallgatta az istállóból kihangzó tehénbögést.

— Milyen igazságtalan a sors egyesekkel szemben — töprengett magában. — A kis madárkának a végtelen teret, míg a hatalmas tehénnek csak egy szűk istállót juttatott.

Ebben-a pillanatban egy veréb a bölcs tudós orrára ejtette „névjegyét”. Mire a bölcs így fohászzkodott:

LAKÁSLEVÁLASZTÁS

— Mégiscsak úgy van minden jól, ahogyan van. Mert mi történt volna például velem, ha egy tehén lett volna most a fán?

LENGYELORSZÁG

A régi varsói városházán rengeteg ügyirat volt felhalmozva. Ezért bejelentették a felsőbb hatóságnak, hogy erre a sok ügyíratra nincs már szükségük, így a továbbiakra nézve intézkedést kérnek.

Fél év múlva megérkezett a következő utasítás:

„Az ügyiratok megsemmisíthetők, de előzőleg másolat készítendő róluk.”

KÍNA

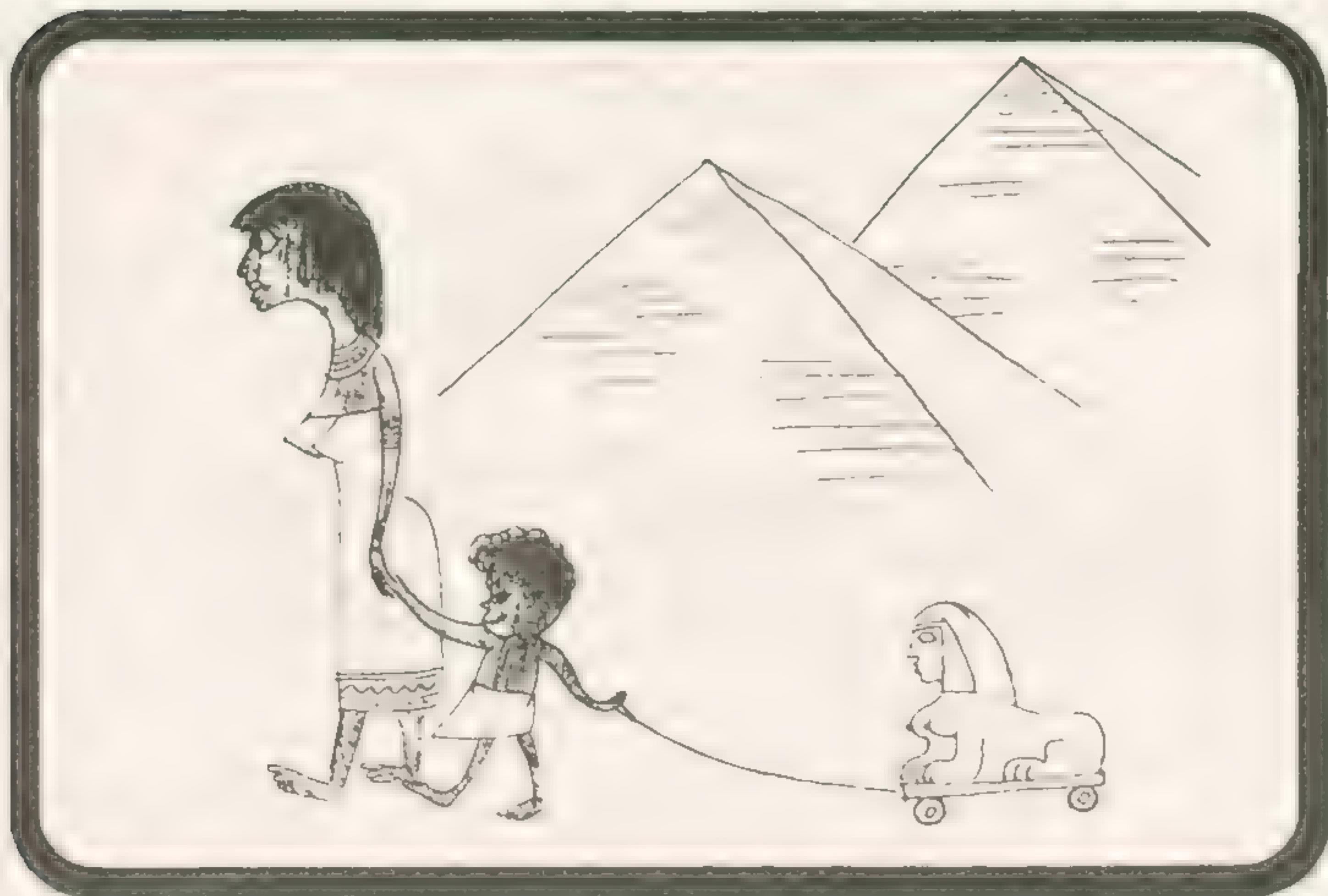
Egy asszony ura távollétében szerelmes találkozásra fogadta kedvesét. Egyszerre hallják, hogy megérkezett a férj. Az asszony nagy hirtelen a sarokban álló rizseszsákba rejtette kedvesét.

Mikor belépett a férj, azonnal észrevette, hogy valami nincs rendjén.

— Mit dugtál a zsákba? — kérdezte az asszonyt.

Az asszony ijedtében nem tudott szóhoz jutni, csak szánalmasan hápogott.

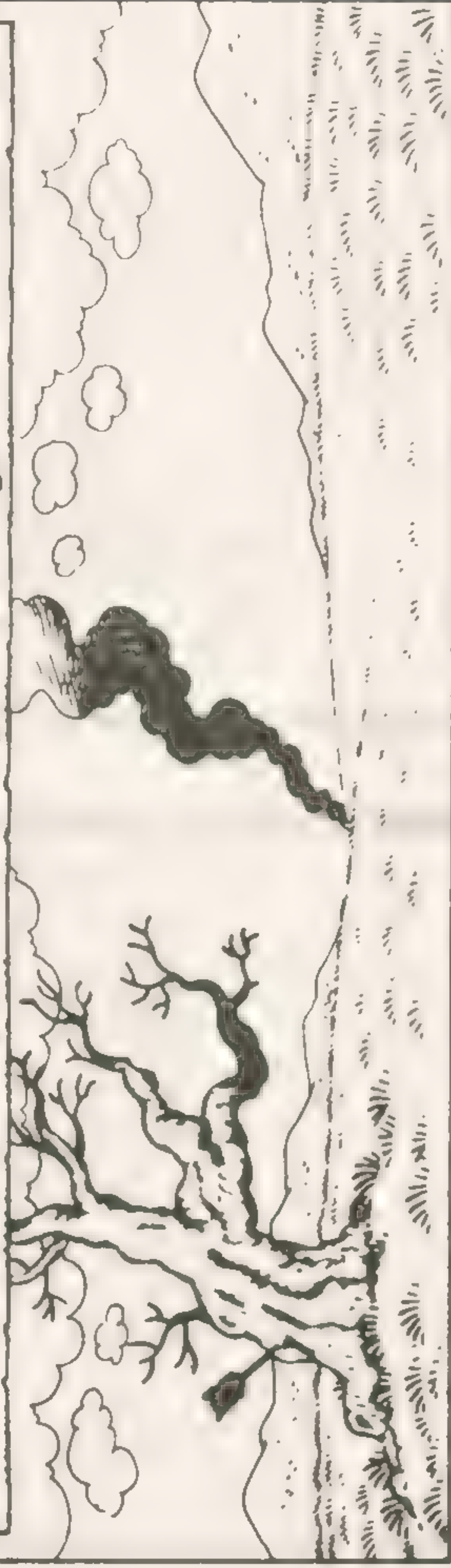
Egy kis idő múlva azonban megszólalt a zsák: „Rizst!”

HERKULES HERIKUL KÁN

A régletlen sít vidék cserdjében... füstoszlop száll a magasba...

Est a várat a tölde horodok
dútták fel...

...aztán elviharost
tak, de a vezérek
maradtak...

A kolerajárvány
is újabb a ta-
tárjárványnál!

A leghatalmasabb
nagyfőnök...

Urrr!

...Attila oamba se-
lő közledek.

A horda mindent elsöpörve, lerombolva zuhant előre.

Amerre Herkul kán végigsöpört... se fű, se gáz nem nő többé.

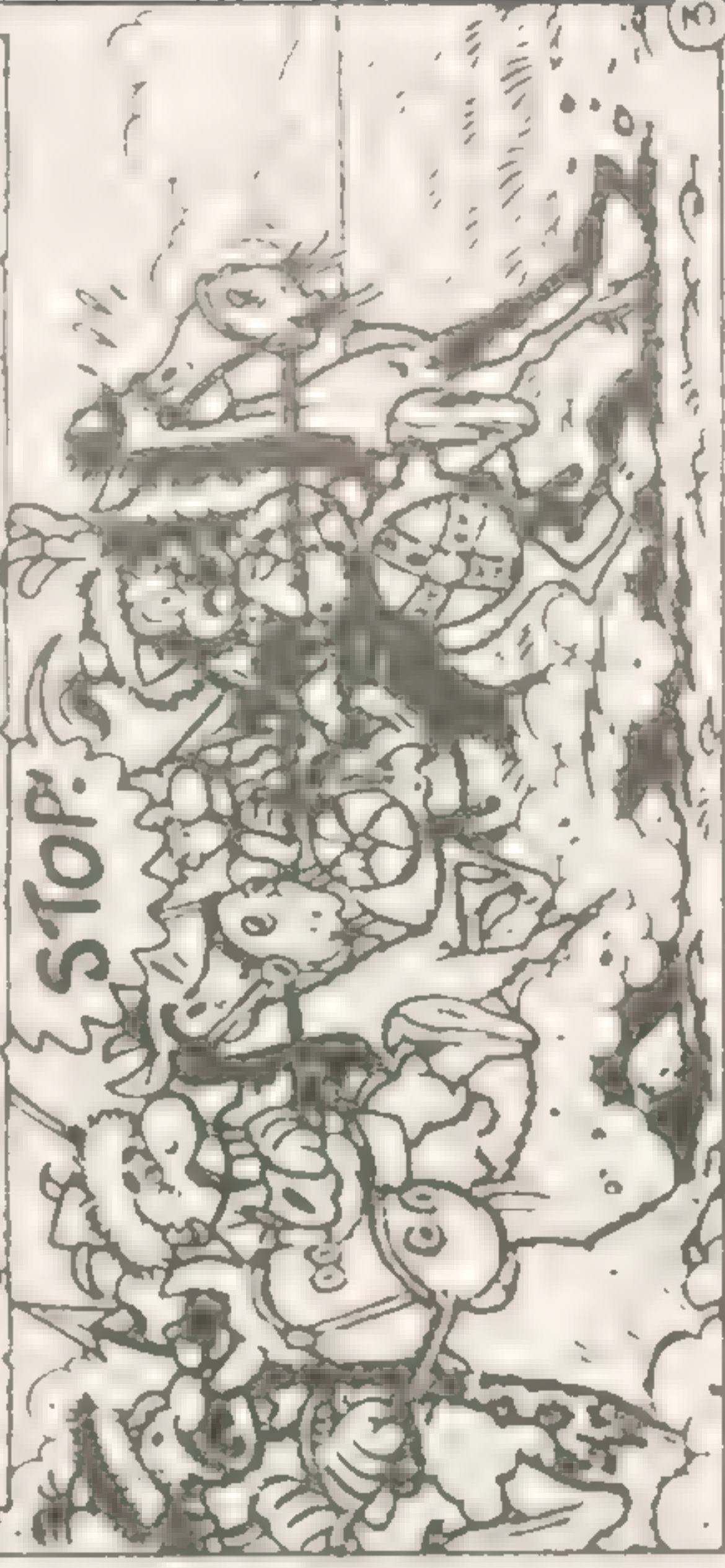

Kit érdekelnék most a novék nyek?!

Néhány mérföldre a sikágon

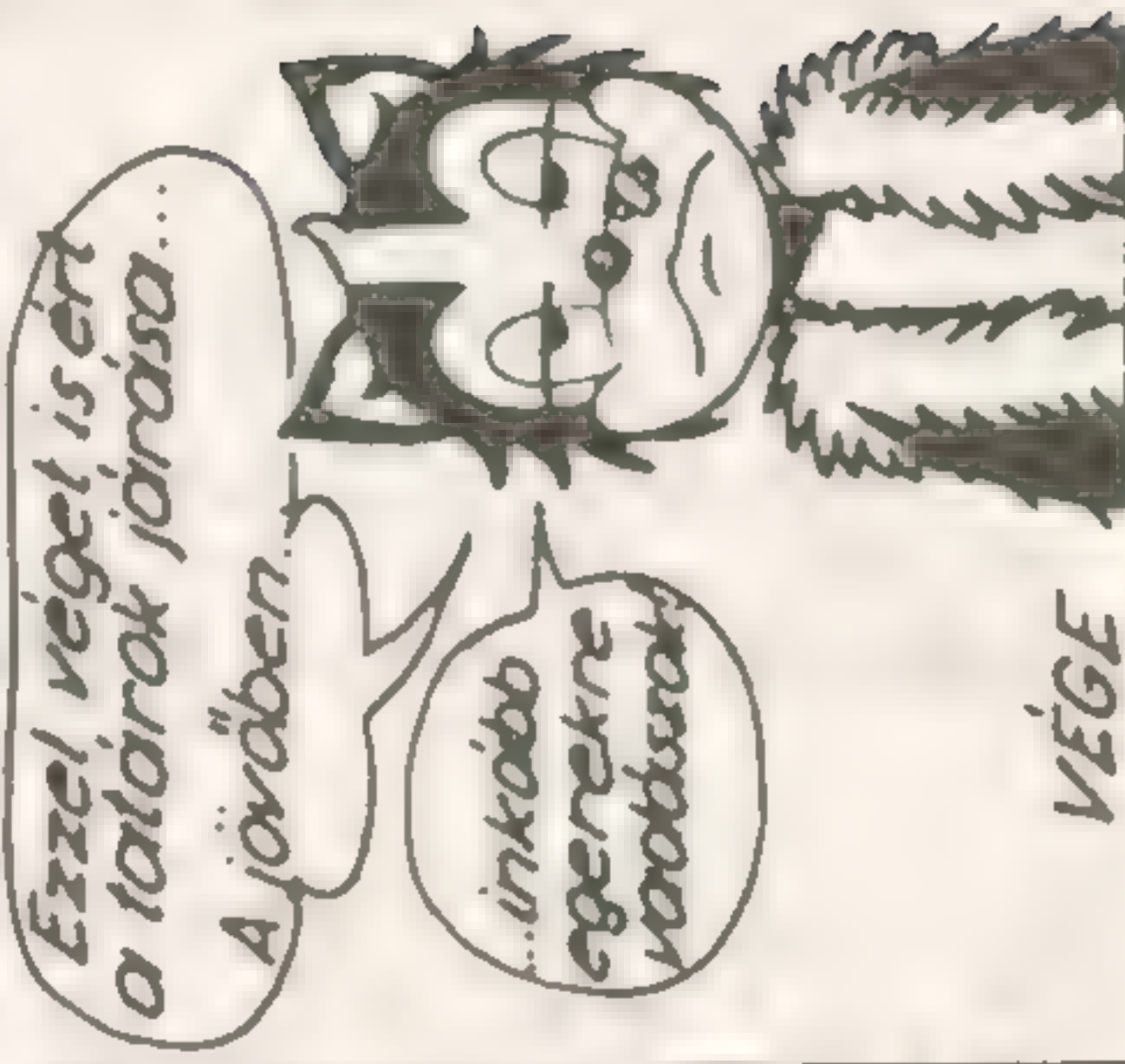
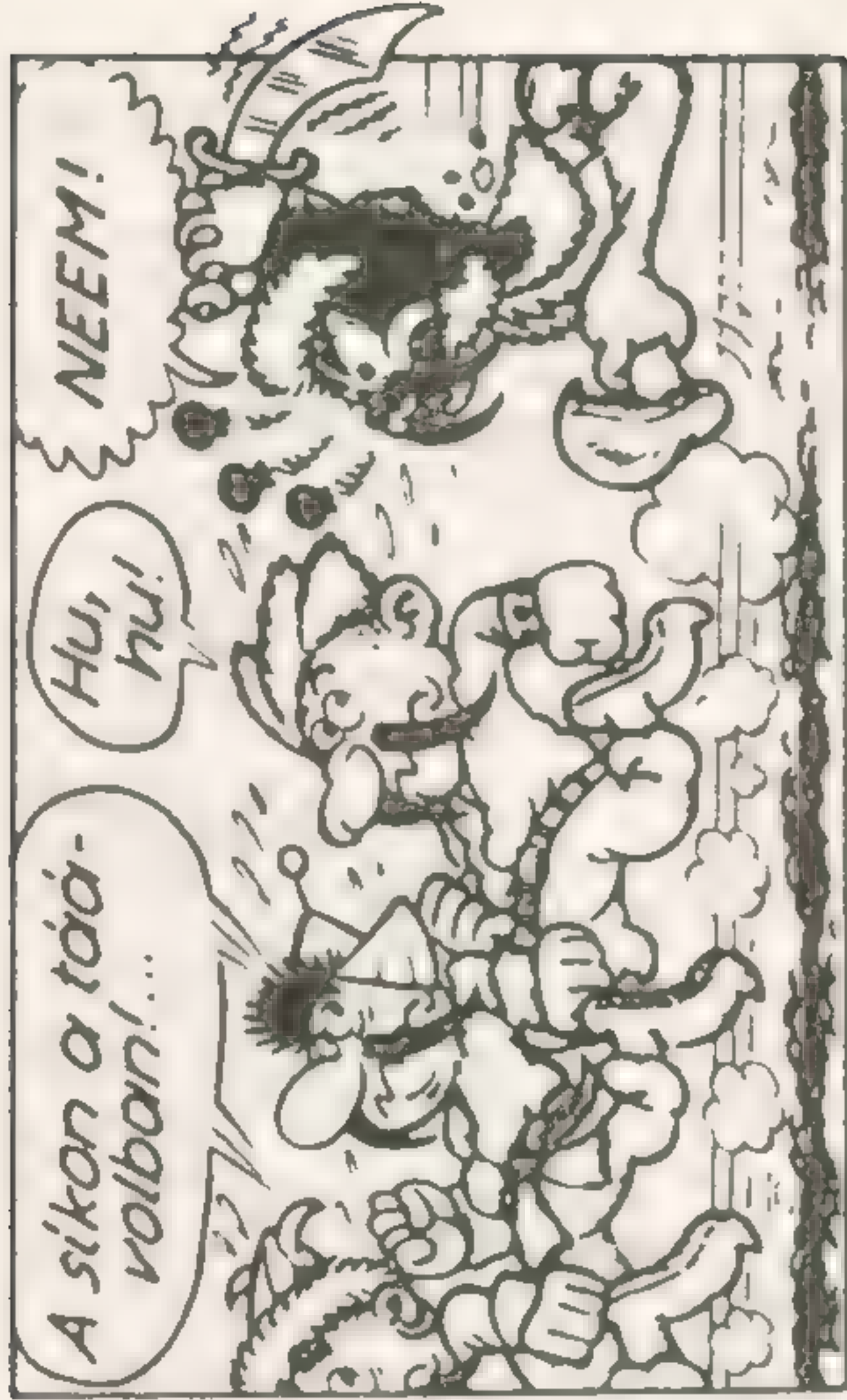
STOP!

MÉZ PÉTER IFJÚSÁGA

Méz Péterrel együtt jártam iskolába, az 5. bébe. Ott, az önképzőkörben hallottam tőle először és utoljára ama halhatatlan sorokat, melyek a sors érthetetlen szeszélye folytán kitörölhetetlenül belevésődtek agytekervényeimbe. A verset maga Méz Péter írta, „Merengés” volt a címe, s mindössze egy strófából állott, mert Méz kedvelte a tömörséget, s ez sokszor odáig fajult nála, hogy ha felszólították, egy szót se tudott kinyögni. Méz lenézte a tanulást, egyedül az irodalom érdekelte, abból is csak az, amit ő írt, szóval igen komoly költői erényekkel rendelkezett már tizenöt éves korában. Köztünk, többiek közt, elintézett dolog volt, hogy Méz híres poéta lesz, s elérve a nagykorúságot, úgy veszi át Arany János örökét, mint a mellette ülő Mendel Jenő az apja fűszerüzletét.

A „Merengés” című vers, melyet Méz Péter a meghiúsultságtól kissé fátyolozott hangon adott elő, általános sikert és jegyzőkönyvi dicséretet aratva, a következőképpen hangzott:

Orkán döröghet,
höröghet a lég,
az élet tengere
átcsaphat rajtam,
immár többé semmi
meg nem zavarja
síri nyugalmam.

Fene tudja, honnan vette Méz Péter ezt a dörgési-hörgést és az ő síri nyugalmat (amelynek egyébként eddig is számtalanszor tanújelét adta, mikor egy-egy rossz felelet után helyre küldték), tény, hogy a vers óriási hatást tett rám. Rég elsodor-ta mellőlem az élet Méz Pétert és az iskolát, elfeledtem mindazt, amit tanultam és nem tanultam, de a kis vers teljes hülyeségében ott fészkelte valahol az agyam mélyén, és a leglehetőlenebb helyzetekben jutott eszembe. Közben író is lettem, egy-egy élmény nyomán versek fakadtak bennem, s miközben a kifejezés szépségeért birkóztam, dörögni és hörögni kezdett bennem Méz Péter gyerekkori ostobasága, kizökkentett a hangulatomból, és munkaképtelenné tett. De eszembe jutott olyankor is, amikor fontos tár-

gyalások alkalmával igen jól fogalmazott, okos választ kellett volna adnom, általában mindig rosszkor jutott eszembe, de megszakítás nélkül, harminc esztendőn át.

Ennyi év telt el, míg a napokban a körúton összetalálkoztam Méz Péterrel. Nyomban megismertük egymást, megállapítottuk, hogy egyikünk sem változott, aztán beültünk az egyik presszóba, holmi kis baráti beszélgetésre. Elmesélte, hogy könyvelő egy nagyvállalatnál. Eltűnődtem az 5/b hajdani költőfejedelmének különös kisiklásán, és szinte félve tettem fel a kérdést:

— Hát nem lettél költő, Péter?

Ámulva nézett rám.

— Miért lettem volna költő?
— kérdezte olyan őszinte meglepetéssel, hogy tátva maradt a szám a csodálkozástól.

És ekkor egyszerre megértettem, miért rögződött bennem oly kitörölhetetlenül Méz Péter hajdani költeménye. A sors rámbízta, hogy megőrizzem számára saját gyerekkorát, amelyen átnyargalt az idő, mint ahogy valahol valaki rólam is őriz általam rég elfelejtett gyerekkori emlékeket, mert hiszen egymást mindig jobban látjuk, mint saját magunkat. Ki tudja, hol tartogat egy kortárs a lelkében rólam valami jót vagy rosszat, amit mondtam vagy tettem, s amelyek idézése egyszerre visszahozná ifjúságom semmibe

foszlott, gondokban is kedves éveit.

Elhatároztam, végre értelmet adok annak, hogy harminc esztendőn keresztül gyötört és idegesített néhány buta kis versor: megajándékozom Méz Pétert saját gyerekkorával.

— Ide figyelj! — mondtam.
— Nem ismerős neked ez a kis vers?

És diadalmas mosollyal lassan szavalni kezdtem:

Orkán döröghet,
höröghet a lég,
az élet tengere
átcsaphat rajtam,
immár többé semmi
meg nem zavarja
síri nyugalmam.

Méz Péter udvariasan hallgatta, aztán kicsit bizonytalanul megkérdezte:

— Valami Petőfi-vers, nem?

— Az — mondtam rövid habozás után, mert megértettem, hogy Méz Péter reménytelenül könyvelő lett, és saját gyerekkori énjével semminemű közösséget nem vállal. Hamarosan elváltunk, és ballagva a havas téli utcán, megállapítottam: meddő és haszontalan munkát végeztem, harminc éven át cipelve másnak a múltját. Most hát átadom a nagy nyilvánosságnak, abban a reményben, hogy végre talán sikerült kiírnom magamból.

SZABAD ÉG ALATT

Éhes harkályok

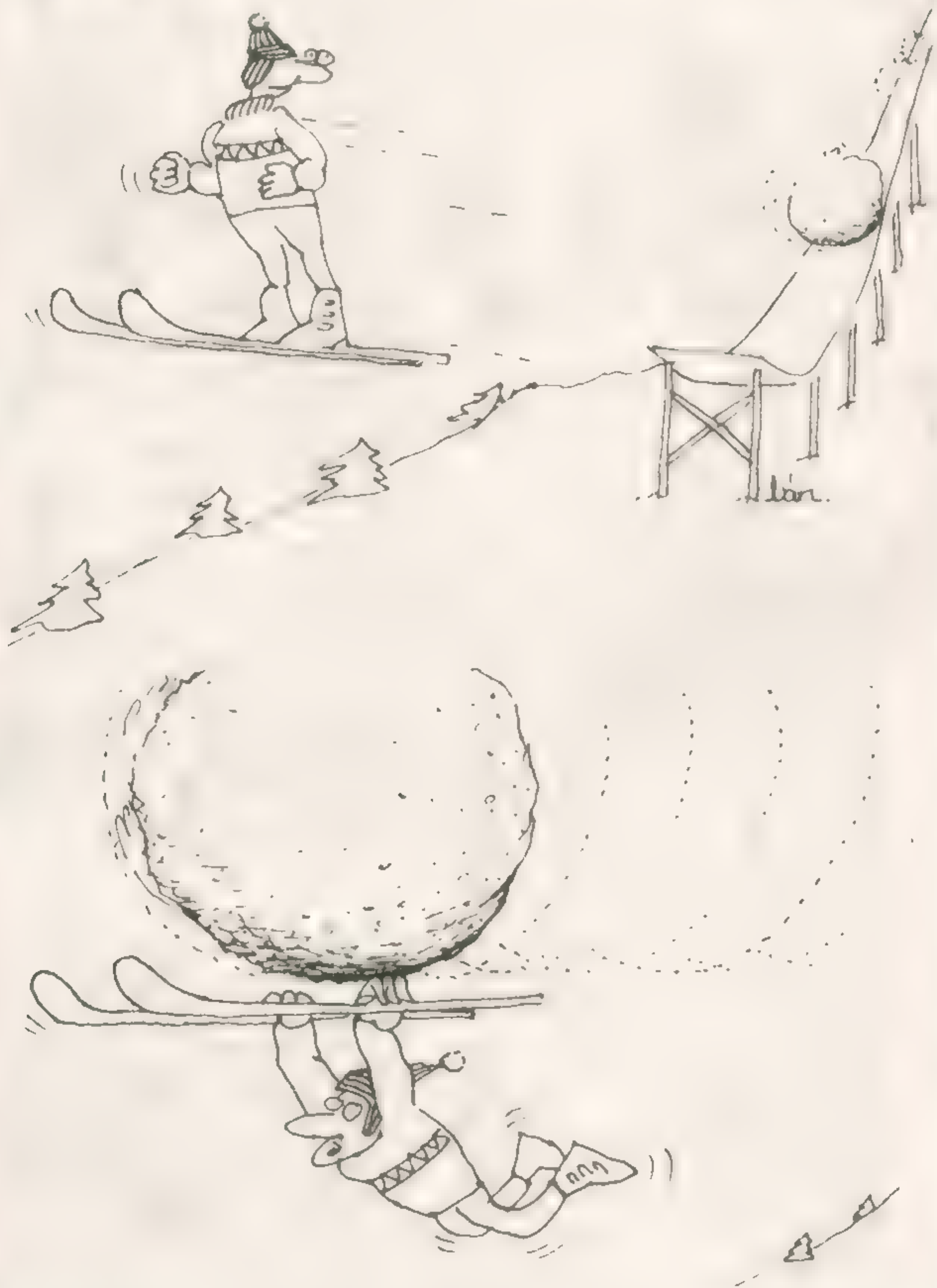
Türelmetlen remete

Tapasztalatcsere

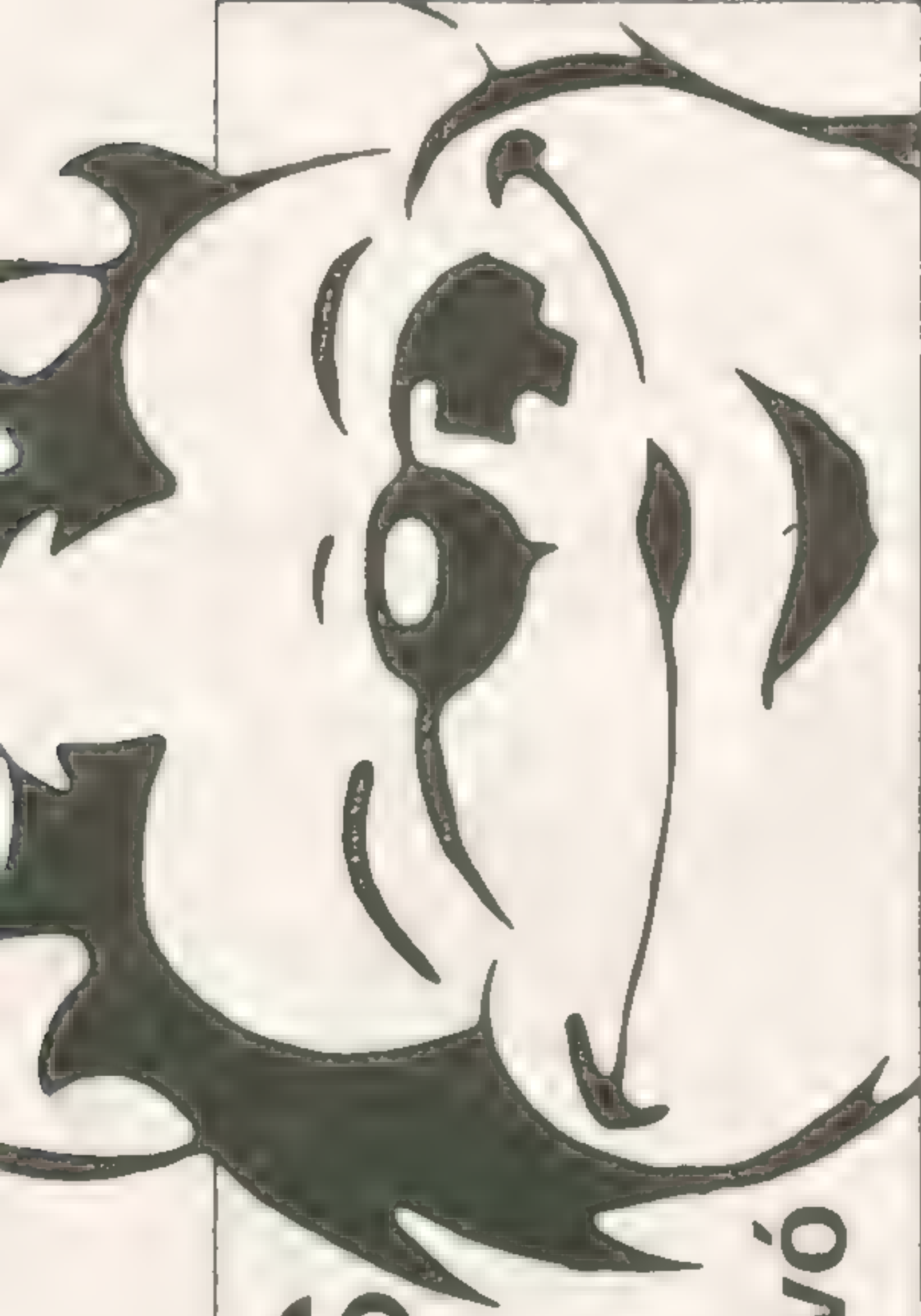

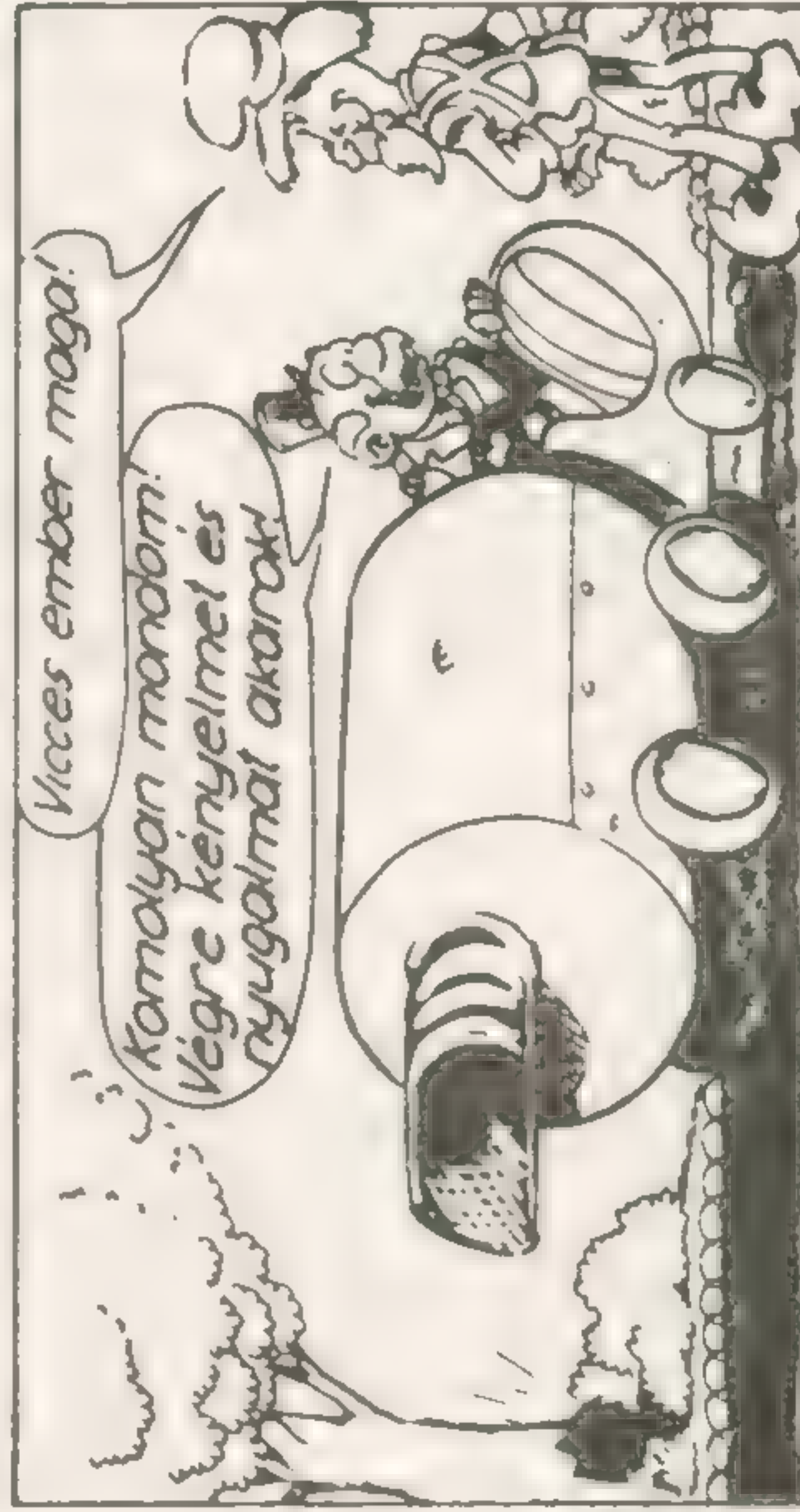
Mentöötlet

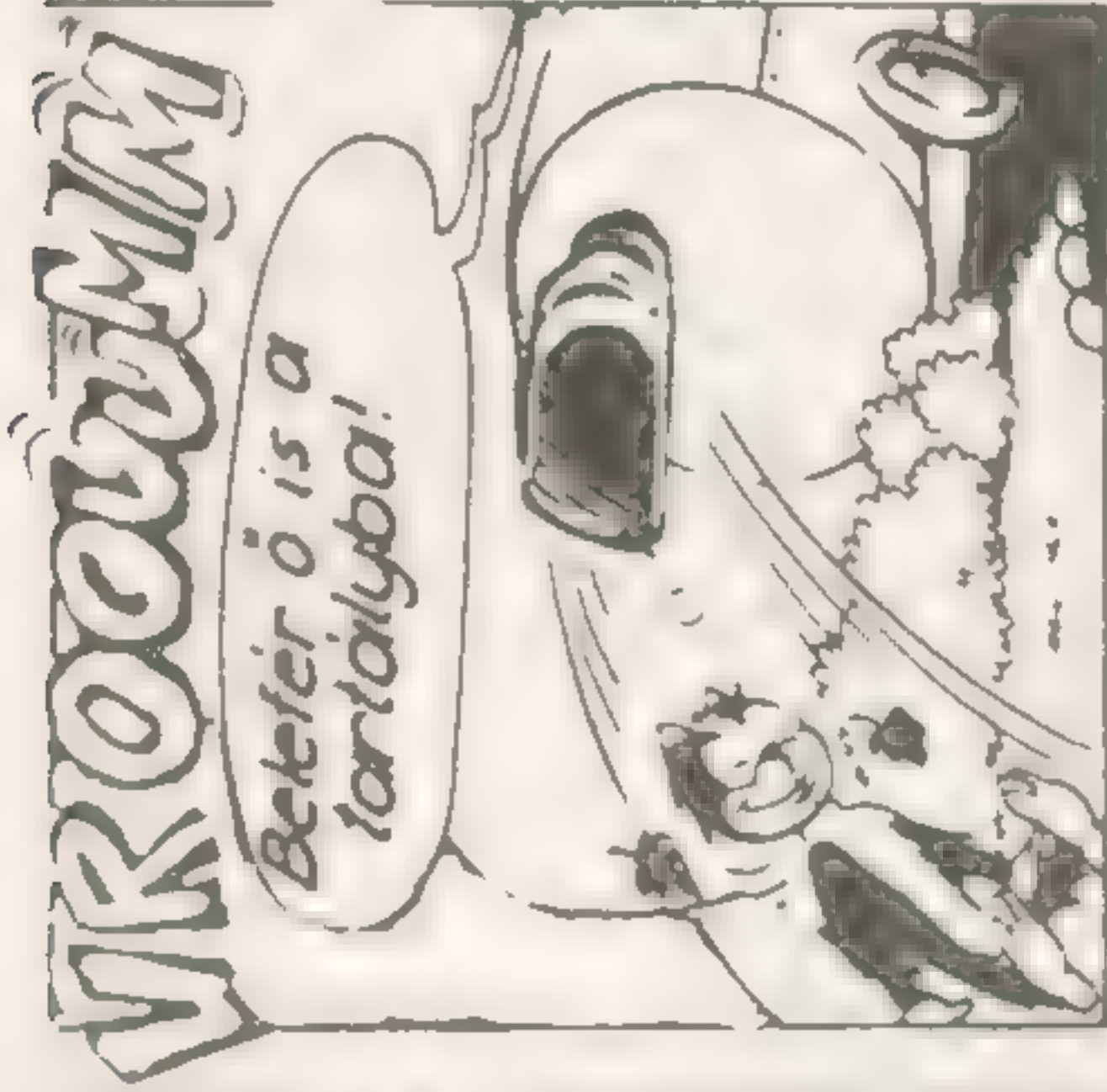

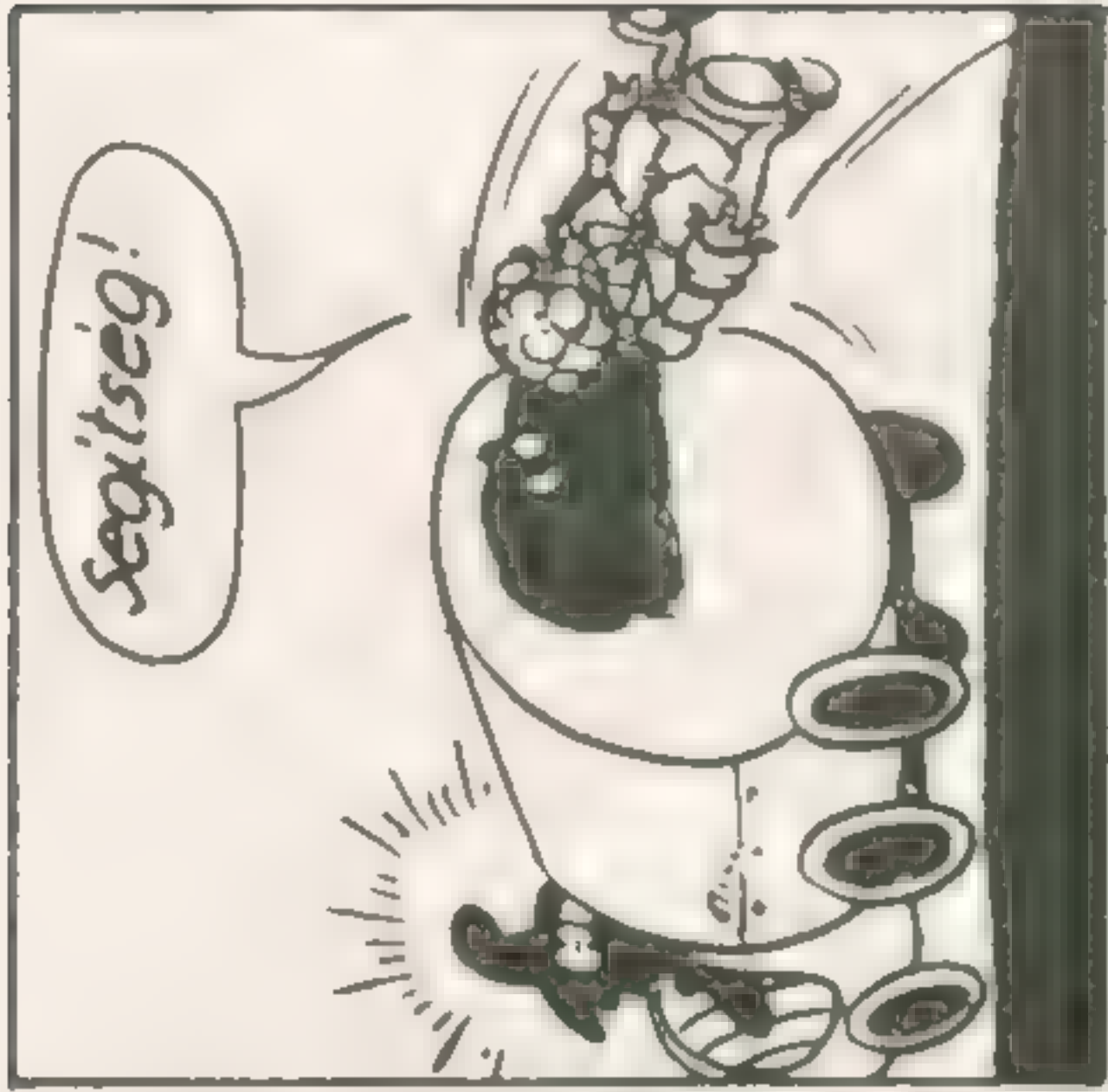
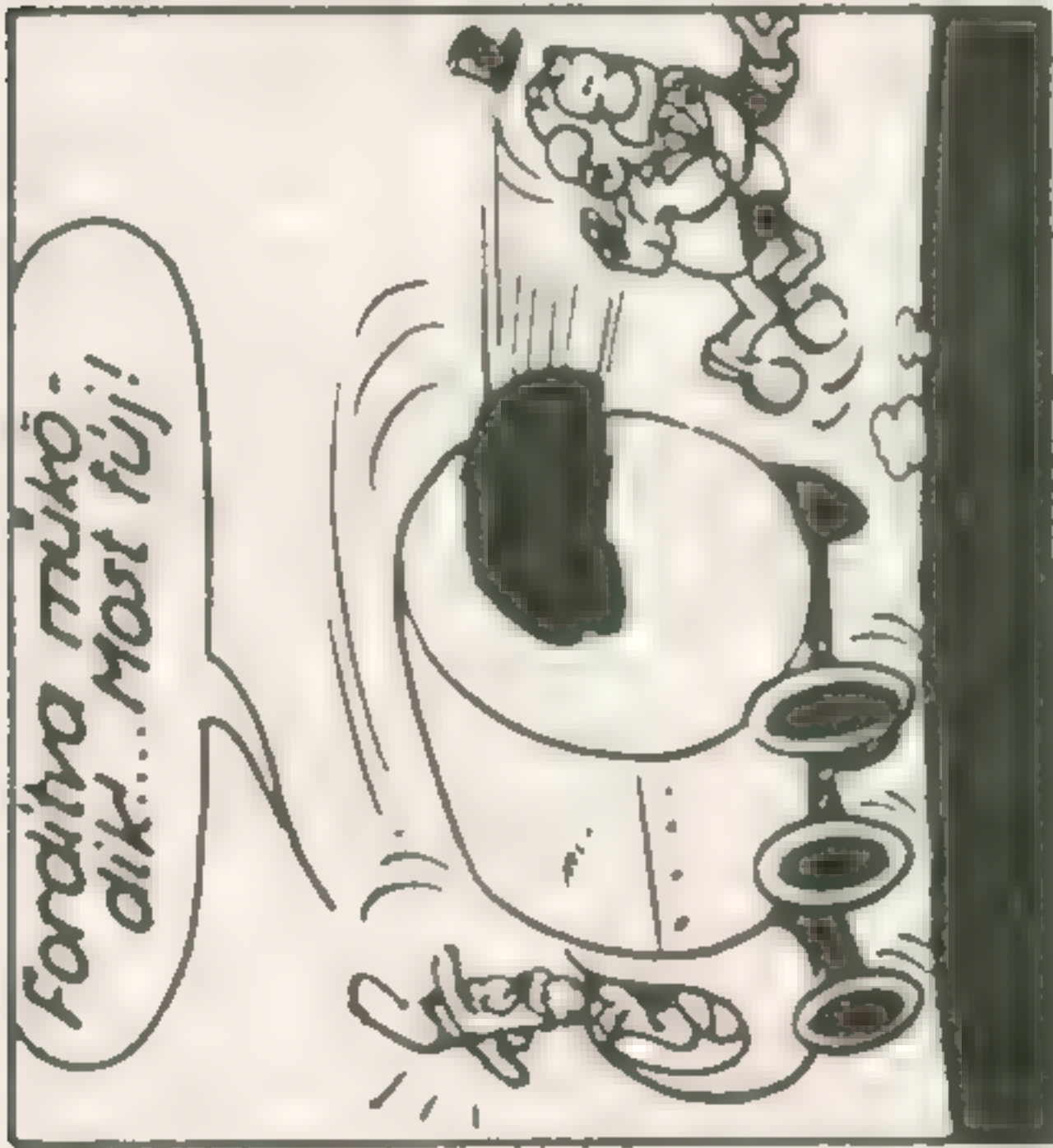
HERKULES

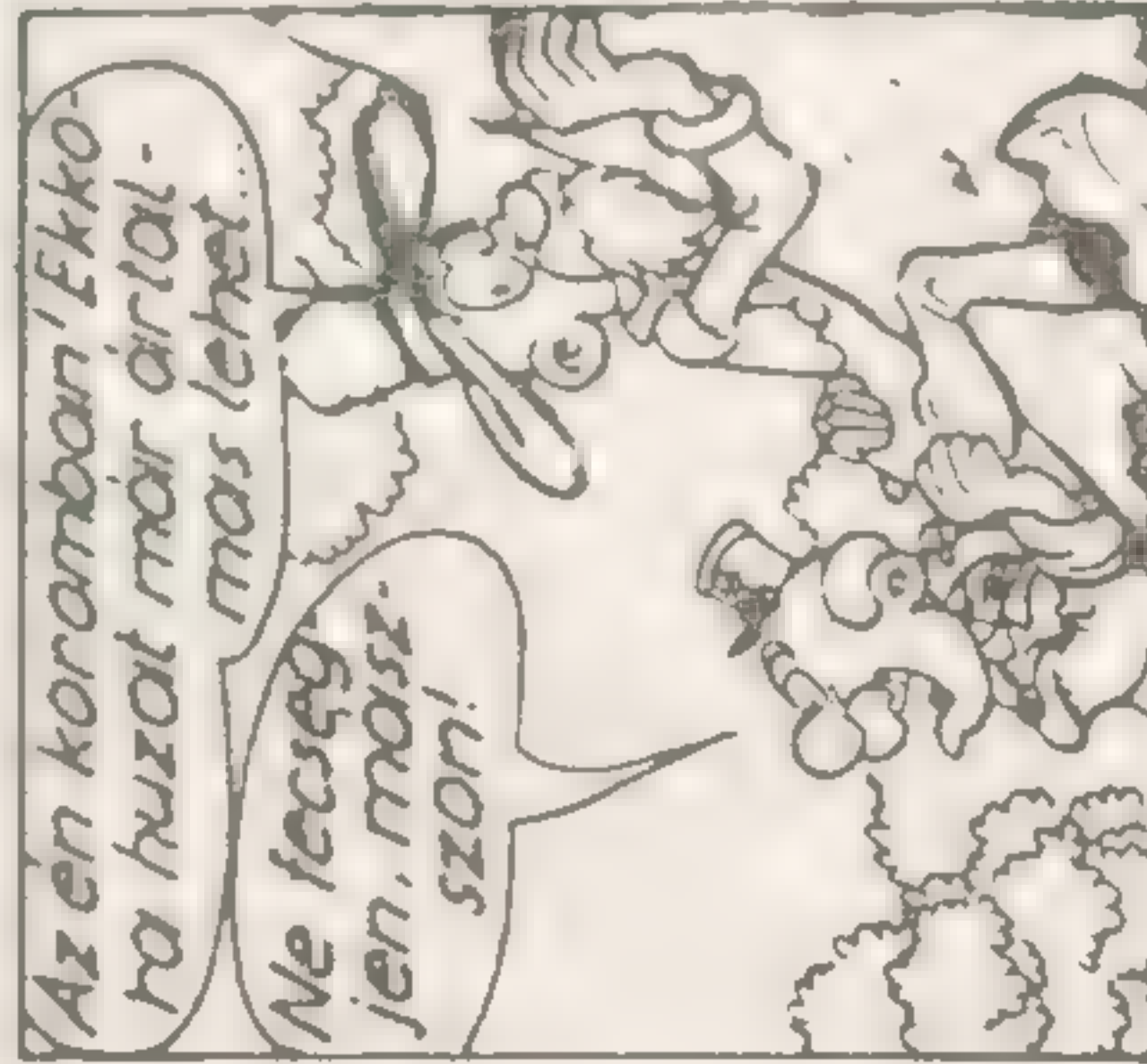
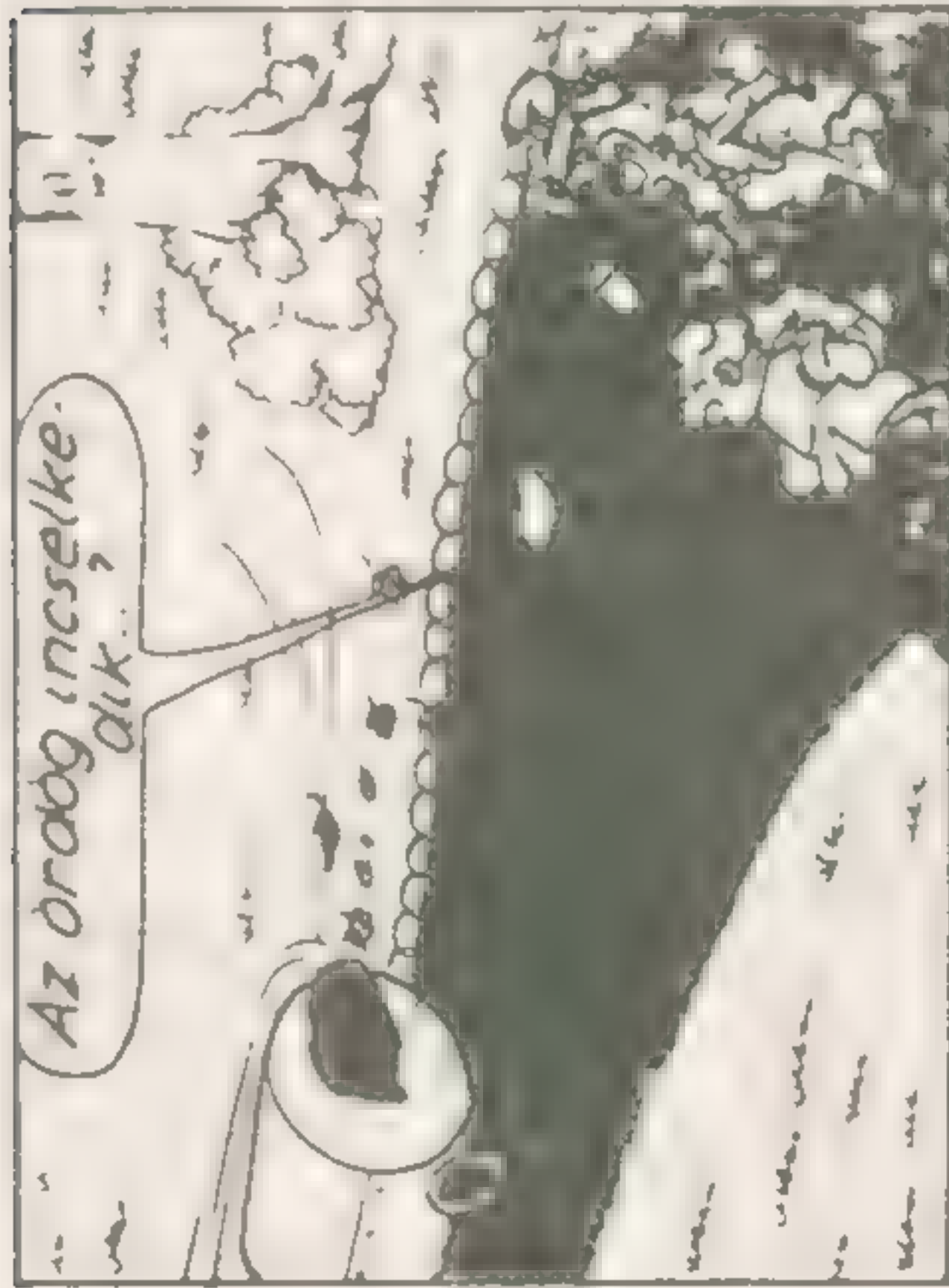
Az óriás porszívó

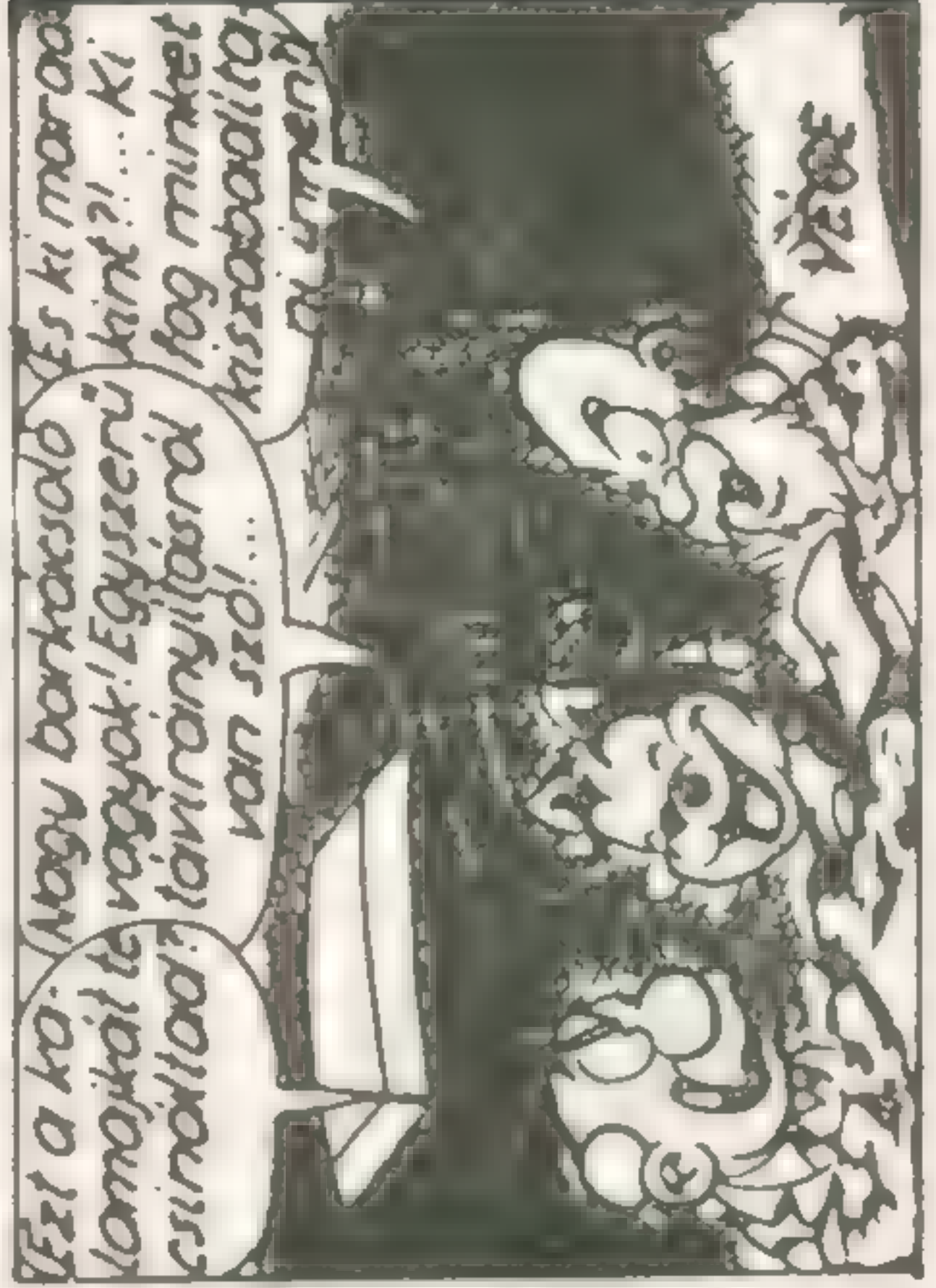

Elválaszthatatlan barátom a
TURÓ RUDI!

GYÁRTJA

a Szabolcs Megyei Tejipari Vállalat!

SZÓRAKOZVA
IS LEHET

TANULNI!
EHHEZ NYÚJT
SEGÍTSÉGET
AZ
ÁPISZ

ÁPISZ VEVŐSZOLGÁLAT: 173-999

HOLTOMIGLAN — HOLTODIGLAN

— Sajnálom ezt a szerencsétlen Ádámot...

— Miért?

— Mert a feleségem, hozzá szökött.

Jarmila asszony két nyakkendőt ajándékoz a férjének születésnapjára. Az rögtön fel is veszi az egyiket. A feleség sértődötten kérdezi:

— Szóval a másik nem tetszik...?!

— Hallottam beszélni a maga legidősebb fiát. Szép hangja van!

— Rám hasonlít.

— Három órán át beszélt!

— Akkor talán mégis inkább a feleségemre hasonlít.

Három ember beszélget a kocsmában.

— A feleségem — mondja az egyik — a két Lottit olvasta, amikor ikrei születtek.

— Óh — így a másik —, nálunk

a hármás ikreknél A három testőr volt a sláger.

— Végem! — szól a harmadik. — Az én feleségem az Ali baba és a negyven rablót olvassa!

— Képzeld, a férjem a születésnapomra virág helyett egy kismalacot hozott ajándékba.

— Hasonlít rá.

— Ó ne, ezt azért nem lehet rá mondani.

Egy fiatalember a következő feladatot adja a számítógépnek: Feleséget keresek. Nem túlságosan magasat, szerényen öltözködőt, társaságkedvelőt és tudjon jól úszni.

A számítógép néhány perc múlva kiírja a választ: „Vegyen feleségül egy pingvint!”

— Szomszédasszony, a maga férje úgy néz ki, mintha nem lenne mit ennie!

— A maga férje pedig úgy, mintha ennek ő lenne az oka!

Vissza a mamához

— Ne hagyj el, engedd inkább, hogy én menjek el!

— Már elegendő van az örökös kifogásaidból és válogatásodból! — kiabált a feleség. — Hétfőn ízlett neked a lencse, kedden ízlett, szerdán is szívesen megetted, csütörtökön is — és most pénteken egyszerre csak azt mondd, hogy ehetetlen.

— Miért akar elválni?
— Mert a feleségem állandóan azt hajtogatja, hogy rosszul ment férjhez. Már elegendő van belőle, hogy örökké ezt hallgassam. Ha ő rosszul választott, miért kell nekem szenvednem miatta?

— Megszűnt a fenyegető bőség, épp most rúgtak ki!

— Hányszor csalta meg a feleségét? — kérdezi az ügyvéd.
— Én ide tanácsért jöttem, nem pedig dicsekedni!

*

— Mielőtt összeházasodtunk, jobban szeretted engem, és

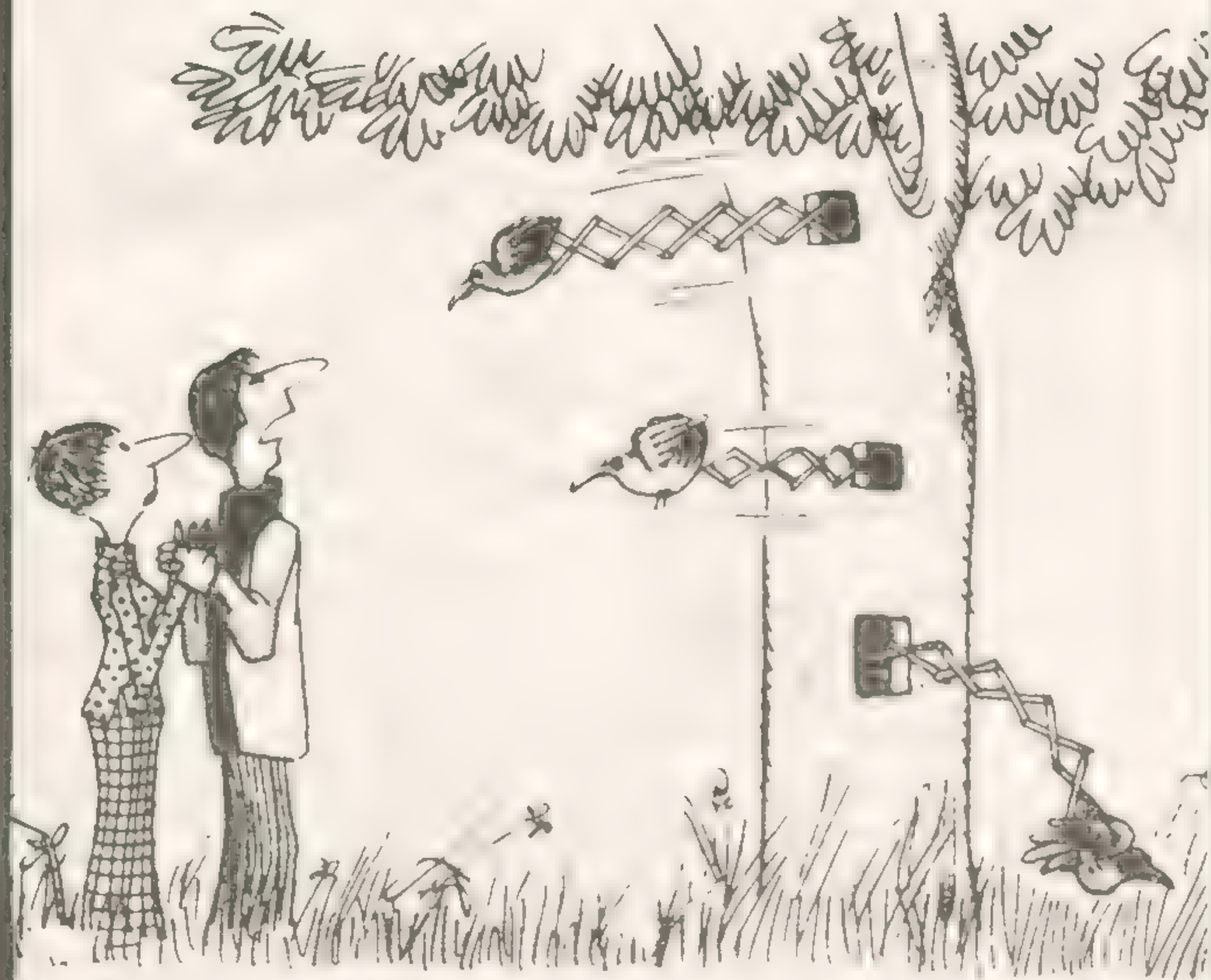
azt mondtad, még a pokolban is velem akarnál élni, — mondja a feleség a férjnek.

— Hát ez valóra is vált . . .

*

— A feleségemet szeretném figyeltetni: — mondja egy férfi a

Nosztalgia

— Már a tavasz sem olyan, mint azelőtt.

nyomozóirodában. — Az a gyanúm, hogy megcsal. Szeretnék ebben bizonyos lenni. Kérem, bizza meg a megfigyelésével a legrosszabb detektivet!

— A legrosszabbat? Nem téved? — csodálkozik az iroda vezetője.

— Nem, nem tévedek. Minél később tudom meg a dolgot, annál nyugodtabb leszek.

*

— Nem lenne kifogása az ellen, ha átmenetileg feleségül venném a lányát? — kérdezi a

modern gondolkodású fiatal-ember leendő apósától.

*

— Drágám, hogy tetszik az új kalapom?

— Nagyon jól választottál, amikor felveszed, egyáltalán nem lehet látni az arcodat.

*

— Senki nem keresett, amíg a szüleimnél voltam? — kérdezi a férj a feleségétől, amikor háromnapos távollét után hazaérkezik.

— Nem csoda, hogy még nincs kész az étel! A telefonkagyló még meleg!

— Csak a szüleid kerestek.
Azt kérdezték, miért nem voltál
náluk már egy hónapja.

*

— És légy szíves, ne grimaszolj gondolatban, amikor hozzád beszélek! — mondja a feleség a férjnek.

*

— Mit mondott az orvos, Paula?

— Sokat kell mozognom magaslatti levegőn.

— Nagyszerű! Akkor a hét végén mindjárt kitakaríthatod a padlást.

— Papa, Klári elhagyott.
— Ne is törődj vele, néhány hónap múlva elfelejted.
— Nem hiszem. Minden ajándékot hitelbe vettem neki.

*

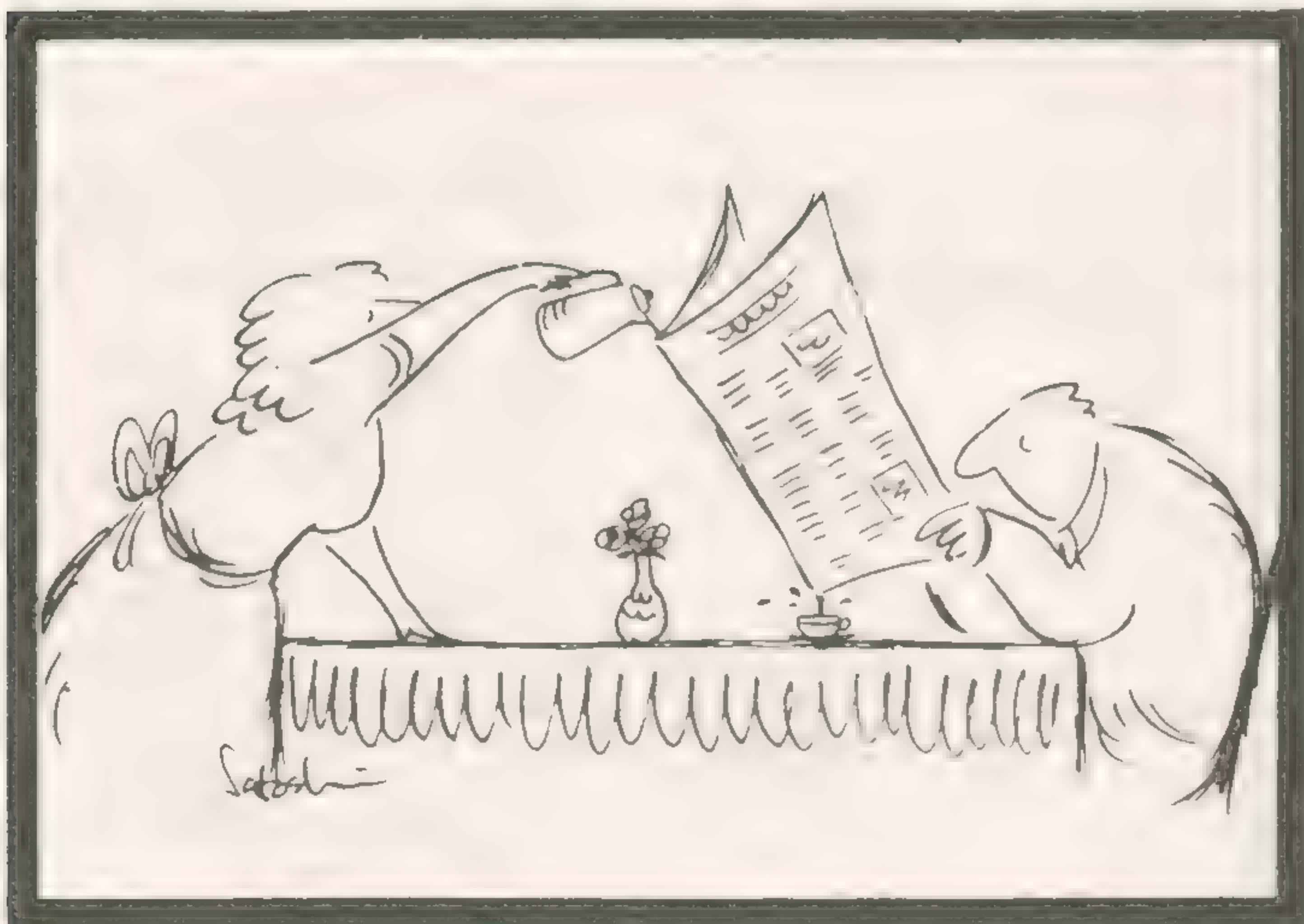
— Tavaly csodaszép gumimatraccal leptem meg a feleségemet.

— És az idén?

— Újra fölfújom neki!

*

— Hol vagyok? — mormolja a beteg, amikor hosszú öntudatlanság után felébred a be-

tegágyon. — Talán már a
mennyországbán?

— Nem, drágám — súgja a
fülébe a felesége. — Itt vagy
velem!

✱

- Mi az ön fő erőssége?
- A feleségem.
- És a fő gyengéje?
- Más nők.

✱

A férjem mindent szeret raj-
tam: az alakomat, a kezemet, a
szememet, a számat.

- És te mit szeretsz őrajta?
- A kitűnő ízlését!

✱

— Sabina, te csak azért
mentél feleségül Robinhoz,
hogy hozzájuss a pénzéhez!

— Tévedsz! Ahhoz, hogy a
pénzéhez jussak, el kellett vál-
nom tőle!

✱

Éva és Sándor hosszú évek

óta él együtt.

— Nem gondolod, Sanyi —
kérdezi egy napon Éva —, hogy
házasságot kellene kötnünk?

— Mit gondolsz, kinek kel-
lünk mi még?

✱

— A lányaim egyetlen filmet
sem hagynak ki, és elhanyagol-
ják a tanulást. A feleségem
minden családi sorozatot meg-
néz, és nem törődik a háztartás-
sal. Esküszöm, mielőtt vége a
futballszezonnak, kihúzom a du-
gót a konnektorból!

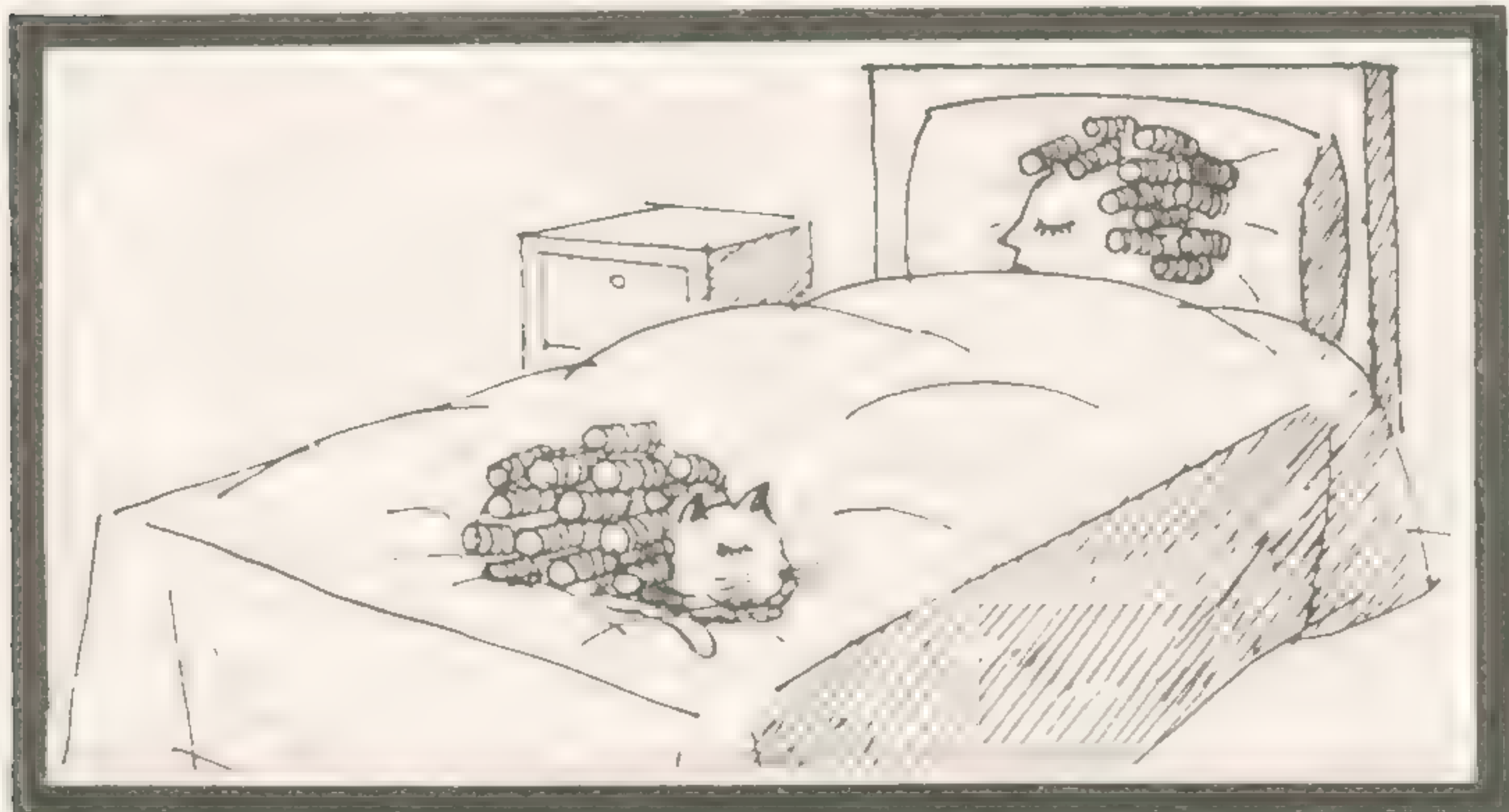
✱

Az esküvő reggelén a lány így
fordul vőlegényéhez:

— Mielőtt a templomba
mennénk, meg kell gyónnom
neked a múltamat, drágám!

— Hogyhogy? Hiszen egy
hétrel ezelőtt már megtetted!

— Igen drágám, de azóta
megint eltelt hét nap!

Tabi László:

Tájékoztatás a zsír áráról

Kedden a déli órákban elterjedt a híre annak, hogy a zsír kilója már 90 000 pengőbe kerül. Az a körülmény, hogy egy kiló zsír ára 100 000 pengő, élesen mutatja, hogy a fogyasztóközönség mennyire ki van szolgáltatva a feketepiacnak. Ki tud manapság 120 000 pengőt adni egy kiló zsírért? Mert nemcsak a zsír kerül 135 000 pengőbe, de a drágaság minden vonalon ijesztő. S ha meg is veszi valaki azt a 165 000 pengős zsírt, pusztán zsírból táplálkozni nem tud. Lehetetlen állapot, hogy amikor egy kiló zsír 180 000 pengő, a fizetések nem emelkednek megfelelő arányban. 215 000 pengőt csak az tud ma zsírért adni, aki feketézik. Mert a kisember számára ez a 238 000 pengő bizony nagy pénz. 296 000 pengőért sokat kell dolgozni, s míg valaki megkeresi azt a 367 000 pengőt, amibe egy kiló zsír került, ugyancsak elfárad. Valamikor 470 000 pengőért, vagyis egy kiló zsír áráért sarokházat lehetett vásárolni. Ma egy kiló zsír áráért, 540 000 pengőért már csak háromnegyed kiló zsírt lehet kapni.

Itt tenni kell valamit! A 768 000 pengős zsírt csak azt tudja megfizetni, akinek van annyi pénze, hogy egy kiló zsírért 920 000 pengőt adjon. Mert bizony ma ennyibe kerül egy fél kiló zsír.

A MEGLEPETT

Télapó

ESETE

Itt van Lakmusz bácsi, a 62 éves csördögölő mester, akiről minden álszemérem nélkül kijelenthetjük, hogy szabad idejében korunk legjobb Télapója a Kárpát-medencében!

— Izé... ha néhány percre abbahagyná a csür döngölését, kedves Lakmusz bácsi... ugyanis...

Nem folytathattuk, mert Lakmusz bácsi arcán a piros pozsga hirtelen sárgászöld pozsgává változott, és kétségbeesetten menekülni próbált.

— Nem!!... — orditozott közben. — Nem vállalom! Az istennek sem...!!

Nagy nehezen bekerítettük, és amikor megtudta, hogy nem az iskolából keressük, csaknem igaz könnyeket sírt örömeiben.

— Hát akkor mi járatban? — csuklott fel boldogan, és úgy ahogy magához tért.

— Hozzánk is eljutott a hír, kedves Lakmusz bácsi, hogy Ön ma a Kárpát-medence legjobb Télapója. Arra lennénk kíváncsi-

ak, hogyan készül a következő „fellépésre”?

— Sehogy!! — üvöltött az idős mester, és rángani kezdett a válla. — Elég volt! Én, hogy úgy mondjam, a szögre akasztottam a szakállamat! Tavaly engem annyi meglepetés ért, hogy sokáig összetévesztettem a kucsmámat a házinyúllal...

— Már elnézést, kedves Lakmusz bácsi, de ezt egy kissé nem értjük. A szokás az, hogy a Télapó szerez meglepetést...

— Igen, igen — merengett az öreg —, valamikor csakugyan így volt. Ám a tavalyi eset...

Összerázkódott, mint akire egy pillanatra rákapcsolják a ti-szalöki erőművet, aztán mesélni kezdett.

— Esküszöm, Télapóbb voltam, mint valaha. Elégedett, és jóságos mosollyal nyitottam be az iskolába... és olyan sötét-ségben találtam magam, mint-ha egy üveg lekvár belsejében álltam volna! Ijedten vinnyogtam segítségért, de semmi vá-

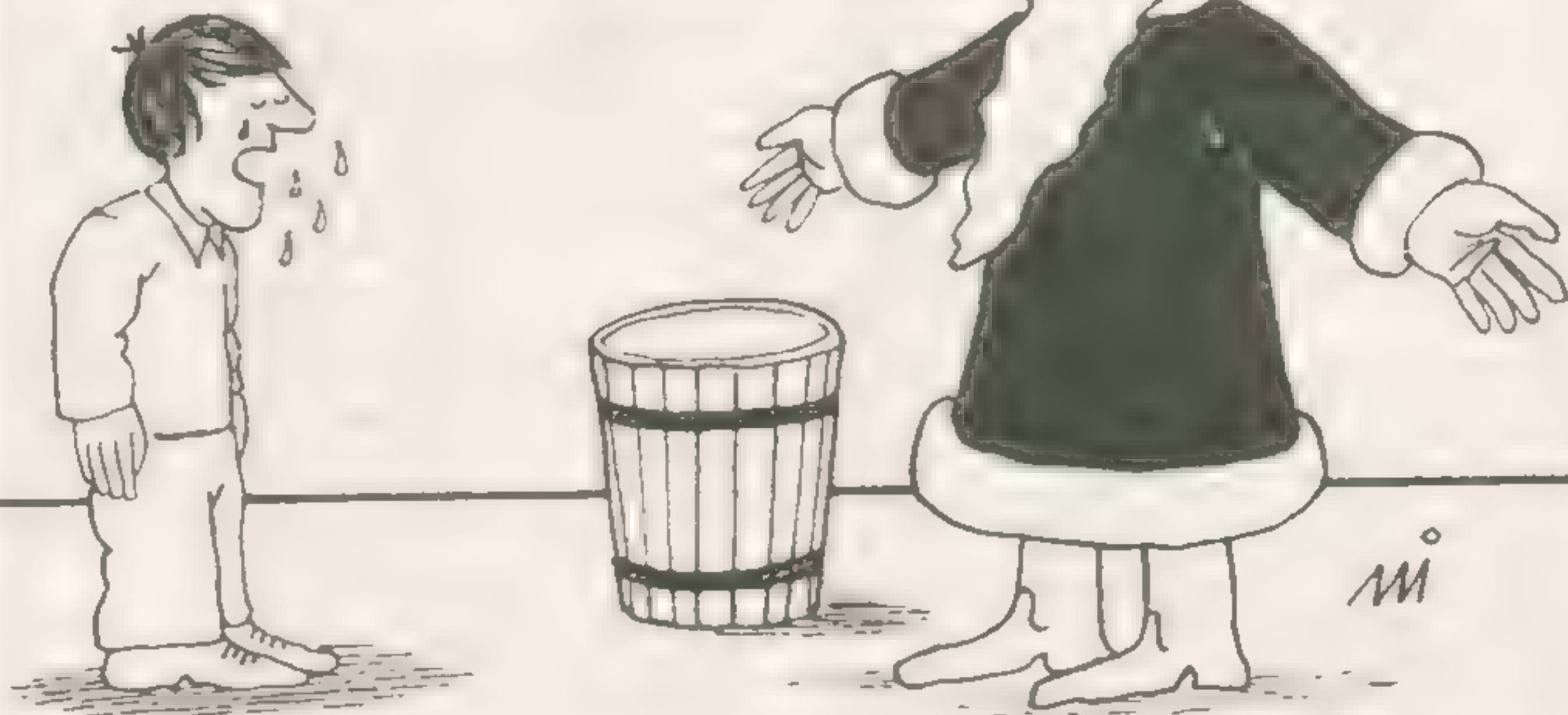
lasz... Ám egyszerre vakító fény csapott a szemem közé, melyet az elkárhozott lelkek tébolyult kacaja kísért, aztán újra feketeség... Mint később megtudtam, a fotószakkör kedveskedett ezzel a meglepetéssel, de ez már a lábam remegésén mit sem változtatott. Persze, nem úsztam meg ennyivel. Be-nyitok az első terembe... a katedrán ott ül a krampusz, és a széke alól kénköves füstök gomolyognak!... Visszahökölök,

de még mielőtt kitántoroghatnék, a krampusz öblös hangját hallom... „Nna!!... Csakhogy megjöttél, öreg Rengőszakállú!...” Kint a folyosón tértem magamhoz, de a szívem légkalapáccsal dörömbölt ott belül, és kissé nehezen lélegeztem. Mint később megtudtam, a kémia, a báb és a rádiós szakkör közös produkcióját láttam, direkt az én kedvemért csinálták. De sajnós az arczsábámat ez már nem tudta megszüntet-

ni... A következő terembe már úgy léptem be, hogy felkészültem a legrosszabbra is, de hiába... Erre nem lehetett felkészülni! A levegőben apró Mikulások suhantak rénszarvas szánjaikon, a háttérben pedig kékes vörös villámok cikáztak vad csattogások kíséretében... Ledobtam a puttonyt, és rohantam!... Mint később megtudtam, a fizika és a modellező szakkör figyelmességét élvezhettem, de ezt az osz tincset itt a hajamban már ez sem tudta feketére színezni. Elhatároztam, hogy több terembe nem teszem be a lábam, és kimenekültem az udvarra. Bár ne tettem volna!...

Hatalmas, álarcos fantomok örült forgatagába kerültem. Ahogy fel-alá száguldoztak hangtalanul és sebesen, vad színekben villogó démoni öltözékükben, szép lassan elbúcsúztam szeretteimtől, mert tudtam, hogy e varázslók táncát okvetlenül kivégzés követi majd... Mint később megtudtam, a sportszakkör sem akart elmaradni a többiektől, és kifejezetten az én tiszteletemre rendezték ezt a kis görkorcsolyás hokibemutatót. Sajnos, azóta mindig bólogatok, ha valami ellen tiltakozni szeretnék. Az mondják, ez valamilyen ideg-

**-SAJNOS ELFOGYOTT!
NÉZZEN BE A
JÖVŐ HÉTEN...**

rendszeri sérülés eredménye . . .

*

Egy ideig ünnepélyes csendben üldögéltünk az élmények hatása alatt, és valósággal összerándultunk az ijedtségtől, amikor kopogtattak. Skuló Endre és Vaj Marietta lépett be, és arra kérték az öreg Lakmuszt, hogy legyen szíves az idén is eljátszani a Télapó teendőit az iskolai ünnepségen.

Az öreg Lakmusz hevesen bólogatni kezdett tiltakozása jeléül, de Skuló Endre és Vaj Ma-

rietta megnyugodva távozott, mert semmit sem tudtak a sérült idegek tréfáiról . . .

— Most mi lesz? — kérdeztük a Kárpát-medence legjobb Télapóját, aki már szögére akasztotta a szakállát.

— Mi lenne? — mosolygott az öreg mester, és mindenféle szorongás eltűnt a viselkedéséből. — Kiporolom a kellékeket, és esténként próbálni fogok. Ezt a szerepet igazán nem lehet rutinból eljátszani! Az igazi Télapó ugyanis . . .

Még sokáig mesélt a Télapóról, és közben mintha az ősz hajtincse is feketedett volna valamicskét.

—ELŐBB HALLJAM
A LECKÉT!

M

Hej a Mikulás...

SZAKÁCS

BÜVÉSZ

KÍGYÓBÜVÖLŐ

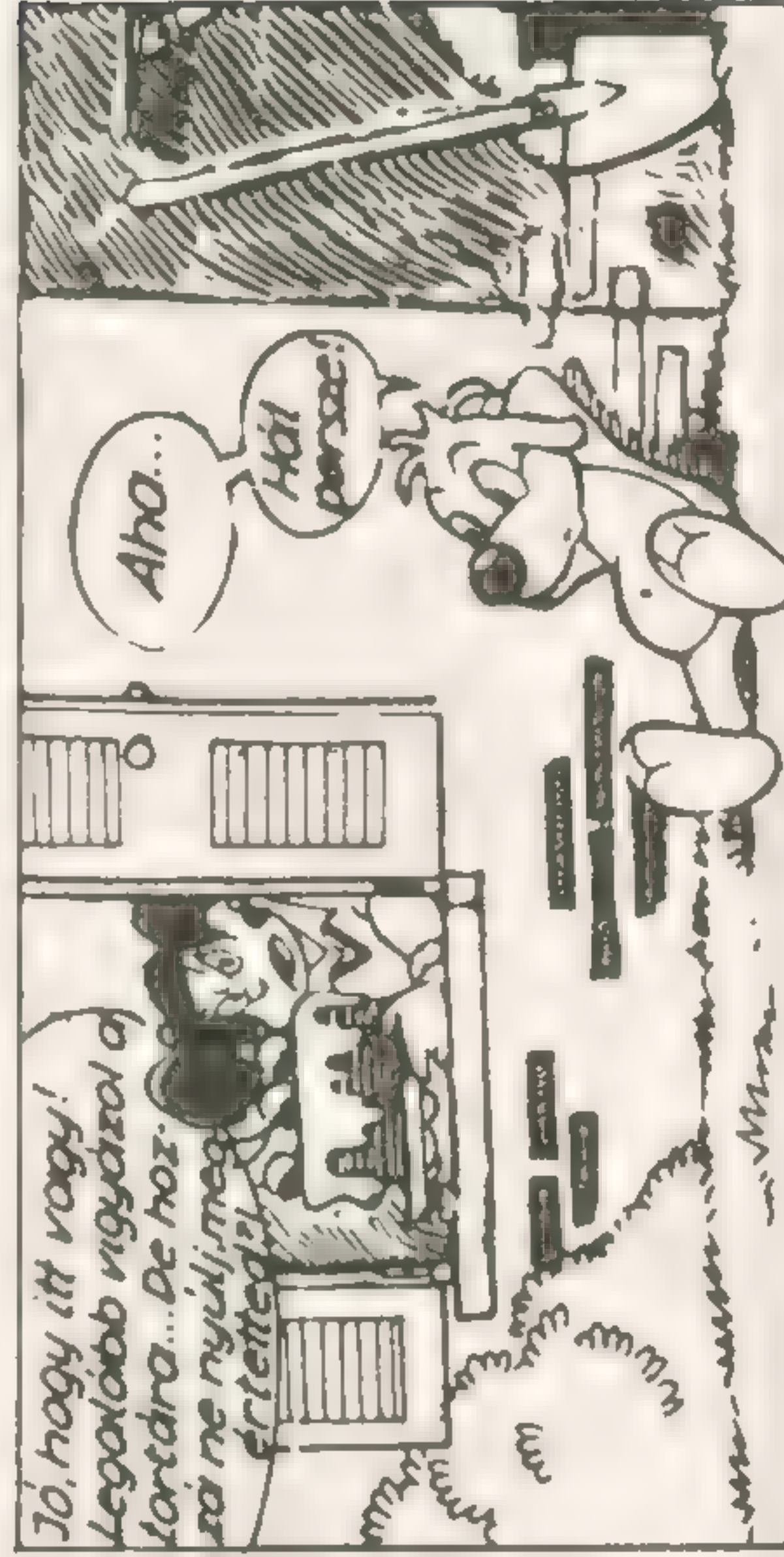
NÉPITÁNCOS

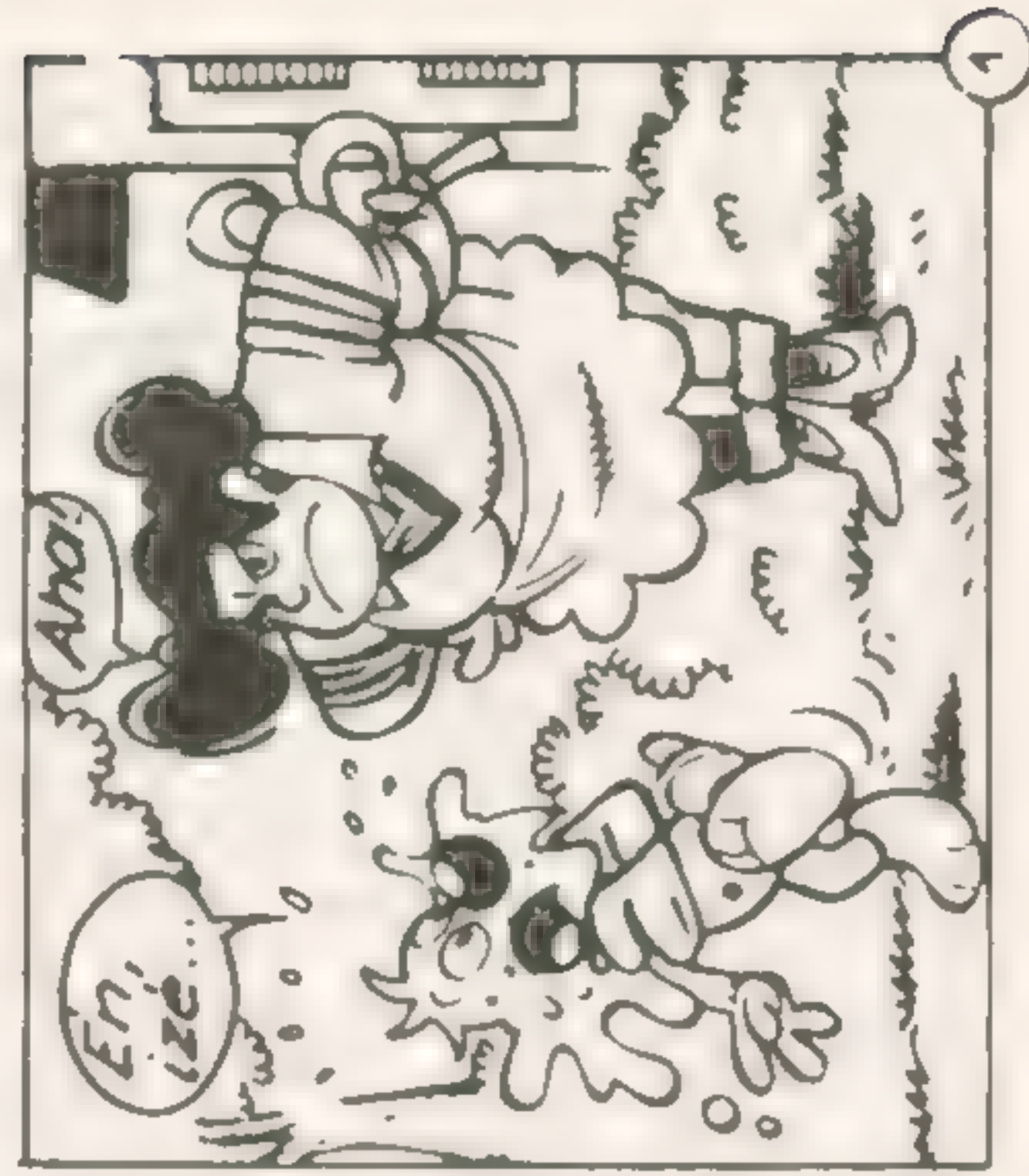
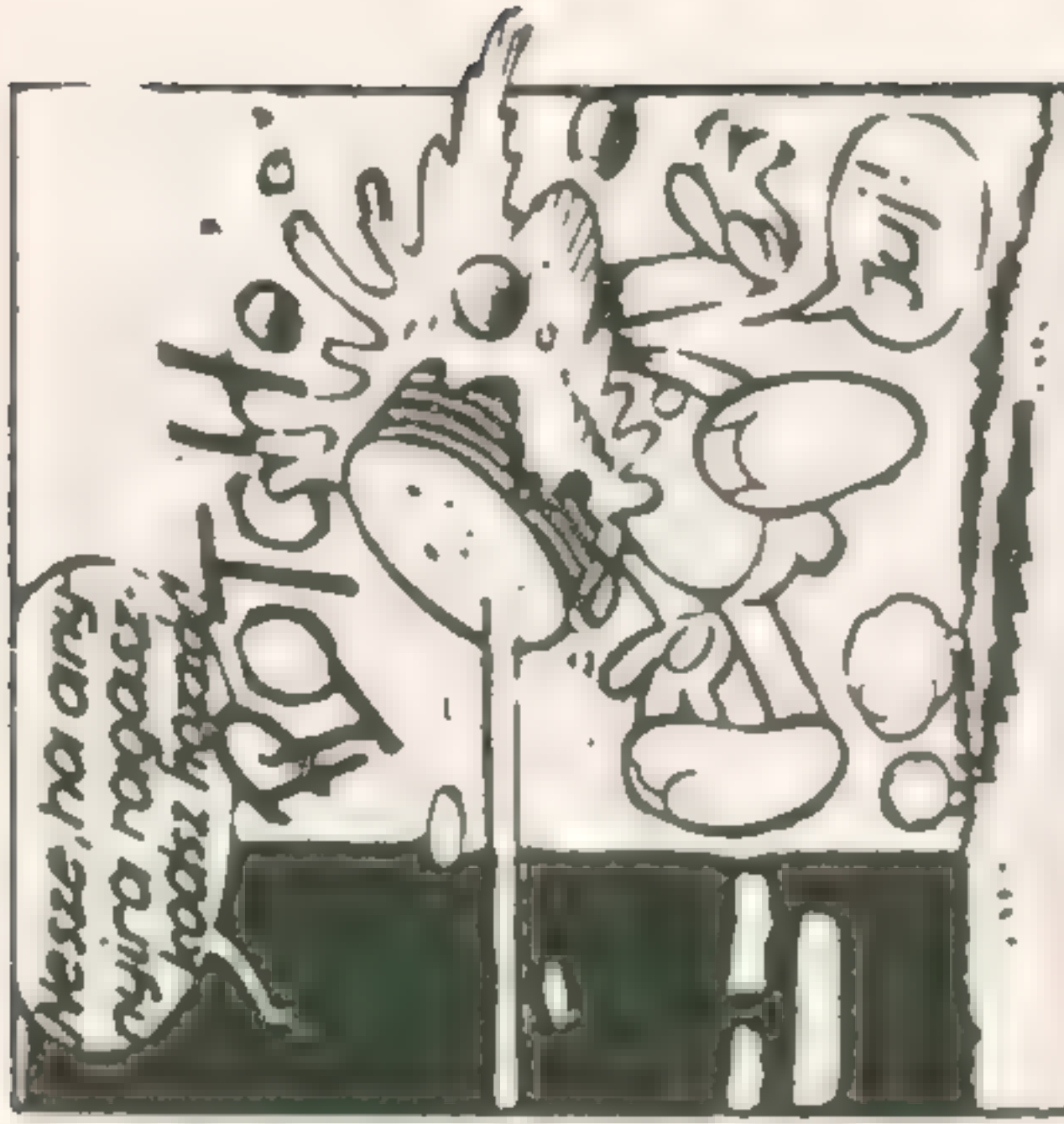
PIF TATA TORTÁJA

Az ablakba
teszem, hadd
bújjon...

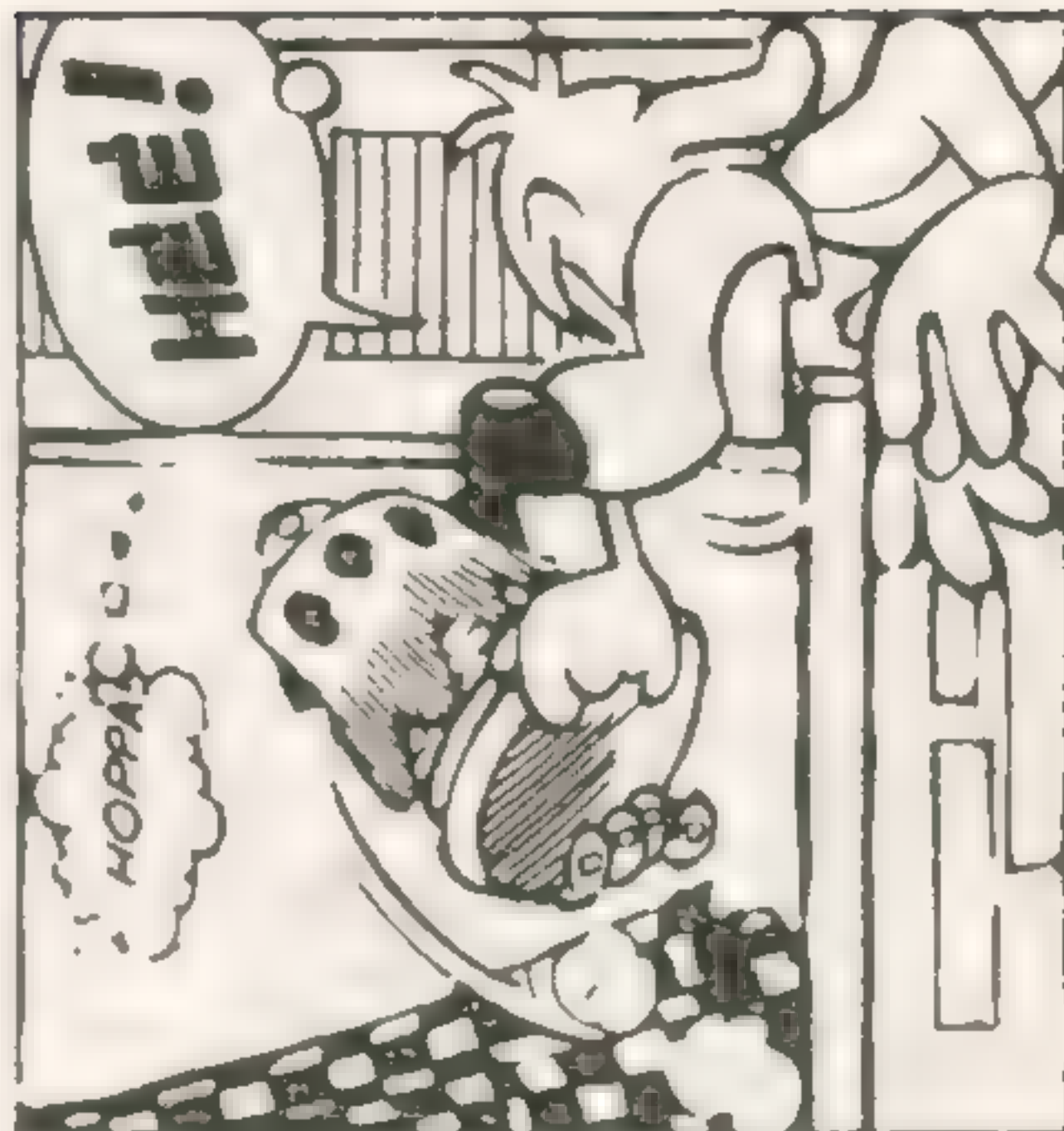
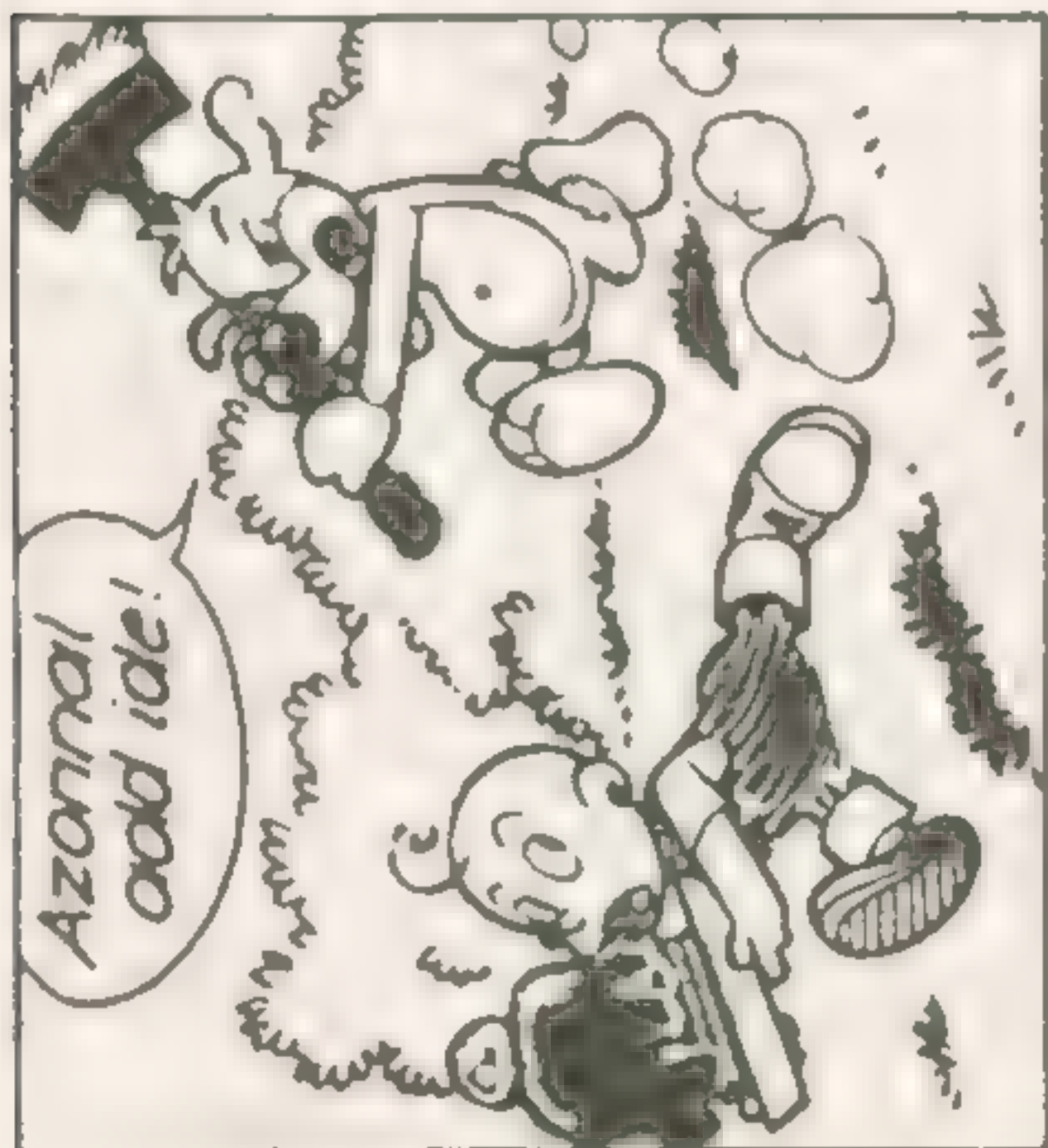
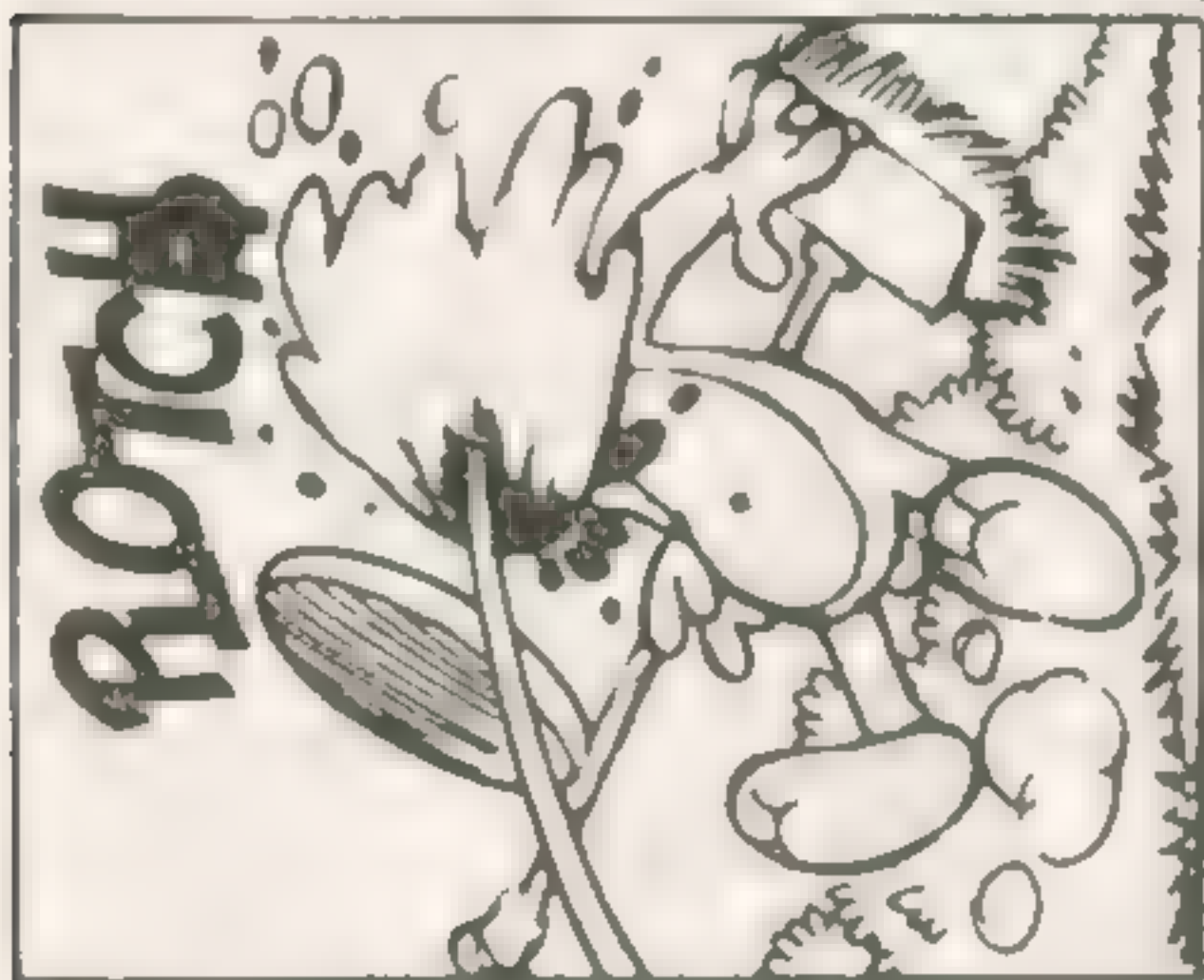

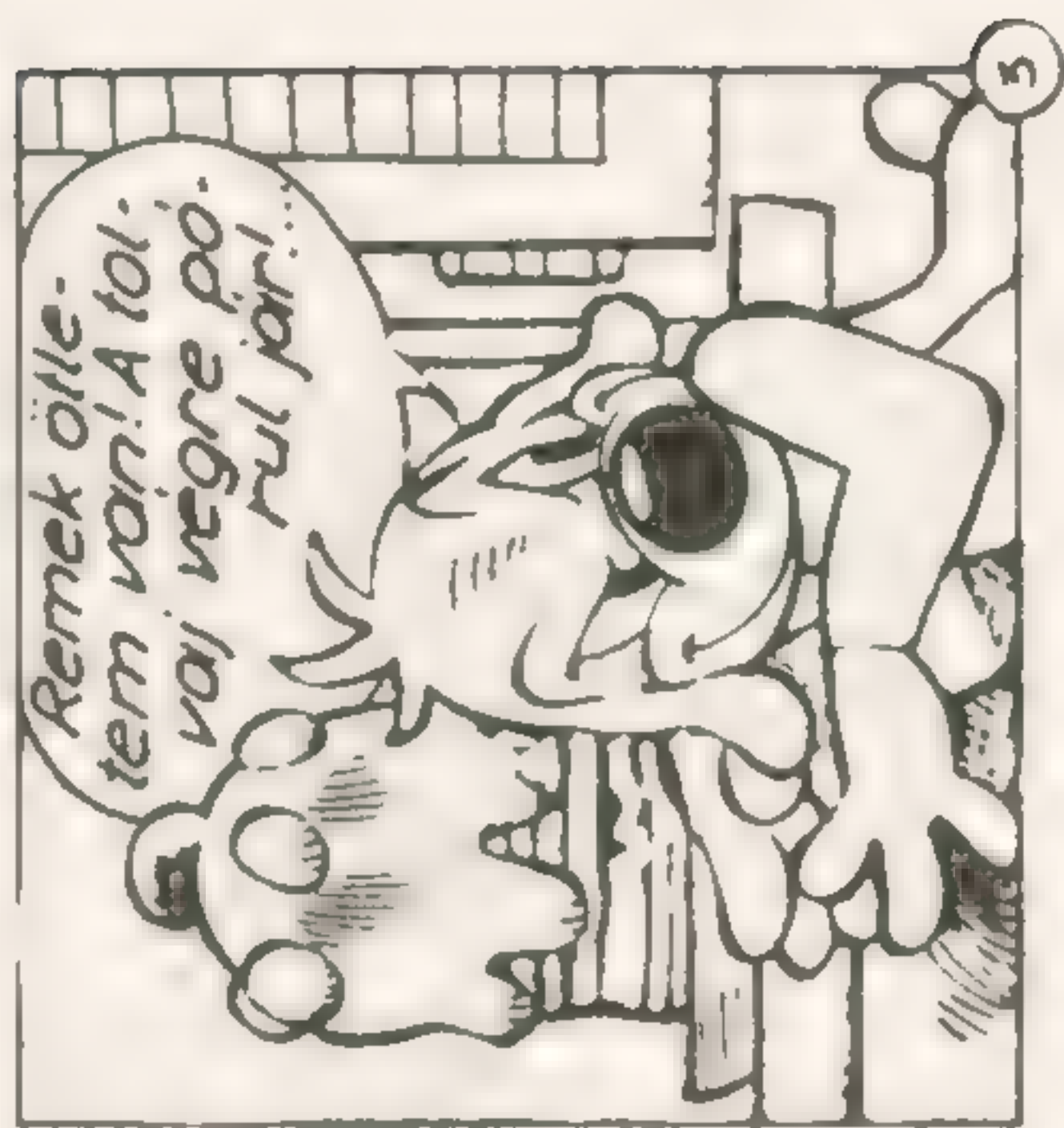
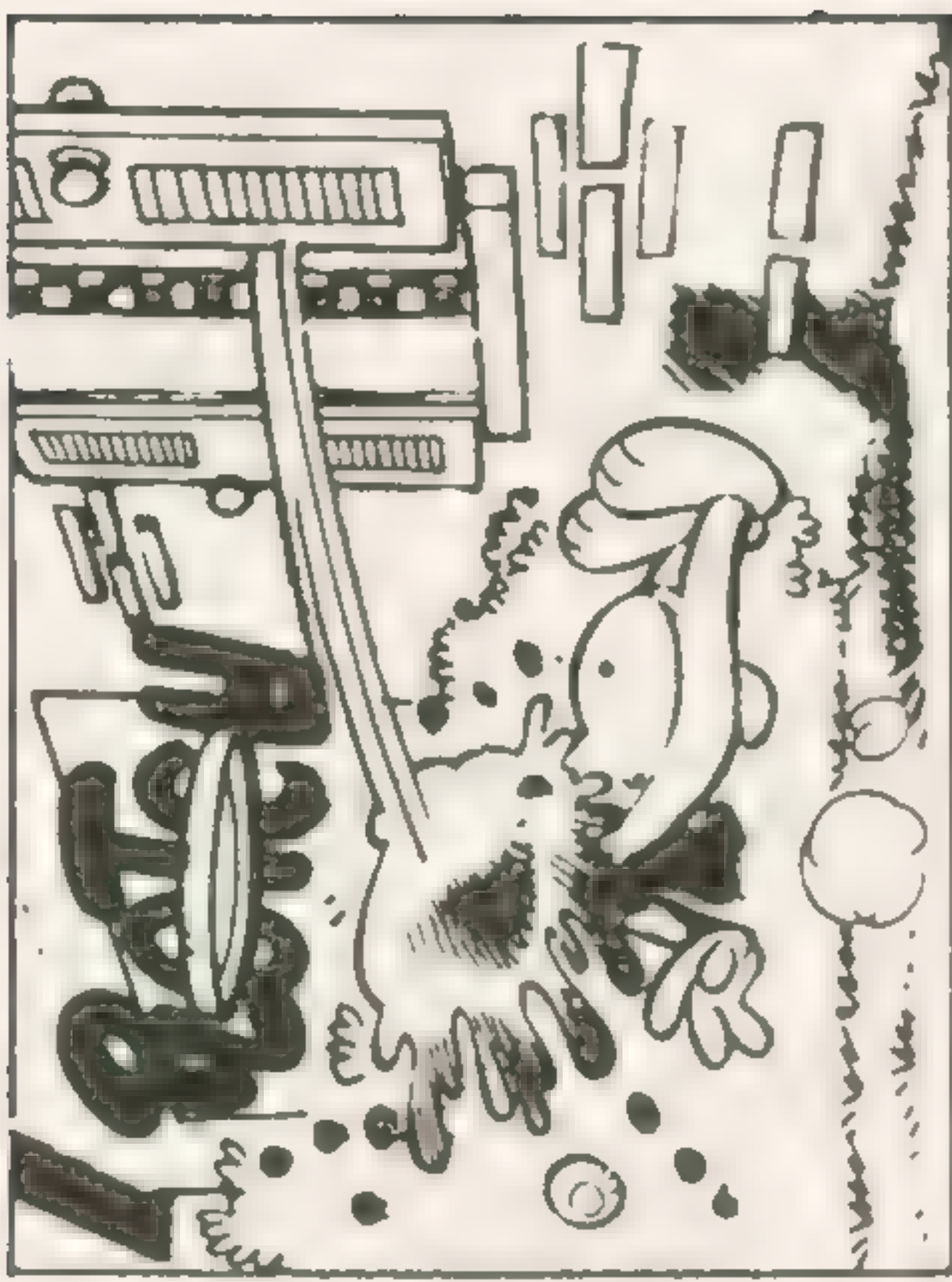
Jó, hogy itt vagy!
Legelőbb vigyázzal a
tortára... De hoz-
za ne nyúlj meg-
értetted?

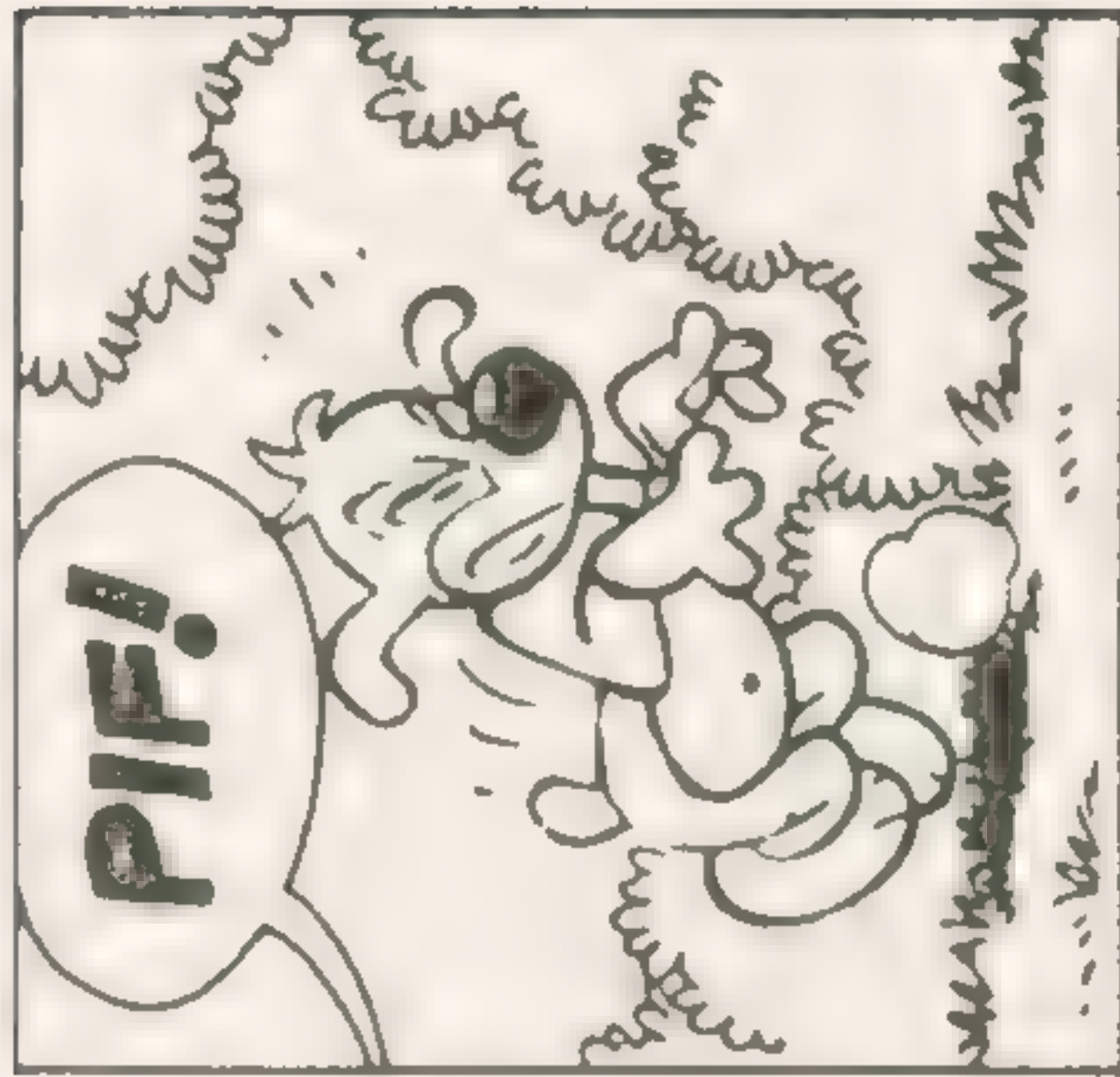
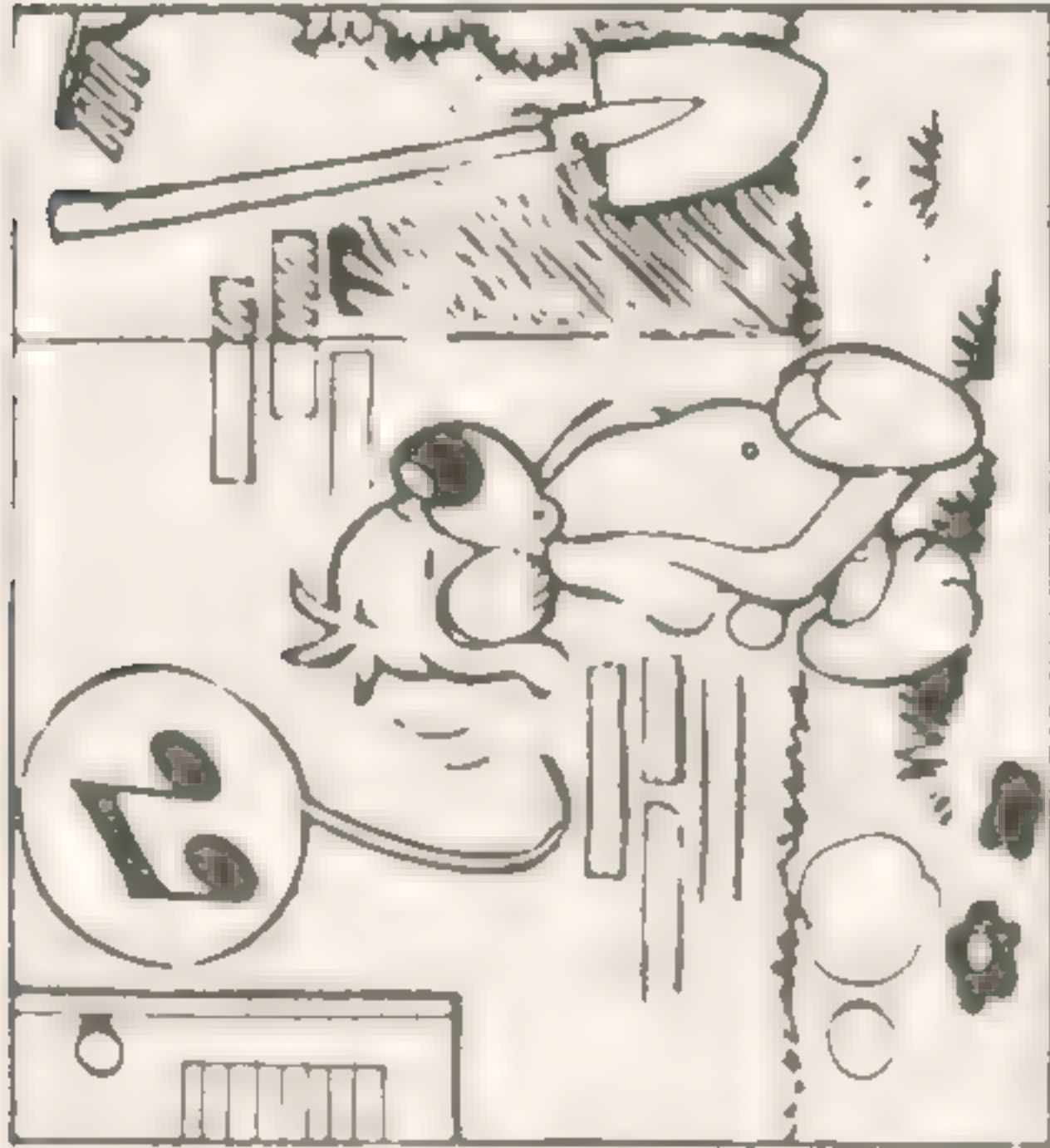

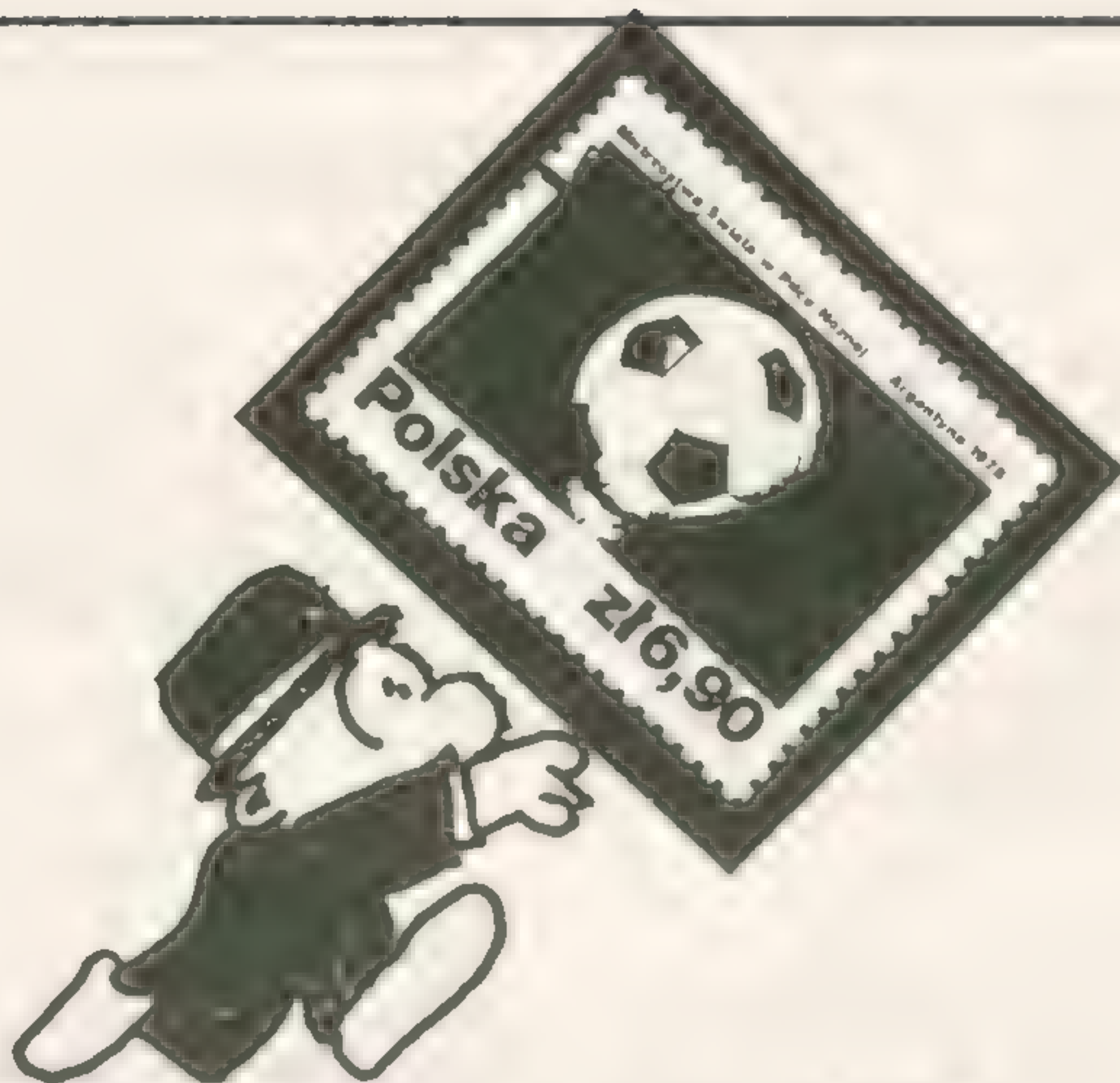

MOST VÁSÁROLJ A SZOCIALISTA
ORSZÁGOK BÉLYEGEIBŐL !

Meglepetésben részesülsz!

MEGRENDELŐLAP

MEGRENDELEM az alábbi bélyegössze-
állításokat.

Mennyiség:

100.- Ft-ért

200.- Ft ért

Megrendelő neve:

Címe, irányítószámmal.....

Utánvétellel szállítunk !

TÍZÓRAI MELLÉ

— Nézd csak ezt a szobrot, milyen különös alakja van! — mondja a férj egy modern művészeti kiállításon. — Vajon mire gondolt a művész, amikor alkotta?

— Beszélj csendesebben! — szól a feleség. — Nem látod, hogy az egy tűzoltókészülék?

*

A színész a műtőasztalon fekszik. Az altatóorvos felszólítja:

— Kérem, kezdjen el számolni!

— Hogyhogy, sügó nélkül?

*

— Tanultatok valami újat a mai biológiaórán, Jenő?

— Igen, papa! Soha nem hittem volna, hogy a lányok ilyen fontosak lehetnek.

*

Két barátnő beszélget:

— A múlt héten ünnepeltem a 40. születésnapomat!

— Bizony, már rég ideje volt, Ingrid!

*

Egy fogadáson azt kérdezi a

politikus az egyik főszerkesztőtől:

— A maguk lapja állította, hogy én kudarcot vallottam?

— Nem képviselő úr, nem mi voltunk. Mi csak új híreket közlünk.

*

A színész panaszkodik az igazgatónak:

— Már elegendő van abból, hogy mindig férjeket játszom, szeretnék egyszer már egy beszélő szerepet is kapni!

*

Az első műsorban krimi, a másodikban ugyanakkor krimi, és még ezt nevezik kontraszt-programnak!

— Jogga! Az elsők a kertész volt a gyilkos, a másodikokon pedig a házibarát!

*

— Úgy gondolja, beszéljek a tizenhat éves lányommal a szexről?

— Persze, az ember mindig tanulhat valamit.

*

— Én minden lányt viharos

ostrommal hódítok meg — dicsekszik Karcsi.

— És mit csinálsz, ha szép az idő?

*

Egy fiatalember vadul száguldozik új kocsijával. A rendőr megállítja:

— Nem olvasta el a sebességkorlátozásra figyelmeztető táblát?

— Micsoda? Olvasni? Ilyen sebesség mellett?

*

A száguldó sportkocsi lefékez egy gyalogos mellett.

— Mondja, kérem, hogyan

jutok el a temetőbe?

— Egészen egyszerűen. Menjen csak így tovább!

*

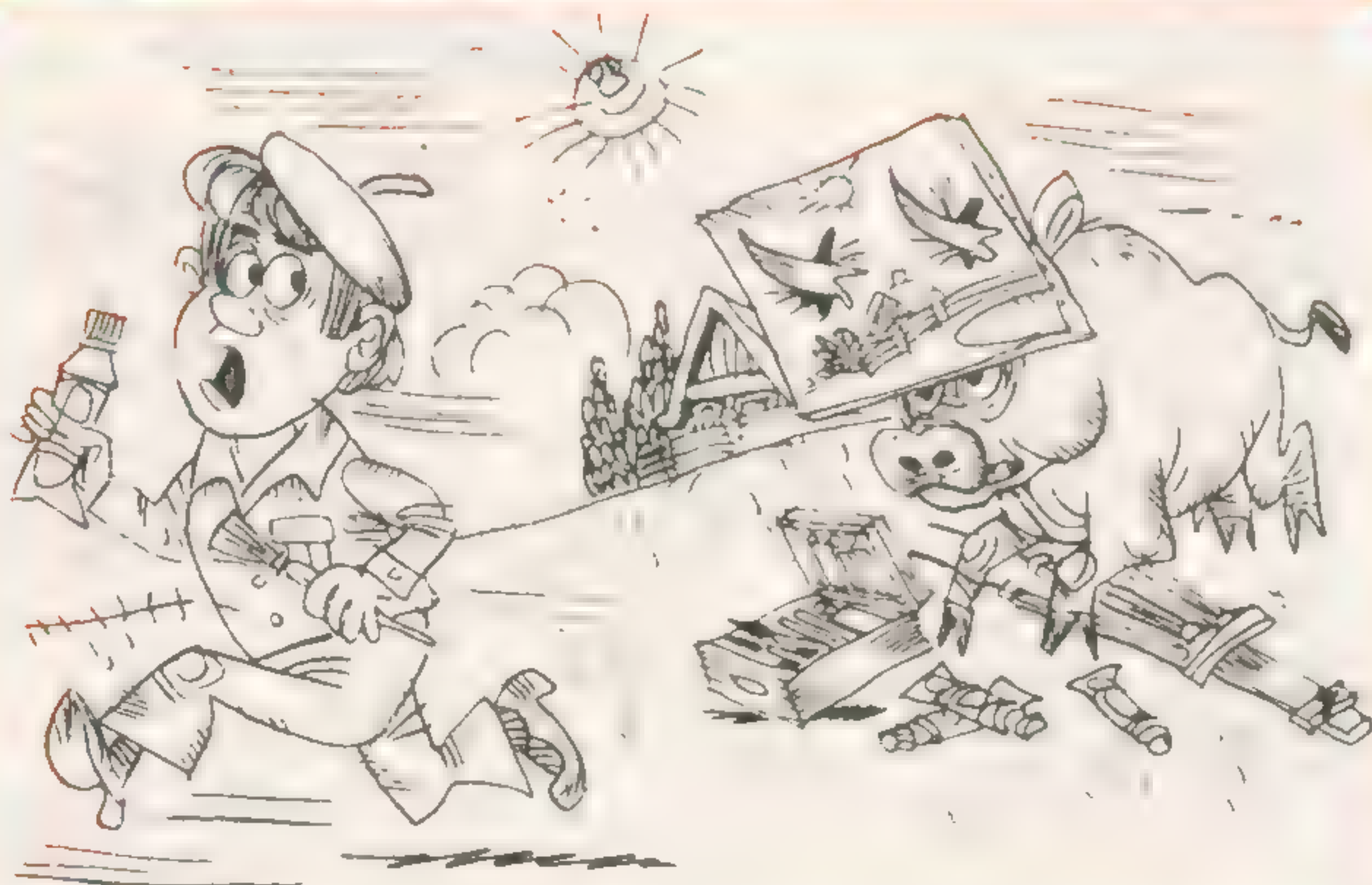
A két barát golfozás után átöltözik. Egyikük egy női harisnyatartót csatol fel nagynehezen.

— Mióta hordasz harisnyatartót? — kérdi a barátja csodálkozva.

— Amióta a feleségem talált egyet a kocsim kesztyűtartójában!

*

— Pártunk garantálja, hogy

— Úgy látszik, nem szereti a tájképeket!

Turistának készülök

tíz év múlva már csak szerdánként kell dolgozni! — ígéri a nagygyűlés szónoka.

Valaki közbekiált:

— Délelőtt vagy délután?

*

— Tetszik a fellépése, és hogy nem fél senkitől — mondja beosztottjának a vezérigazgató. — Maga egyenes, őszinte, és természetesen el van bocsátva.

*

— Jó hírem van a számára, asszonyom — mondja a nőgyógyászati vizsgálat után az orvos.

— Kisasszony — javítja ki a páciens.

— Pardon, akkor rossz hírem van.

*

Állatkerben.

Az eleféntház előtt a kis Sandra megkérdi:

— Anyuka, hogyan születik a kiselefánt? De most aztán igazán ne mondd, hogy őt is a gólya hozza!

*

— Mi a neve? — kérdi a beteg a pszichiáter.

— Winston Churchill.

— Két évvel ezelőtt még Margaret Thatchernek hívták!

— Az a lánynevem!

Elragadtatva tér haza a varázsló európai körútjáról az őserdőbe:

— Képzeljétek el: egy nagy réten 22 férfi rugdos egy bőrgolyót, és húsz perccel később valóban esik az eső!

*

Egy idegen turista panaszkodik a magashegyi túrán:

— Az ilyen utak mentén igazán felállíthatnának néhány korlátot!

— Azelőtt volt korlát — mondja a túravezető —, de túlságosan sokba került. A turisták mindig magukkal rántották.

*

A labdarúgócsapat trénere felsóhajt este a törzsasztalnál:

— Előzőleg azt mondtam a fiúknak, hogy úgy játszanak, ahogy még sohasem játszottak. És mit csináltak? Úgy játszottak, mintha még sohasem játszottak volna!

*

— Ottó, te jobban szereted a focit, mint engem — bögi a nő.

— Viszont jobban szeretlek, mint a távolugrást, a díjlovaglást és a súlylökést.

*

37.

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat.

Felelős kiadó:
Dr. Király G. István
igazgató

Felelős szerkesztő:
HORVÁTH MIHÁLY
89—1742.

Szikra Lapnyomda,
Budapest

Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán
vezérigazgató

*

Szerkesztők:
CSER GÁBOR
CZIFFERSZKY BÉLA
PAJTÁS—HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397

Megjelent 5,95 A/5 iv
terjedelemben.
ISSN 0230-1636

KÉSZÍTETTÉK:

Balogh Mária
Bán Attila
Czifferszky Béla
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Endrődi István
Forrai G. János
Földes Vilmos
Galambos Szilveszter
Gerse László
Görög Júlia
Hegedüs István
Horváth Attila
Horváth Mihály
Kaján Tibor
Mező István
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Szabó Erika
Trencsényi László
Vadas Erika
Vasvári Anna
Várnai György
Verebics János
Wagner Margit

ÁRA: 23 Ft

